

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.



ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“:

за въ Княжество 16 лева, за по вѣнъ заедно съ пощенскитѣ раз-
носки 30 лева.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до „Държавенъ Вѣстникъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. X.

СОФИЯ, сѣбота 6 февруарий 1888 год.

Брой 14.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Военното Министерство.

УКАЗЪ

№ 171.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

Обявяваме на всички наши вѣрноподанници:
У-то Обикновенно Народно Събрание въ своята
I-ва редовна сесия на 12 декемврий прие,

Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующий:

Военно наказателний законъ

РАЗДѢЛЪ ПЪРВИЙ.

За прѣстѣпленията и наказанията въобще.

ГЛАВА I.

За прѣстѣпленията и стѣпенитѣ на виновността.

1. Всѣко дѣйствие, запрѣтено отъ закона
подъ страхъ на наказание, се нарича прѣстѣп-
ление, ако то влече подирѣ си углавно нака-
зание, или простѣпкъ, ако влече исправително
наказание.

2. Всѣко противозаконно дѣйствие, което е
извършено съ предварително скроено и умиш-
ленно намѣрение, се нарича предумишленно
прѣстѣпление; а извършеното по внезапно под-
бужданіе — прѣстѣпление умишленно.

3. Не умишленнитѣ прѣстѣпления биватъ: не
осторожни и случайни.

4. Не осторожнитѣ прѣстѣпления сж ония,
които докарватъ вѣдни послѣдствия, които дѣй-
ствующето лице не е предвидѣло, но които е могло
да предвиди и предвари при надлѣжно отъ негова

страна внимание върху законитѣ на общественя
редъ и общежитието. А случайни се наричатъ
ония, които се извършватъ не само безъ намѣ-
рение, но и безъ веѣка неосторожность отъ
страна на дѣствующето лице.

5. Въ умишленнитѣ прѣстѣпления, споредъ
стѣпенѣта, до която е достигнала злата воля
на прѣстѣпника, се различаватъ: а) откритий
умисълъ; б) приготвянието за да се тури тоя
умисълъ въ дѣйствие; в) опитванието да се из-
върши; и г) самото извършване на прѣстѣп-
лението.

6. Изявеното съ думи, или писменно, или
чрезъ каквото и да е дѣйствие, намѣрение да
се извърши нѣкое прѣстѣпление се признава за
умисълъ. Къмъ числото на такива умисли при-
надлежатъ: заканванията, похвалбитѣ, които
ставатъ или предъ самото лице, на което ще
се прави каквото и да е зло, или предъ други
частни лица.

7. Търсението или изнамѣрванието на срѣд-
ства съ цѣль да се извърши прѣстѣплението,
се признава за приготвяние.

8. Опитвание къмъ прѣстѣпление се нарича
всѣко дѣйствие, чрезъ което се наченва или
продължава привежданието на злото намѣрение
въ изпълнение.

9. Прѣстѣплението се признава за извършено,
когато приготвеното или преднамѣреното отъ
виновния зло е станало вече.

10. Ако прѣстѣплението или простѣпка,
или опитванието, или приготвянието сж извър-
шени отъ нѣколко лица, които сж се съгласили
за това, то тия, които направо сж подбуждали
другитѣ да зематъ участие въ това дѣйствие и
ония, които непосредственно сж участвували въ
испълнението на прѣстѣпното дѣйствие, се на-
ричатъ *главни виновници*; а ония които сж
помагали за извършванието му съ съвѣти или
указания, или доставяние срѣдства, или съ

отстраняване прѣчкитѣ, или съ други подобни начини — *сучастници на виновнитѣ*.

Особеннитѣ лични отношения и условия, които усилят или намалят наказуемостта на когото и да е отъ участницитѣ, не влияятъ врѣхъ отговорността на другитѣ.

Сучастницитѣ, които сж се отказали да взематъ по нататашно участие въ прѣстѣпното дѣйствие и които сж употребили своеврѣменно всичкитѣ зависящи отъ тѣхъ мѣрки за неговото предваряване, се освобождаватъ отъ наказание.

11. Освѣнъ това за участници къмъ прѣстѣпното дѣйствие се признаватъ: а) *допустителитѣ*, т. е. тия, които, като сж имали власт или възможность да го предварятъ, съ намѣрение или поне съзнателно сж допустнали извършването му; б) *скривателитѣ*, т. е. тия, които, като сж се научили за извършеното прѣстѣпление, съзнателно сж спомогнали за скриване диритѣ на прѣстѣплението или самитѣ прѣстѣпници; и в) *недоносителитѣ*, т. е. тия, които, като сж знаели че ще се извърши нѣкое прѣстѣпление, и като сж имали възможность да обалятъ за това на властитѣ, не сж изпълнили тая обязанность.

ГЛАВА II.

За наказанията.

12. Наказанията, които се налагатъ на прѣстѣпницитѣ, споредъ родѣтъ, мѣрката и важността на прѣстѣплението, се раздѣлятъ на *углавни и исправителни*.

13. Къмъ углавнитѣ наказания се отнасятъ:

1) *смъртното наказание*; и

2) *строгия тъмниченъ затворъ съ тѣжки работи и окови*.

14. Къмъ исправителнитѣ наказания се отнасятъ:

а). За офицеритѣ и военнитѣ лѣкари:

1) *обикновенното затваряние въ гражданската тъмница отъ три до деветъ години съ ограниченията, прѣброени въ ст. 21 отъ настоящия законъ*;

2) *исклучване отъ служба*;

3) *отстраняване отъ служба*;

4) *затваряние въ гауптвахтата*;

5) *отстраняване отъ длъжность*;

6) *ограничаването на служебнитѣ права безъ лишаване отъ свобода*;

7) *дисциплинарнитѣ наказания*;

8) *паричнитѣ глоби*.

б). За долнитѣ чинове:

1) *наказанието, опрѣдѣлено за офицеритѣ въ 1 пунктъ на буква А*;

2) *испращанieto въ дисциплинарната рота съ единично затваряние или безъ това*;

3) *прѣвежданieto въ второй разрядъ по поведение*;

4) *затворѣтъ въ гауптвахтата на хлѣбъ и вода*;

5) *дисциплинарнитѣ наказания*.

15. Къмъ наказанията, както углавни, така и исправителни, се присѣдинява, въ нѣкои опрѣдѣлени отъ закона случаи, *църковното покаяние*, видоветѣ на това покаяние и сроковетѣ на продължаванieto му, се назначаватъ отъ духовното началство.

ГЛАВА III.

1. За углавнитѣ наказания.

16. Смъртното наказание бива двояко: чрезъ обѣсване и застрѣлване, които се съпровождатъ съ лишаване на всичкитѣ политически, граждански и придобити въ военната служба права.

17. Въ военно врѣме смъртното наказание чрезъ обѣсване се съединява всекога съ лишаване на воинската честь, а смъртното наказание чрезъ застрѣлване може да бѣде, по присѣдата на сѣда, споредъ свойството на прѣстѣпното дѣйствие, съединяемо или несъединяемо съ лишаване отъ воинската честь.

Забѣлѣжка. Обрядѣтъ на лишаванieto отъ воинската честь се опрѣдѣля въ особна инструкция.

18. Когато въ закона не е опрѣдѣленъ видѣтъ на смъртното наказание, то опрѣдѣляването на тоя или оня видъ зависи отъ усмотрѣнieto на сѣдѣтъ.

19. Въ военно врѣме се допуска по присѣда на сѣдѣтъ, смъртно наказание, безъ лишаване отъ прѣброенитѣ въ ст. 16 права, за такива прѣстѣпления противъ обязанноститѣ на службата, които ако и да влекатъ подирѣ си въ военно врѣме смъртно наказание, но не сж сдружени съ користолюбиви или други срамни подбуждения. Смъртното наказание безъ лишаване на всичкитѣ права се изпълнява всекога чрезъ застрѣлване и не може да се съпровожда съ лишаване отъ воинската честь.

20. Продължителността на строгия тъмниченъ затворъ съ тежки работи и окови се опрѣдѣлява, по редѣтъ на прѣстѣплението и по мѣрката на вината въ слѣдующитѣ постъпенности:

Стъпенъ 1 на врѣме отъ 12 до 15 година.

"	2	"	"	"	9	"	12	"
"	3	"	"	"	6	"	9	"
"	4	"	"	"	3	"	6	"

22. Осждений на строго тъмниченъ затворъ се лишава, заедно съ това, отъ всичкитъ граждански, политически и придобити отъ военната служба права, а именно: той се изключаваша отъ военна служба съ отнемане чиноветъ, знаковетъ за отличие, отъ пенсия и отъ правото да носи мундиръ, а такожде се лишава отъ правото, подиръ освобождението отъ тъмницата да постъпва въ господарственна или общественна служба; да участвува въ избори и да бжде избираемъ въ каквито и да е длъжности; да бжде свидѣтель по каквито и да е договори и други актове и да дава по граждански дѣла свидѣтелни показания, подъ клѣтва или безъ клѣтва, освѣнъ въ случаитъ, въ които сждътъ признае за необходимо да поиска неговитъ показания; да бжде настойникъ или повѣренникъ по чиито и да е дѣла.

22. Лишений отъ всичкитъ права се счита лишенъ и отъ имущественнитъ права. За управление имуществата му се назначава отъ надлежната власть настойникъ, съ цѣль да завѣдва и да управлява неговитъ дѣла; настойникътъ нѣма право да дава на осждения каквато и да е сума отъ неговитъ доходи; но домочадието на осждения се ползува отъ доходитъ на неговитъ имущества въ размѣръ, който се опрѣдѣля отъ гражданскитъ сждъ. А слѣдъ като прѣтърпи осждения наказанието, настойника му връща имуществото и му дава смѣтка за дѣйствиията си.

23. Лишаванieto отъ правата не се распространява нито на жената на осждения, нито на потомството му.

II. За исправителнитъ наказания.

А. За офицеритъ и военнитъ лѣкари.

1) За затварянieto въ гражданскитъ тъмници.

24. Продължителността на обикновенното затваряние въ гражданскитъ тъмници се опрѣдѣля въ слѣдующитъ постъпенности:

Стъпень 1 отъ 7 до 9 години

"	2	"	5	"	7	"
"	3	"	3	"	5	"

25. Обикновенното затваряние въ тъмницата, което се опрѣдѣля на основание предишната статия, се съпровожда съ изключение отъ служба

и съ всичкитъ ония послѣдствия, които сж прѣброени съ ст. 21 на настоящий законъ.

2) За изключването отъ служба.

26. Осждения на изключване отъ служба губи всичкитъ чинове, знаковетъ за отличие и медалитъ за участие въ война и походи, а сжщо и правото да получава пенсия и да носи воененъ мундиръ.

27. Исклучений отъ служба изгубва правото да постъпва отъ ново на господарственна служба, да участвува въ избори и да бжде избираемъ на длъжность, по изборъ отъ градоветъ или селата.

Подвъргнхтий на наказанието изключване отъ служба само за воински прѣстѣпления, не отъ користолюбиви, или други гнхсни подбуждения направени, може по усмотрѣнието на Военния Министръ, да се приеме отъ ново въ военна служба не иначе освѣнъ като редовой и то подиръ изминувание на три години, слѣдъ изключването му, ако послѣдва засвидѣтелствование отъ мѣстното началство за неговото безпорочно поведение.

28. Намирающитъ се въ оставка, ако се подвъргнхтъ отъ сждътъ на наказание за прѣстѣпления, извършени отъ тѣхъ въ врѣме когато сж били на служба и които влекхтъ подиръ си изключване отъ служба, считатъ се по присѣда на сждътъ за исклучени отъ служба, а заедно съ туй наказание и лишение отъ правата, които сж съединени съ това наказание.

3) За отстраняване отъ служба.

29. Отстраненитъ отъ служба не се лишаватъ нито отъ чиноветъ, нито отъ ординитъ и други знакове за отличие, нито отъ съединенитъ съ чиноветъ, ординитъ и знаковетъ за отличие права и прѣимущества. Отстраненитъ отъ служба се лишаватъ отъ правото, въ течение на три години отъ врѣмето на отстраняването, да постѣпватъ отъ ново на държавна или общественна служба. Въ военно врѣме предоставя се на началството право да представлява отстраненитъ офицери за опрѣдѣляването имъ въ дѣйствующата войска, безъ да се чака изминуването на три годишний срокъ отъ врѣмето на отстраняването имъ отъ служба.

30. Отстраняването отъ служба, като наказание по сждъ, може да се примѣнява и на находящитъ се въ отставка на сжщото основание, както е казано въ ст. 28, относительно изключването отъ служба.

4) За затварянieto въ гауптвахтата.

31. Продължителността на затварянieto въ гауптвахта се опрѣдѣля въ слѣдующитѣ постъпенности:

Стѣпень 1 отъ 6 мѣсеца до 1 година

" 2 " 3 " " 6 мѣсеца

" 3 " 1 " " 3 "

32. Затварянieto въ гауптвахтата по първата и втората стѣпень се съпровожда съ ограничаване служебнитѣ права; а затварянieto въ гауптвахтата по третата стѣпень може да бѣде по усмотрѣнието на сѣдѣтъ, съединяемо или несъединяемо съ ограничаване на означенитѣ права.

33. Подвъргнатий на ограничаване служебнитѣ права не може да се произведе въ слѣдующий чинъ и да се назначи на по-висока длѣжност по-рано отъ истичанието на двѣ години отъ деня на осжжданieto му, съ изключение за отличие въ нѣкой воененъ подвигъ и то не иначе, освѣнитъ по засвидѣтелствуване на надлѣжното началство предъ Военния Министръ за отлична, усърдна и безпорочна служба.

5) За отстраняванието отъ длѣжностъ.

34. Отстраняванието отъ длѣжностъ по присѣда на сѣдѣтъ, не подвърга виновний на ограничаване служебнитѣ права, означено въ предишната статия, но отстраненъ отъ длѣжностъ не иначе, може да се допусне да занимава сѣщата или друга съотвѣтствующа длѣжностъ, освѣнитъ чрезъ особно съизволение на Негово Царско Височество Княза, ако осжденъ се ползува съ права не по-доло отъ командиръ на дружина, а въ другитѣ случаи съ разрѣшението на Военния Министръ.

6) За ограничаване служебнитѣ права.

35. Ограничаванieto на служебнитѣ права, безъ лишение отъ свобода се съпровожда съ сѣщитѣ послѣдствия, каквито сж опрѣдѣлени по горѣ въ ст. 33.

7) За паричнитѣ глоби.

36. Паричната глоба се опрѣдѣля на основание особени постановления за всѣко противозаконно дѣйствие, което се наказва съ глоба отъ тоя родъ.

37. Паричнитѣ глоби, които нѣматъ по закона особно назначение, се притурятъ къмъ капиталътъ отъ Военното Вѣдомство и се назначаватъ за устройство на затвори отъ това вѣдомство,

Б. За долнитѣ чинове.

1) Обикновенно затваряние въ гражданскитѣ тѣмници.

38. Обикновенниятъ затворъ въ гражданската тѣмница въ срокъ отъ три до деветъ години се опрѣдѣля за долнитѣ чинове въ сѣщата постъпенность, както е указано въ 24 ст. и влече подирѣ си лишение отъ воинското звание и изгубване правата и прѣимущества, съгласно постановлението на 21 ст. отъ настоящия законъ.

2) За испращанieto въ дисциплинарната рота.

39. Испращанieto въ дисциплинарната рота се опрѣдѣля по родѣтъ на прѣстѣпленieto и по мѣрката на вината въ слѣдующитѣ постъпенности:

Стѣпень 1 отъ 1 до 1½ година

" 2 " 9 мѣсеца до 1 година

" 3 " 6 " " 9 мѣсеца

" 4 " 3 " " 6 "

40. Испращанieto въ дисциплинарната рота по първитѣ три стѣпени може да се съпровожда съ единично затваряние, което се прѣтърпява отъ осжденитѣ при постѣпванието имъ въ дисциплинарната рота, въ особенни за това устроени при ротата помѣщения.

41. Единичното затваряние и срокътъ му се опрѣдѣля въ присѣдата на сѣдѣтъ, при това сѣдѣтъ се ръководи отъ слѣдующитѣ правила:

а) за прѣстѣпления предвидени отъ общеглавнитѣ закони, при замѣняване затворѣтъ въ гражданска тѣмница, съгласно таблицата No. 1 къмъ ст. 55 съ испращанieto въ дисциплинарната рота по първитѣ три стѣпени, сѣдѣтъ може по свое усмотрѣние да назначава единично затваряние въ срокове опрѣдѣлени въ долната 42 ст. на настоящий законъ;

б) за воинскитѣ прѣстѣпления сѣдѣтъ назначава единично затваряние въ всички случаи, когато това е указано въ особната часть на този законъ. А въ случаетѣ, когато въ особната часть на този законъ е опрѣдѣлено испращанieto въ дисциплинарната рота по първитѣ три стѣпени безъ това указание, назначението на единичното затваряние зависи отъ усмотрѣнието на сѣдѣтъ.

42. Срокътъ на прѣбиванието въ единичния затворъ, въ всѣкой случай влиза въ общото исчисление на сроковетѣ за задържанieto въ дисциплинарната рота и се опрѣдѣля въ присѣдата на сѣдѣтъ въ слѣдующитѣ постъпенности, съобразно съ първитѣ три стѣпени на ст. 40.

Съгласно 1 отъ 7 до 9 недѣли

" 2 " 5 " 7 "

" 3 " 3 " 5 "

Забѣлѣжка. Общій срокъ на прѣбываніето въ единичный затворъ презъ една година врѣме не може да надмине деветъ недѣли.

43. Срокътъ на прѣбываніето въ дисциплинарната рота, съ исключение на врѣмето, прѣкарано въ единичный затворъ се прихваща на срока отъ дѣйствителната служба.

44. Испращаніето въ дисциплинарната рота не влече подирѣ си лишене отъ воинското звание, но се съпровожда въ всѣки случай съ лишене отъ унтеръ-офицерското и ефрейторското звание, а такожде въ случаитѣ указани въ ст. 46 съ прѣвеждане въ второй разрядъ по поведение и съ съединенитѣ заедно съ това ограничѣние на правата и прѣимущества придобити отъ службата.

45. Дисциплинарната рота има съвършено военна организация. Внѣшното устройство на дисциплинарната рота и редътъ на държаніето въ нея осъдениитѣ се опрѣдѣля въ особно положение утвърдено отъ Военния Министръ.

3) *За прѣвежданіето въ второй разрядъ по поведение.*

46. Прѣвежданіето въ второй разрядъ по поведение може да послѣдва само по присѣда на сѣдѣтъ и се назначава, като самостоятелно наказание или като наказание добавочно, за осъдениитѣ на испращаніе въ дисциплинарната рота за прѣстѣпленіята предвидени въ особната часть на настоящій законъ.

(Освѣтъ това, при замѣняване наказанията, опрѣдѣлени за прѣстѣпленіята и простѣпциитѣ, предвидени въ обще-уголовнитѣ закони, сѣдѣтъ произнася присѣда за привеждане въ второй разрядъ по поведение, когато обвиняемитѣ се приислѣдватъ за кражба, мошеничество, присвоение на повѣренното имъ имущество, лихоимство и други прѣстѣпленія, които иматъ позоренъ характеръ.

47. Прѣвежданіето въ второй разрядъ по поведение влече подирѣ си ограничаваніе правата по служба, които се заключаватъ: 1) въ лишаваніе отъ унтеръ-офицерско и ефрейторско звание; 2) въ лишаваніе на придобитото отъ предидишната служба право за получаваніе добавочно съдържаніе; 3) за ония, които иматъ орденни, медали или други знакове за отличие — въ лишаваніе правото да ги носятъ презъ всичкото врѣме до гдѣто стоятъ въ тоя разрядъ;

4) въ лишаваніе правото да носятъ кокарди на шапкитѣ си; 5) намиращитѣ се въ второй разрядъ по поведение немогътъ да се назначаватъ въ почетенъ караулъ, ординарци или други подобни почетни обязанности по службата и най-послѣ не подлежатъ на увольнение въ врѣмененъ отпускъ.

48. Намирающитѣ се въ второй разрядъ по поведението, могътъ да бждѣтъ въ случай за свидѣтелствуваніе отъ началството прѣведени въ първий разрядъ, но не по рано освѣтъ подирѣ изминуваніето на шестъ мѣсеца. Правото да възпроизвежда въ първий разрядъ принадлежи на Бригаднитѣ Командири и на лицата, които се ползватъ съ равна тѣмъ власть.

Забѣлѣжка. Възпроизвежданіето въ първий разрядъ може да стане за отличенъ подвигъ и по-рано отъ опрѣдѣления въ тая статія срокъ но не иначе освѣтъ съ разрѣшеніето на Военния Министръ.

49. Долнитѣ чиновѣ намиращи се въ второй разрядъ по поведение, могътъ да се осъждатъ отъ сѣдѣтъ второй пѣтъ на прѣвеждане въ второй разрядъ по поведение, съгласно съ постановленіята на 46 ст. отъ настоящій законъ, като се поднови началото на срокътъ отъ деньтъ на втората присѣда, при което при вторичното привеждане въ второй разрядъ по поведението, срокътъ на обязательното прѣбываніе въ него може да бжде увеличенъ до деветъ мѣсеца.

50. Врѣмето на прѣбываніето въ второй разрядъ по поведение не се прихваща на срока отъ дѣйствителната служба.

4) *За затваряние въ гауптвахтата на хлѣбъ и вода.*

51. Затваряніето въ гауптвахтата на хлѣбъ и вода се опрѣдѣля въ слѣдующитѣ постѣпенности:

Съгласно I. Затваряніе въ гауптвахтата на хлѣбъ и вода отъ два до три мѣсеца.

Съгласно II. Затваряніе въ гауптвахтата на хлѣбъ и вода отъ единъ до два мѣсеца.

Забѣлѣжка. На затваренитѣ въ гауптвахтата на хлѣбъ и вода, на срокъ повече на единъ мѣсець, отъ началото на второй мѣсець, отпуска се топло ястие презъ день, а на затворенитѣ на единъ мѣсець, топло ястие се отпуска презъ два дни, т. е. всѣки третій день.

52. Затваряніето въ гауптвахтата на хлѣбъ и вода не влече подирѣ си ограничѣние на служебнитѣ права, но може при назначаваніето му по първата стѣпень да се съпровожда по усмотрѣніето на сѣдѣтъ, съ лишаваніе на унтеръ-офицерското и ефрейторско званія.

53. Затворенитѣ въ гауптвахтата, по сѣдебна присѣда на повече отъ единъ мѣсецъ, отъ началото на вторий мѣсецъ обязательно се изваждатъ на фронтови занятия, освѣнъ това, по усмотрѣнието на командира на частта, тѣ могатъ да се назначаватъ и на случайни работи.

54. Така сѣщо могатъ да се налагатъ на военно-служашитѣ, по усмотрѣнието на сѣдѣтъ, наказания, означени въ дисциплинарния уставъ.

ГЛАВА IV.

За замѣняванieto на едни наказания съ други.

55. За прѣстѣпленията, които не сѣ прѣдвидени въ настоящия законъ, военнитѣ сѣдилища опрѣдѣлятъ наказания на основание общеглавнитѣ закони, дѣйствующи въ княжеството, съ исключение само на наказанията, изброени въ приложената на настоящий законъ таблица No. 1, които за военно-служашитѣ се замѣняватъ съ наказания указани въ тая таблица.

Забѣлѣжка. Въ особната къмъ тая статия таблица се опрѣдѣля относителната строгость на наказанията, указани отъ настоящия законъ за военно-служашитѣ споредъ различieto на тѣхното положение по служба.

56. Смертното наказание безъ лишаванie отъ всичкитѣ права, може да бѣде, между другитѣ наказания замѣнено, по ходатайството на сѣдѣтъ, а такожде по личното съизволение на Князя или на главнокомандующия, съ обикновенъ тъмниченъ затворъ на срокъ отъ петъ до петнадесетъ години, безъ праволишенията прѣброени въ ст. 21.

57. За иностранцитѣ, които се намиратъ на дѣйствителна военна служба — обикновенния затворъ въ тъмница не повече отъ три години (ст. 24) се замѣнява съ изгонване изъ прѣдѣлитѣ на княжеството, съ изгубване на правата и прѣимуществата, придобити въ службата на княжеството.

58. Военнитѣ сѣдилища, които присѣждатъ иностранцитѣ на изгонване изъ княжеството, заедно съ това, опрѣдѣляватъ имъ, въ замѣна на това наказание, друго общо наказание, на което се подвѣргватъ българскитѣ подданици за таквизъ прѣстѣпления, но такова (общо) наказание на иностранцитѣ се налага само въ случай, ако би, по събранитѣ свѣдѣния, се окаже, че тѣ не могатъ да се завърнатъ въ своето отечество.

59. Въмѣсто опрѣдѣленитѣ за прѣстѣпления възнаграждения за врѣди и загуби, долнитѣ

чинове, които нѣматъ собствени свои имущества за да ги попълнятъ се присѣждатъ:

1) когато суммата на възнаграждението не прѣвишава двѣстѣ лева на затворъ въ гауптвахтата не повече отъ десетъ дни;

2) когато суммата на възнаграждението не прѣвишава шестстотинъ лева — на затворъ въ гауптвахтата отъ десетъ дни до единъ мѣсецъ;

3) когато суммата на възнаграждението не прѣвишава хилядо и двѣстѣ лева — на затворъ въ гауптвахтата отъ единъ до два мѣсеца;

4) когато суммата на възнаграждението е по голѣма отъ хилядо и двѣстѣ лева — съ затворъ въ гауптвахтата отъ два до три мѣсеца.

60. Опрѣдѣляемия отъ предидущата статия затворъ въ гауптвахтата не се съпровожда съ затваряние на хлѣбъ и вода и не влѣче подирѣ си лишаванie отъ унтеръ-офицерското и ефрейторско звания и на други служебни права.

61. Когато осѣденитѣ на исправителни наказания офицери, военни лѣкари или чиновници отъ военното вѣдомство не сѣ въ състояние да заплатятъ цѣлото или частъ отъ наложеното имъ парично наказание, то се взема отъ заплатата, що получаватъ, съгласно съ особенитѣ за това постановления, а въ случай на уволнение отъ служба — тѣ се подвѣргватъ на глоба, на основание гражданскитѣ закони.

ГЛАВА V.

За възнаграждението за врѣди и загуби.

62. Виновнитѣ въ прѣстѣпление, чрезъ което се е нанесло комуто и да е вреда или загуба, освѣнъ наказанието, на което се осѣждатъ, длѣжни сѣ да заплатятъ и възнаграждение на оногова, комуто сѣ причинили вреда или загуби, по точното за това постановление на сѣдѣтъ на основание общитѣ закони или особенитѣ военни постановления съ съблюденie на слѣдующитѣ правила:

1) когато врѣдитѣ или загубитѣ сѣ прѣведени въ положителна извѣстность, то количеството на възнаграждението се опрѣдѣля въ самата присѣда на военния сѣдъ;

2) когато врѣдитѣ или загубитѣ не сѣ предвидени въ положителна извѣстность, предоставя се на оногова, който ги е прѣтърпѣлъ, право да търси удовлетворение по граждански редъ отъ общитѣ граждански сѣдилища, а пра-

вителиството, освѣнъ това, по административенъ редъ, слѣдъ като врѣдитъ и загубитъ се приведжтъ въ положителна извѣстность — отъ онова началство или управление, на което тѣ сж станали.

63. Когато прѣстжплението е извършено отъ нѣколко лица и главнитъ виновници не сж въ състояние да възнаградятъ за причиненитъ врѣди или загуби, то слѣдуюмата за възнаграждение парична сума се присжжда да заплатятъ другитъ, които сж участвували въ прѣстжплението, или пъкъ, въ случай на тѣхната несъстоятелность, участницитъ къмъ дѣлото, съ исключение на недоносителитъ за извършеното вече прѣстжпление.

Възнаграждението за причинени врѣди или загуби, въ случай че умржтъ главнитъ виновници и тѣхнитъ участници, се распротерява и на тѣхнитъ наслѣдници, но то се исплаща само отъ имотътъ, който е останалъ отъ виновнитъ.

64. Виновнитъ, които нѣматъ никакви срѣдства да заплатятъ възнаграждение за сторени отъ тѣхъ врѣди или загуби, можтъ, по исканieto на обидената страна, да се присжждатъ: оставенитъ на служба — на зимание отъ съдържанието имъ въ размѣръ опрѣдѣленъ отъ законитъ, а не оставенитъ на служба — на основание гражданскитъ закони.

65. Въ случай на несъстоятелность на осжждения да заплати възнаграждението и паричната глоба, отъ неговото имущество най-напредъ се покрива възнаграждението за вредитъ или загубитъ и се изпълняватъ всичкитъ безспорни ина виновния дългове, а паричната глоба се собржща само на останалото слѣдъ това негово имущество.

66. Постановленията на статиитъ 62, 63 и 65 се распространяватъ и на долнитъ чинове, но съ съблюденie при това на означенитъ въ сст. 59 правила.

67. Загубитъ, сторени отъ цѣла команда, или соть една нейна часть, въ случай на нестѣоятелность на самитъ виновни, плащатъ се отъ състоящия при командата или при частта началникъ, ако той бжде признатъ за виновенъ въ бездѣйствие.

ГЛАВА VI.

За опрѣдѣление наказания по прѣстжпленията (за вмѣняемостъта).

68. Причинитъ, по които стореното зло не трѣбва да се вмѣнява въ вина, сж:

1) *свършената не виновность на дѣйствието, отъ което случайно и не прѣдвидено послѣдствие е било стореното зло;*

2) *безумието, лудостъта и припадванията отъ болѣсть, които довеждатъ до умоистжпление или свършенно безпамятство;*

3) *принуждението отъ прѣвсходяща непрѣодолима сила, и*

4) *не обходимата отбрана.*

69. Онзи, който е извршилъ противозаконно дѣйствие противъ правилата на военната служба, отъ непредпазливостъ или безгрижность, подлѣжи на наказание на основание дисциплинарния уставъ, ако въ закона за такова непредпазливо дѣйствие не е опрѣдѣлено по строго наказание,

70. Въ случай на извършване по заповѣдъ на началството, едно дѣйствие, което се признае отъ сждътъ за прѣстжпно, подчиненитъ подлѣжжтъ на отговорность само тогава, когато тѣ сж прѣвишили дадената имъ заповѣдъ, или пъкъ, като сж изпълнявали заповѣдта на началника, не сж могли да видятъ, че той имъ прѣдписва да нарушжтъ клѣтвата и вѣрностьта на службата, или да извршжтъ дѣйствие, явно прѣстжпно.

71. На онзи, който е извршилъ противозаконно дѣйствие вслѣдствие на непрѣодолимо принуждение отъ прѣвсходяща сила съ цѣль да избѣгне опасность, която непосредственно е грозила живота му и която въ това врѣме не е могла да се отстрани съ други срѣдства: — извършеното прѣстжпление не се вмѣнява въ вина; но за всеко нарушение на служебнитъ обязанности отъ страхъ на лична опасность, ако въ самия законъ нѣма особно за това наказание, виновния се наказва съ сжщата строгость, като че е извршилъ съ намѣрение прѣстжплението.

72. При необходимата лична отбрана употребяванието сила и каквито и да сж мѣрки за отражение нападението, а така сжщо нанасянето при това на нападателя рани, осакачаване и даже смъртъ, не се вмѣняватъ въ вина, когато отъ нападението, при невѣзможностьта да се прибѣгне до защитата на властитъ или до помощта на странни лица, дѣйствително се подвѣргвали на опасность живота, здравieto и свободата на отбраняющия се или пъкъ цѣломѣдрието на жена. За необходима отбрана се признаватъ сжщо и случаитъ, когато пристигналия при похищението или поврѣжданието на каквого и да е имущество, прѣстжпникътъ съ

сила се противилъ на задържането му или прѣкратаване на наченатото отъ него похищение или поврѣждение.)

73. Злоупотрѣблението на необходимата отбрана подвъргава виновния на онова наказание, което е опрѣдѣлено за причинената врѣда споредъ родътъ на подбужданието, което е той слѣдвалъ и другитѣ обстоятелства на дѣлото, обаче то не може да бѣде тѣй строго, както е опрѣдѣлено отъ закона за онова прѣстѣпление, което е било слѣдствие на злоупотрѣбената отбрана.

74. Общитѣ правила за необходимата отбрана не се примѣняватъ въ случай на нарушение служебнитѣ отношения, на подчинения къмъ начальника, освѣнъ ако начальника си е позволилъ противно на закона и обязанноститѣ по службата нападение на подчинения, което го угрожавало съ явна опасностъ; но и въ тоя послѣдния случай, отбраната трѣбва да се ограничава въ защита необходима за личното самозапазване. За ограждение подчиненитѣ отъ противозаконнитѣ постѣпѣци на началницѣтѣ, тия послѣднитѣ се присѣждатъ въ такива случаи на наказанията, постановени въ закона за злоупотрѣбление на властѣта.

75. Убийството, а така сѣщо и нанесението тѣлесни повреждения не се вмѣняватъ въ вина въ слѣдующитѣ случаи:

1). когато часовия, караулътъ, патраулътъ, конвойния или стражата ранятъ или убиятъ нападающия на тѣхъ, като отражаватъ силата съ сила или като защищаватъ повѣреннитѣ имъ за пазение лица, здания, пари или вещи;

2). когато часовия, въ опасно мѣсто, като е повикалъ проходящия два пѣти съ заплашване, че ще употреби орѣжие и като не е получилъ отговоръ, изгърми върху него и го рани или убие;

3). когато испратения за да земе нѣкого подъ стража съ употребление, въ случай на необходимостъ орѣжие, като е посрѣщналъ явно съпротивление, убие съпротивляющия се или го рани, ако не е имало друго срѣдство да отблъсне съпротивлението и да изпълни дадената му заповѣдь;

4). когато въ врѣме на смущение съ открита сила или въорѣжена рѣка, началникътъ за въстановление на редътъ, бѣде принуденъ да употреби необикновенни мѣрки за усмиряване и при това рани или убие непокорния или заповѣда да го убийтъ;

5). когато началникътъ въ врѣме на сражение убие или рани подчинения, който му се е съпротивлявалъ или се обърналъ отъ страхъ да бѣга, или е распространилъ помежду военитѣ чинове страхъ и безредие, ако е нѣмало друго срѣдство за прѣсичане на съпротивлението или да се предупреди побѣгванието и безредието, и

6). когато прѣпровождающия пленни (роби), при явно тѣхно непокорство или възмущения, или ако нападнатъ на него или въ врѣме на тѣхни съпротивления при задържането отъ побѣгване или при улавяние на побѣгнавши, рани или убие нѣкого отъ тѣхъ, или пъкъ когато караулния или конвойния рани или убие арестантина (затворника), който се опиталъ да побѣгне отъ мѣстото на затвора или отъ стражата, или когато рани или убие арестантинъ, който е нападналъ на него, ако въ всѣки единъ отъ тия случаи не е имало друго срѣдство за да се предупреди побѣгванието и съпротивлението на робитѣ или арестантитѣ.

ГЛАВА VII.

За мѣрката на наказанието.

76. Наказание за прѣстѣпний умислъ и за приготвянието къмъ прѣстѣпление се назначава само въ случаитѣ точно и именно въ закона указани.

77. Наказанието за опитване къмъ прѣстѣпление изоставено не по собственната воля на подсѣдимия, а отъ други независящи отъ него обстоятелства, може по усмотрението на сѣда, да се намали на една, двѣ или три стѣпени и въ всѣки случай, то трѣбва да бѣде по малко строго, отъ колкото наказанието, което е наложено въ закона за самото извършване на прѣстѣплението.

78. Опитванието за прѣстѣпление, изоставено по собственната воля на подсѣдимия, не подлѣжи на наказание, но ако извршеното при това, а сѣщо и приготвянието за прѣстѣпление е само по себе си прѣстѣпление, то той се наказва само за послѣдното, а не за онова, което той намѣрвалъ по напрѣдъ да изврши.

79. Опитванието се наказва само въ тия случаи, когато за самото извършване на прѣстѣплението има опрѣдѣлени наказания, съединени съ лишение на гражданскитѣ и политическитѣ права или ограничаване на служебнитѣ права, а тѣй сѣщо въ всички ония случаи, когато въ

закона именно се опрѣдѣлява наказание за опитване.

80. Главнитѣ виновници и съучастницитѣ подлѣжатъ на онова наказание, което е предвидено въ закона за извършеното отъ тѣхъ прѣстѣпно дѣйствие. Главнитѣ виновници се наказватъ по строго отъ съучастницитѣ, при което за съучастницитѣ, които само сж помагали и на които помощта е била незначителна, наказанието се намалява на двѣ стѣпени.

А участнитѣ къмъ дѣлото лица се подвѣргатъ на по-малко строго наказание, отъ колкото съучастницитѣ; при това, споредъ обстоятелствата на дѣлото, сждѣтъ може да прѣмине и къмъ слѣдующето по редѣтъ наказание.

81. Виновнитѣ въ необаждане (недонасяние) за извършеното вече прѣстѣпление се осжждатъ или на затваряние въ гауптвахтата съ ограничаване или безъ ограничаване служебнитѣ права или пъкъ на дисциплинарно наказание.

82. Не се подвѣргатъ на предвиденото въ закона наказание за не обаждане прѣстѣплението: дѣцата противъ родителитѣ и въобще, противъ роднинитѣ по права въсходяща линия, а сжщо и родителитѣ противъ чадата и други нисходящи по права линия роднини; съпрузитѣ противъ съпругитѣ и роднитѣ братия и сестри противъ сестритѣ и братията.

Постановленията на тая статия се распространяватъ и на ония лица, които се обвиняватъ въ укривателство и допустителство.

83. Така сжщо не е наказуемо укривателството, допустителството или недонесението въ отношение на възпитателитѣ и благодѣтелитѣ, ако само прѣстѣплението не влѣче подирѣ си углавни наказания, а въ противенъ случай на виновнитѣ се налага наказание по усмотрението на сждѣтъ.

84. Общитѣ правила за освобождаване отъ отговорностъ по участие къмъ дѣлото не се распространяватъ на ония случаи, когато отъ страна на виновнитѣ въ укривателство, допустителство или недонесение е нарушена въ сжщото врѣме прямата имъ обязанностъ по служба и самото прѣстѣпление е извършено въ кръга на тѣхното вѣдомство.

85. Въ прѣстѣпленията, съединени съ нарушаване воинската дисциплина и обязанноститѣ на службата началникътъ, а въ отектствието му — старший по звание или чинъ, а при равенство на звание и чинъ, старшия въ туй звание и чинъ, който е участвувалъ въ извърш-

ванието на прѣстѣпното дѣйствие, се подвѣрга всѣкога на наказанието, което е предвидено въ закона за главнитѣ виновници, а при това, ако той е билъ главния виновникъ, наказанието трѣбва да му се наложи въ висша мѣрка, или можедаже да се увеличи на една или двѣ стѣпени.

86. Когато прѣстѣплението е извършено отъ цѣла команда или отъ една нейна часть, или когато числото на подседимитѣ е твърдѣ значително, то на наказанието, предвидено въ закона, всѣкога се подвѣргатъ главнитѣ виновници, а сжщо началникътъ, който е участвувалъ въ прѣстѣплението, или старшия по звание или чинъ или пъкъ при равенство на звание и чинове, старшия по служба, ако и да не е билъ той въ числото на главнитѣ виновници. Отговорността на другитѣ лица се опрѣдѣля отъ сждѣтъ, съобразно съ важността на вината имъ и обстоятелствата на противозаконното дѣйствие, при което се подвѣргатъ на по строго наказание ония, които сж най много виновни въ зимание участие въ прѣстѣплението или въ способствование на него, или въ не зимание зависящитѣ отъ тѣхъ мѣрки за предварянието му. Независимо отъ наказанията на сжда, които се налагатъ на виновнитѣ за прѣстѣпление извършено отъ цѣла команда или отъ една нейна часть, може да се опрѣдѣли и друго наказание за прѣстѣпленията отъ такъвъ родъ, по особно повеление на Н. Ц. ВИСОЧЕСТВО Князя, а именно: лишаване отъ отличия, даровани отъ князя на командата и на нейната часть, а сжщо уничтожаване състава на командата или на нейната часть съ размѣстване долнитѣ чинове въ други войски, съ увольнение на офицеритѣ отъ служба или съ привеждане въ други полкове или части на войската.

87. При опрѣдѣляване мѣрката на наказанието за прѣстѣпления, сждѣтъ я назначава споредъ съпроводившитѣ прѣстѣпното дѣйствие обстоятелства увеличающи или намаляющи вината.

88. За обстоятелства, които увеличаватъ вината, между други, се признаватъ:

- 1) умишленостъ въ дѣйствиата на виновния;
- 2) голѣмата или малката стѣпень на неговата образованностъ и многото или малкото му високо положение въ обществото или въ службата;
- 3) голѣмата или малката стѣпень на безнравствеността въ подбужданията, които сж ржководили виновния при извършванието на прѣстѣплението;

4) повтаряние на прѣстѣплението, подиръ прѣтърпѣване наказание за тождественно прѣстѣпление;

5) извършване на прѣстѣплението въ при-сѣствие на долни чинове или на многолюдно мѣсто.

89. При опрѣдѣляване на военнослужащитѣ наказания за прѣстѣпления, тия наказания, споредъ обстоятелството на дѣлото, могатъ да се повишатъ на една и даже двѣ стѣпени:

1) когато прѣстѣплението е извършено въ врѣме на изпълнение служебни обязанности, а особно въ строя, или отъ часовий, конвоенъ или караулний;

2) когато сѣ употребени въ зло военната сила или военното оръжие или властта, присвоена по звание, чинъ или служба;

3) когато прѣстѣпното дѣйствие е извършено въ лицето на неприятеля или въ врѣме на походъ, на обсадно или военно положение, или пъкъ въ врѣме на смущение, и

4) когато убийството, осакатяването, нанисание рани и други насилственни дѣйствия сѣ извършени умишлено отъ военния постоялецъ надъ ступанина на квартирата, или надъ едного отъ членовѣтъ на семейството му, или надъ лица, намиращи се подъ особна военна защита, или които иматъ отъ началството запазни листове.

Забѣлѣжка. Въ лицето на неприятеля трѣбва да се признава всѣка часть отъ войскитѣ, въ която предъ видъ възможността на стѣлкновение (сбѣскване) съ неприятеля, вземени сѣ мѣрки на предпазливостъ, споредъ устава за полевата служба.

90. При наличността на изброенитѣ по долу умаляющи вината на подсѣдимий обстоятелства, сѣдѣтъ има право да намаляза мѣрката на наказанието, което се слѣдва на виновния въ прѣдѣлитѣ на опрѣдѣленитѣ отъ закона стѣпени, или да го намали на една или двѣ стѣпени:

1) явяванието на виновния и съзнаванието му при слѣдствието или въ сѣда;

2) откриванието участницитѣ на прѣстѣплението;

3) легкомислието и крайното невѣжество;

4) неизвършванието на всичкото предназначено зло вслѣдствие на раскаивание или съжалявание къмъ жертвата;

5) доброволното възнаграждение потърпѣвшихъ за сторенитѣ вреди или загуби.

Забѣлѣжка. Въ прѣстѣпления и простѣпци по нарушение обязанноститѣ на военната служба, кратковрѣменното намиране въ нея, а именно: не повече отъ шесть мѣсеца, може да служи за основание да се на-

мали наказанието на една или двѣ стѣпени. Но ако служащитѣ — не повече отъ шесть мѣсеца — сѣ виновни въ повторение на едно и сѣщо прѣстѣпление или простѣпкъ по служба, или, като сѣ участвували съ други, бѣдѣтъ главни виновници, то кратковрѣменното намиране на служба не трѣбва да се взима въ внимание за смечение на наказанието.

91. Извършванието на прѣстѣпление въ пияно състояние не съставлява обстоятелство, което намалява вината на наказанието.

92. Несвършеннолѣтнитѣ, които иматъ повече отъ шестнадесетъ години, но по-малко отъ двадесетъ и една година, наказватъ се за прѣстѣпление и простѣпци, съединени съ нарушение обязанноститѣ на службата, съ положителното (пълното) въ закона предвидено наказание, но съ намаляване на една, или на двѣ стѣпени, при което за прѣстѣпленията, които се наказватъ съ смъртно наказание, тѣ се осѣждатъ на строгъ тъмниченъ затворъ отъ 4 до 12 години съ употребление на тежки работи, но безъ окови на нозѣтъ. За прѣстѣпления и простѣпци не свързани съ нарушение обязанноститѣ на военната служба несвършеннолѣтнитѣ се наказватъ съгласно членъ 40 отъ дѣйствующий въ Княжеството Отоманскій Наказателенъ законъ.

93. Несвършеннолѣтнитѣ, които нѣматъ двадесетъ и една година, не се лишаватъ отъ гражданскитѣ и политическитѣ права.

Забѣлѣжка. Съ прѣстѣпницитѣ, които иматъ по-малко отъ шестнадесетъ години, се постѣпва, споредъ общитѣ закони.

ГЛАВА VIII.

За властта и обязанноститѣ на Военния сѣдѣ.

94. Сѣдѣтъ може да наложи само таково наказание, което е предвидено въ закона именно за сѣдимото дѣйствие.

95. Ако въ законътъ сѣ опрѣдѣлени родѣтъ и стѣпеньта на наказанието, то сѣдѣтъ осѣжда виновния, съобразно съ обстоятелствата, увеличающи или намаляющи вината, на най-високата, най-долната или пъкъ каквато и да е средня между тѣхъ мѣрка отъ това наказание.

96. Когато въ закона е опрѣдѣленъ само единъ родъ наказание, то избиранieto на стѣпенитѣ зависи отъ сѣдѣтъ.

97. Когато закона опрѣдѣля за едно и сѣщо прѣстѣпление нѣколко наказание, избиранieto на наказанието за осѣдения се предоставя на усмотрѣнието на сѣдѣтъ.

98. Когато предвиденото отъ закона за прѣстѣплението наказание трѣбва да се намали на

една или нѣколко стѣпени, то въ случай, ако въ наказанието отъ тоя родъ, което е опрѣдѣлено отъ закона нѣма съвѣтъ стѣпени или нѣма по долня съотвѣтствующа на това правило стѣпень, сждѣтъ примѣнава къмъ другъ по-долень родъ наказание по редѣтъ указанъ въ ст. 13 и 14 отъ настоящия законъ.

99. Когато при наличността на намаляюща вина и наказанието обстоятелства, сжда на мѣри недостатъчно да умали наказанието въ мѣрка и се спрѣ на най-долната отъ предвиденото въ закона наказание, то може да прѣмине къмъ по-долнитѣ стѣпени на наказанието отъ сжщия родъ, ако въ разгледваното прѣстѣпление сж указани само горнитѣ му стѣпени; а когато за прѣстѣплението има назначени и долни стѣпени на наказанието, то сждѣтъ прѣминава къмъ най-близкото по-долно по редѣтъ наказание, като избере въ него тая мѣрка на наказанието, която признае за съотвѣтствующа за вината на подсждимия.

Забѣлѣжка. Тѣй като прѣвеждането въ второй разрядъ по поведение е наказание исклучително, което се налага само въ нѣкои опрѣдѣлени отъ настоящия законъ случаи, то въ другитѣ случаи сждѣтъ, при намаляване на наказанието, не може да прѣминава отъ испращане въ дисциплинарната рота, къмъ испращане въ второй разрядъ по поведение, ако прѣстѣплението не принадлежи къмъ указанитѣ въ ст. ст. (130, 132, 138, 143, 144, 149, 150, 151, 153, 156, 163, 164, 166, 189, 190, 191, 226, 232, 233 и 242) отъ настоящия законъ, а трѣбва тогава да прѣмине къмъ слѣдующето по-долно наказание, т. е. къмъ затвора въ гауптвахтата на хлѣбъ и вода.

100. Когато по точното основание постановленията на закона, опрѣдѣленото отъ тѣхъ наказание трѣбва да се повиши на една или нѣколко стѣпени, и въ наказанието отъ тоя родъ, което е наложено отъ закона, нѣма най-горнята съотвѣтствующа на това правило стѣпень, сждѣтъ пазити опрѣдѣления въ ст. 98 порядъкъ, само въ обратенъ смислъ. Но сждѣтъ не може да прѣминува отъ строгий тѣмниченъ затворъ къмъ смъртно наказание, тѣй сжщо отъ най-горнето исправително наказание къмъ углавни наказания, или отъ исправително наказание, което влече ограничение на служебни права, къмъ наказание, съединено съ лишение на политическитѣ и граждански права, а сжщо по съображенията, изложени въ забѣлѣжката на ст. 99, сждѣтъ не може да прѣминува отъ затварянето въ гауптвахтата къмъ превеждане въ второй разрядъ по поведение. Въ тоя случай сжда, вмѣсто прѣминаване къмъ другъ родъ на-

казание, увеличава само мѣрката му, т. е. продължителността на опрѣдѣлениѣ отъ закона за най-горнята отъ това наказание стѣпень на строгий тѣмниченъ затворъ или обикновенъ затворъ въ тѣмница, като прибави къмъ опрѣдѣления отъ закона срокъ отъ висша стѣпень отъ двѣ до четаре години, а за дисциплинарната рота — отъ три до шесть мѣсеца, споредъ това — дали отъ една или двѣ стѣпени би трѣбвало, съобразно съ постановленията на закона, да се уголѣми онова наказание противъ най-горнята по тоя законъ мѣрка.

101. Ако подсждимий е признатъ за виновенъ въ извършване на нѣколко, въ едно или разное врѣме до тогава още не наказани и не покрити съ давностъ или пакъ съ общо или особено прощение, противозаконни дѣйствия, то сждѣтъ, като опрѣдѣли наказание за всѣко дѣйствие, осжда виновния съ най-тежкото отъ тия наказания, споредъ стѣлбата на наказанията.

Ако за едно или за нѣколко отъ извършени дѣйствия подсждимий подлѣжи на ограничаване служебнитѣ права, а сжщо на прѣвеждане въ второй разрядъ по поведение или на единиченъ затворъ, съгласно 41 и 46 ст. отъ настоящия законъ, то тия наказания се присѣдиняватъ къмъ наказанието опрѣдѣлено за съвокупностъ на прѣстѣпленията.

Ако за нѣкои отъ извършенитѣ дѣйствия е опрѣдѣлена парична глоба, то сждѣтъ осжда не за сумата имъ, а за най-голѣмото по количество глобяване.

Ако за най-тежко наказание бжде срочното лишаване отъ свобода или парична глоба и виновния за едно отъ другитѣ негови дѣйствия подлежи на однородно съ най-тежкото наказание, то сждѣтъ може при отдѣлянието на паричната глоба да я увеличи, но не повече отъ двойното; а опрѣдѣляемий срокъ на лишение отъ свобода да увеличи на една или двѣ стѣпени, като се ръководи отъ правилата изложени въ ст. 100.

102. За ново прѣстѣпление, извършено въ врѣме или преди сждението, но слѣдъ като се изобличи за първото, виновния се подвърга на наказание по правилата за съвокупностъ на прѣстѣпленията.

103. Въ случай на съвокупностъ на такива увеличающа вина обстоятелства, по които въ закона е предвидено да уголѣмява наказанието съ една, двѣ или повече стѣпени, това увеличение се опрѣдѣля по слѣдующия начинъ:

1) когато, при стечение на обстоятелствата, едно отъ тѣхъ увеличава наказанието съ една и друго съ двѣ стѣпени, то подеждимий трѣбва да се осъди съ наказанието, което се повишава не съ три, а съ двѣ стѣпени, само въ най-горнята му мѣрка;

2) когато при двѣ обстоятелства, които увеличаватъ вината, за всѣко отъ тѣхъ виновний трѣбва, на основание на закона, да се накаже съ наказанието на двѣ стѣпени по-горѣ, то сѣдѣтъ увеличава наказанието не на четири, а само на двѣ, но сѣщо въ най-горнята му мѣрка.

104. Въ военно врѣме, когато нѣкои прѣстѣпления чрезмѣрно се увеличаватъ въ войската, или въ мѣстата, занимаеми отъ армията, или градоветѣ, находящи се въ обсадно или военно положение, разрѣшава се на главно командующий и на лицата, които се ползватъ съ равна съ него власть, а така сѣщо и на команданта или на началника на обсадната крѣпостъ, укрѣпление или градъ, да усилюва врѣменно строгостта на наказанията, наложени въ закона, като обявява за това предварително за всеобщо знание; но тѣ сѣ обязаны да донасятъ въ сѣщото врѣме, по редѣтъ на подчинеността на Ногово Царско Височество княза за взетитѣ отъ тѣхъ мѣрки и за причинитѣ, които сѣ ги предизвикали.

105. На сѣщитѣ лица и на сѣщото основание дава се право, когато въ вслѣдствие на военни обстоятелства или въ врѣме на смущение за общата безопасность, да взематъ особни мѣрки за предосторожность, и да опрѣдѣляватъ наказания за нарушаванieto имъ, като обявятъ за това предварително за всеобщо знание.

ГЛАВА IX.

За отмѣняване и смечаване на наказанието.

106. Съ умиранieto на осѣдения присѣдата за наказанието му сама по себе си се отмѣнява, но частнитѣ, вслѣдствие прѣстѣпления му, и правителственитѣ искове съ исключение само на налагаемитѣ въ наказание по сѣдѣтъ, се обръщатъ на неговото имущество.

107. Когато прѣстѣплението е отъ такъвъ родъ, щото то не иначе подлежи на разглежданieto на сѣдѣтъ, освѣнъ послѣдствие на жалба, подадена отъ прѣтърѣвѣвший или отъ неговъ представителъ, то присѣдата за наказание на виновния се отмѣнява, ако оня, който е подалъ жалбата, се помпи съ виновния въ всѣко положение на дѣлото. Къмъ такива прѣ-

стѣпления се отнасятъ: личнитѣ обиди, клѣветата, заплашванията, самоуправството, противозаконното лишаване отъ свобода, прѣлюбодѣянieto, измамването на мома съ тържественно обѣщане да се ожени за нея, женението посрѣдствомъ насилие или измама, растлѣнieto, изнасилването, кражбата, мошеничеството и присвояването между родители и дѣца, или пъкъ между мъжъ и жена (сѣпруги).

108. Прислѣдването на воинскитѣ прѣстѣпления не зависи отъ заявлението на потрѣбѣвшето лице.

109. Наказанието се отмѣнява по давность:

1) когато отъ врѣмето на извършване прѣстѣплението, за което се налага смъртно наказание или строгъ тъмниченъ затворъ, сѣ изминали десетъ години и когато презъ всичкото това врѣме, това прѣстѣпление не се е разчуло, т. е. когато по него не е имало никакво дѣлопроизводство, или изслѣдване, нито донесение или жалба, или пъкъ когато въ течението на това врѣме, т. е. слѣдъ изминуването на пълни отъ деня на прѣстѣплението десетъ години, безъ да се гледа на направеното изслѣдване, виновний не е билъ откритъ;

2) когато отъ врѣмето, когато се извършило прѣстѣплението, което се наказва съ обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до десетъ години или исключване отъ служба, сѣ изминали до десетъ години и когато такожде презъ всичкото врѣме противозаконното дѣйствие не се е разчуло, или пъкъ когато виновния въ него, безъ да се гледа на направеното изслѣдване, въ течението на това врѣме не е откритъ;

3) когато отъ врѣмето на извършване противозаконното дѣйствие, за което се полага отстраняване отъ служба, или затваряние въ гауптвахтата по първа и втора стѣпени, а сѣщото испращане въ дисциплинарната рота по 1, 2 и 3 стѣпени, се изминало петъ години и когато прѣстѣплението презъ всичкото това врѣме не се е разчуло, или когато виновния въ него, безъ да се гледа на станалото изслѣдване, въ течение на сѣщото врѣме не е билъ откритъ;

4) когато отъ врѣмето на извършване противозаконното дѣйствие, за което се опрѣдѣля затваряние въ гауптвахтата по третъ стѣпень, по 31 ст., или отстраняване отъ длъжность, или ограничаване служебнитѣ права безъ лишаване отъ свобода, или испращане въ дисциплинарната рота по четвърта стѣпень, или прѣвеждане въ вторий разрядъ по поведение, или

затваряние въ гауптвахтата на хлѣбъ и вода, или парична глоба, сж изминали двѣ години и когато противозаконното дѣйствие презъ всичкото това врѣме не сж е разчуло, или виновния за него, безъ да се гледа на направеното изслѣдване, въ течение на това врѣме не е билъ откритъ.

110. Наказанието, опрѣдѣлено за умишлено отцеубийство и матереубийство, не се отгнѣнява по давностъ; но ако отъ врѣмето на извършеното прѣстѣпление сж изминали двадесетъ години и презъ всичкото това врѣме то не се е разчуло, или пъкъ виновния не е откритъ, то вмѣсто строгъ тъмниченъ затворъ, той се осжжда на вѣчно заточение въ нѣкой отдалеченъ отъ родината му окръгъ.

111. Силата на постановленията за давностъ не се распространява на ония, които съзнателно сж вѣтжили въ противозаконенъ бракъ.

112. Давността на всичкитѣ участници въ прѣстѣплението се начева и свършва заедно съ давността на главнитѣ виновници.

113. Давността на наказанието за побѣгване отъ служба се брой отъ денътъ, когато на побѣгналия, ако той не би извършилъ побѣгването, измине срока на обязательната служба и доброволно приетитѣ отъ него на себе си обязанности, а по отношение на лицата, които не сж обязани отъ срочна служба, срокътъ на давността се брой на общо основание.

114. Въ прѣстѣпленията по служба, които могатъ да се откриятъ отъ началството само при инспекторскитѣ смотрове, или при ревизиране на дѣлата, давността се счита отъ врѣмето, когато се свърши смотрѣтъ или ревизията.

115. Правото за възнаграждение за сторени отъ прѣстѣплението врѣда и загуба и правото за имуществото, придобито посредствомъ прѣстѣплението, се подчинява на правилата за давностъ, опрѣдѣлена въ гражданскитѣ закони.

116. По засвидѣтелствование отъ надлѣжната власть за безупречното поведение на осждения въ течение на петъ години отъ деня на прѣтърпѣване наказанието, възстановяватъ му се отъ мѣстний воененъ сждъ гражданскитѣ и политически права, отъ които той е билъ лишенъ по сждебната присжда.

Забѣлѣжка. Редътъ, какъ се възстановяватъ правата, се опрѣдѣля въ особна инструкция.

Наказанието, опрѣдѣлено въ закона за каквото и да е прѣстѣпление може да се смегчи не само

въ мѣрка и стѣпень, но даже въ размѣръ, който излиза изъ прѣдѣлитѣ на сждебната власть, между друго:

1) когато доброволно съзнавший се има продължителна безпорочна служба или други нѣкои отличителни заслуги; и

2) когато осждения за прѣстѣпление, което не влече подирѣ си углавни наказания, дълго врѣме се намиралъ подъ стража.

117. Въ тия случаи и въ други извънредни, когато се представляватъ особни уважителни причини за облегчавание участъта на подсждимия, на сждѣтъ се позволява, да ходатайствува предъ Негово Царско Височество княза, чрезъ Военния Министръ, не само за смегчение наказанието въ размѣръ, който излиза изъ прѣдѣлитѣ на сждебната власть, но даже и за съвършенното помилване на подсждимия.

118. Помилването и упрощението на виновнитѣ въ никой случай не зависи отъ сждѣтъ. То непосредственно излиза отъ княза. Съ властѣта да се упрощаватъ виновнитѣ могатъ да бждѣтъ облѣчени отъ Негово Царско Височество княза, само главнокомандующий и лица, които се ползватъ съ равни на него права.

РАЗДѢЛЪ ВТОРИЙ.

За воинскитѣ и другитѣ прѣстѣпления на военната служба.

ГЛАВА I.

За нарушение воинското чинопочитание и подчиненостъ.

119. За неотдаване съ намѣрение на началника нуждното уважение, а тѣй сжщо и за изричание относително него заочно, но въ присѣствие на подчиненитѣ, или въобще, въ публично мѣсто псувателни или други докачителни думи, или заплашвания, виновния се присжжда, ако дисциплинарното наказание несѣотвѣтствува съ вината:

На ограничавание служебнитѣ права;

Или на затваряние въ гауптвахтата на хлѣбъ и вода отъ единъ до два мѣсеци.

А когато това е извършено въ врѣме на изпълнение, или по поводъ на изпълнение отъ началника служебнитѣ му обязанности:

На затваряние въ гауптвахтата отъ единъ до три мѣсеци, или на ограничавание служебнитѣ права;

Или на испращание въ дисциплинарната рота по четвъртата стѣпень, или на затва-

рание въ гауптвахтата на хлѣбъ и вода отъ два до три мѣсеци.

120. За оскърбяване начальника съ думи, писмено, въ печатъ, или съ неприлично дѣйствие, или пъкъ чрезъ наклѣветяване, а сжщо за заплашване съ думи и за извикване начальника на дуелъ, виновнитѣ се присжждатъ:

На отстраняване отъ служба, или на затваряние въ гауптвахтата отъ единъ мѣсець до една година;

Или на испращание въ дисциплинарната рота отъ три мѣсеци до една година.

А когато това е извършено въ врѣме на изпълнение или по поводъ на изпълнение отъ начальника служебнитѣ му обязанности или въ военно врѣме:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до петъ години, или на исключване отъ служба;

Или на испращание въ дисциплинарната рота отъ десетъ мѣсеци до една и половина година съ единично затваряние.

121. За нанисание на начальника ударъ, а сжщо за всѣко противъ него насилие, или пакъ за заплашвания, изразени въ най-високата степенъ на дързки или опасни дѣйствия, виновния се присжжда:

На строгъ тъмниченъ затворъ въ окови отъ три до деветъ години.

А когато това е извършено въ врѣме на изпълнение, или по поводъ на изпълнение отъ начальника служебнитѣ обязанности, или пъкъ когато начальника е тежко нараненъ, битъ или осакатенъ, или е послѣдвало смъртъ, но безъ умисль за убийство:

а) въ мирно врѣме:

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ деветъ до петнадесетъ години;

б) въ военно врѣме:

На смъртъ;

122. За убивание начальника, съ умисль, виновния се присжжда:

На смъртъ, или на строгъ тъмниченъ затворъ на петнадесетъ години.

Забѣлѣжка. Сжщото наказание влече и умисленото убивание старшия.

123. Младшитѣ за оскърбяване старшитѣ се присжждатъ на наказанията, опредѣлени въ предидущитѣ 119, 120 и 121 ст. т. е. за оскърбяване начальника, но винаги съ една или двѣ стѣпени по-доло. Въ този случай младши се считатъ оберъ-офицеритѣ въ отношение на

щабъ-офицеритѣ и генералитѣ, а щабъ-офицеритѣ въ отношение на генералитѣ.

124. Долнитѣ чинове се присжждатъ на наказанията, опредѣлени въ оскърбяване начальника въ всичкитѣ ония случаи, когато тѣ се окажатъ виновни въ оскърбяване на офицеринъ отъ каквото и да е вѣдомство или военный лѣкарь, когато тоя послѣдния е изпълнявалъ служебнитѣ си задължения, а сжщо и отъ единъ съ него полкъ.

125. Долнитѣ чинове, виновни въ нарушаване чинопочитанието противъ фелдфебель, или унтеръ-офицеринъ, ефрейторъ или редовий, на които тѣ сж били подчинени въ врѣме изпълнение служебнитѣ си обязанности, се присжждатъ:

а) за прѣстѣпленията означени въ ст. 119:

На дисциплинарно наказание.

б) за прѣстѣпленията означени въ ст. 120:

На затваряние въ гауптвахта на хлѣбъ и вода отъ единъ до три мѣсеци;

Ако обаче прѣстѣплението е извършено въ строя, то виновния се присжжда:

На испращание въ дисциплинарната рота отъ три до деветъ мѣсеци;

в) за прѣстѣпленията означени въ ст. 121 отъ тоя законъ:

На испращание въ дисциплинарната рота отъ шестъ мѣсеци до една година и половина, заедно съ единично затваряние.

Ако това е извършено предъ строя, или въ военно врѣме, или пакъ извършванието на прѣстѣплението се е придружило съ тежко нараняване, тежки побой, или осакатяване, или е послѣдвала смъртъ, нъ безъ умисль за убийство:

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години.

126. Долнитѣ чинове, виновни въ нарушаване чинопочитанието противъ своя фелдфебель, или унтеръ-офицеръ на когото извършившия прѣстѣплението е билъ подчиненъ въ врѣме на изпълнение служебнитѣ си обязанности, при което е направено оскърблението, се присжждатъ на опредѣленитѣ въ предидущата статия наказания, но винаги въ най-висока мѣрка.

127. Долнитѣ чинове, виновни въ нарушаване чинопочитанието противъ фелдфебеля или унтеръ-офицера отъ друга часть, се присжждатъ на опредѣленитѣ въ сжщата статия наказания, но винаги съ една или двѣ стѣпени подоло.

128. За неиспълняване общитѣ или лично до нѣкого относящитѣ се заповѣди на начал-

ника по немарливостъ или невнимание, виновния се присъжда, ако дисциплинарното наказание не съответствува съ важноcтѣта на вината:

На отстраняване отъ служба, или на ограничаване служебнитѣ права;

Или на затваряние въ гаушвахта на хлѣбъ и вода отъ единъ до три мѣсеци.

Въ лицето на неприятеля, когато неиспльняването на заповѣдта може да има важни послѣдствия за безопасността на войската, или влияние върху успѣха на предприетитѣ дѣйствия или върху успѣха на снабдяването войската или отряда съ бойни или продоволственни, или други припаси, виновния се присъжда на наказание, като за неповиновение на основание първата часть отъ слѣдующата статия.

129. За неповиновение т. е. за неиспльняване съ умисълъ заповѣдта на начальника, виновния се присъжда:

На изключване отъ служба, или отстраняване отъ служба;

Или на испращание въ дисциплинарната рота на врѣме отъ деветъ мѣсеци до една и половина година;

Въ военно врѣме:

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до шесть години.

130. За противяние въ испльненнето заповѣдитѣ или распореджанията на начальника, виновнитѣ се присъждатъ:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години или на изключване отъ служба;

Или на обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години или на испращание въ дисциплинарната рота на врѣме отъ една до една и половина година съ единично затваряние и съ прѣвеждане въ втория разрядъ по поведението по усмотрѣнието на сждѣтъ.

Ако пакъ противянието е извършено предъ строя, или отъ двѣ и повече лица, или се е придружавало съ употребление на оружие:

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до петнадесетъ години:

Въ военно врѣме

На смъртъ.

131. Въ прѣброенитѣ въ предидущитѣ 128, 129 и 130 статии прѣстѣпления, извършени отъ младшия въ отношение къмъ старшия, който не е билъ въ врѣме на извършването начал-

никъ на виновния, или отъ долния чинъ въ отношението на начальника пакъ измежду долнитѣ чинове, виновния се присъжда на наказанията, опрѣдѣлени въ горѣупоменатитѣ статии, но винати съ една или двѣ стѣпени по-долу.

Забѣлѣжка I. Постановеното въ настоящата статия не се отнася до случая, когато виновния сѣ е отказалъ да испльни заповѣдта или распореджанието, дадено макаръ и отъ старшия, но когато той не е билъ подчиненъ, но отъ името на начальника, въ тоя случай виновния се присъжда на опрѣдѣленитѣ наказания въ ст. ст. 128, 129 и 130 за нарушаване подчинеността противъ начальника.

Забѣлѣжка II. Долнитѣ чинове за противяние и непокорство въ лицето на неприятеля на начальникъ пакъ измежду долнитѣ чинове, който е застѣпилъ мѣстото на офицеринъ, се подвъргатъ тѣй сѣщо на наказанията въ ст. ст. 128, 129 и 130 опрѣдѣлени.

132. За мъмряния противъ распореджанията на началството, а сѣщо и за представяние каквито и да би било общи заявления по работи, които се отнасятъ до службата, за събиране подписи по такива заявления или за съставяние събрание съ цѣлъ да се обезжидатъ подобни, виновнитѣ се присъждатъ въ маловажни случаи:

На дисциплинарно наказание.

А когато изрѣченитѣ дѣяния сѣ имали за послѣдствия горѣ долу важна безредица:

На изключване отъ служба;

Или на испращание въ дисциплинарната рота на врѣме отъ три мѣсеци до една и половина година, съ прѣвеждане въ втория разрядъ по поведението по усмотрѣнието на сждѣтъ:

Въ военно врѣме:

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години.

133. Когато прѣстѣпленията, предвидени въ ст. 119 — 130, сѣ били предизвикани отъ противозаконното отнасяние на начальника къмъ подчинения, то наказанието се намалява съ една стѣпень, ако пакъ при това начальника си е позволилъ жестоко или унизително отнасяние къмъ подчинениятъ, — съ двѣ стѣпени.

ГЛАВА II.

За прѣстѣпленията противъ дежурнитѣ и други длѣжностни лица отъ военното вѣдомство, а сѣщо и противъ военния караулъ.

134. За неиспльняване законнитѣ искания на дежурния офицеринъ, или на всеѣки други офицеринъ, или воененъ лѣкаръ, при испльняване служебнитѣ му обязанности, виновнитѣ се присъждатъ:

На ограничаване служебнитѣ права, или на дисциплинарно наказание.

135. За оскърбяване дежурния или длъжностния офицеринъ, или военния тѣкарь, съ думи, писмено или съ неприлично дѣйствие, виновния се присъжда:

На затваряние въ гауптвахта отъ единъ до шестъ мѣсеци, или на ограничаване служебнитѣ права.

А пъкъ за нанисание ударъ или другъ видъ насилие:

На отстраняване отъ служба или на изключване отъ служба.

136. За прѣстѣпленията, упоменати въ предидущата статья, противъ дежурнитѣ, дневалнитѣ и други подобни длъжностни лица отъ долнитѣ чинове, а сжщо и противъ команди, които нѣматъ значение на караулъ, виновнитѣ се присъждатъ, ако дисциплинарното наказание не отговаря на вината:

Въ първий случай ст. 135:

На затваряние въ гауптвахта отъ единъ до три мѣсеци, или на ограничаване служебнитѣ права.

Или на испращание въ дисциплинарната рота на врѣме отъ три мѣсеци до една година, или на затваряние въ гауптвахта на хлѣбъ и вода отъ единъ до три мѣсеци:

Въ втория случай:

На затваряние въ гауптвахта отъ три мѣсеци до една година, или на отстраняване отъ длъжностъ;

Или на испращание въ дисциплинарната рота съ единиченъ затворъ.

137. За неиспѣлняване законнитѣ трѣбования на часовия, или на военния караулъ, а сжщо и за оскърбяване часовия или военния караулъ съ думи или съ неприлично дѣйствие, виновнитѣ се присъждатъ:

На отстраняване отъ служба, или на затваряние въ гауптвахта отъ единъ мѣсець до една година, или на ограничаване служебнитѣ права;

Или на испращание въ дисциплинарната рота отъ три мѣсеци до една година, или на затваряние въ гауптвахта на хлѣбъ и вода отъ единъ до три мѣсеци.

Забѣлѣжка. Часовий се смѣта всѣки войникъ, гуденъ на какъвто и да е постъ съ пушка или съ голо студено оружје. Военний караулъ се смѣта обрѣжена военна команда, когато тя извършва войскитѣ си задължения отъ гарнизонната или полевата служба.

138. За нанисание на часовия или хората отъ военния караулъ ударъ или другъ видъ насилие, а сжщо и за противяние на тѣхъ, но безъ употребление на оружје, виновния се присъжда:

На изключване отъ служба, или на отстраняване отъ служба;

Или на испращание въ дисциплинарната рота отъ една до една и половина година съ единиченъ затворъ и съ прѣвеждане въ втория разрядъ по поведението по усмотрѣнието на сѣдѣтъ;

Ако това е извършено въ лицето на неприятеля:

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до дванадесетъ години, или на обикновенъ тъмниченъ затворъ на деветъ години.

139. За нападение часовия, или въобще военния караулъ, а тѣй сжщо и за съпротивление противъ караула съ оружје, виновнитѣ се присъждатъ:

а) въ мирно врѣме:

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ деветъ до петнадесетъ години;

б) въ военно врѣме:

На строгъ тъмниченъ затворъ на петнадесетъ години;

в) въ лицето на неприятеля:

На смъртъ.

140. Врѣхъ виновния въ прѣстѣпленията, които сж изброени въ настоящата глава, който заедно съ това е нарушилъ и редѣтъ на подчинеността, се налагатъ наказанията, които сж опрѣдѣлени въ първата глава на настоящия раздѣлъ.

Когато прѣстѣпленията противъ часовия или караула сж извършени отъ началствующитѣ надъ караула лица, или когато единъ чинъ отъ караула оскърби други, то въ такъвъ случай началствующитѣ лица се присъждатъ:

На най-високата мѣрка наказание, опрѣдѣлено за злоупотрѣбляване на властѣ, а другитѣ чинове отъ караула — наказанията, опрѣдѣлени въ обще-углавния законъ, но пакъ въ най-висока мѣрка.

ГЛАВА III.

За нарушаванието на служебнитѣ обязанности въ врѣме на дежурството или караула.

141. За самоволно отлѣчване отъ дежурството, а тѣй сжщо за неисправно испѣлнение обязанноститѣ по дежурството, дневалството или

по запазване нѣкое здание или имотъ, виновнитѣ, ако дисциплинарно наказание се окаже несѣотвѣтствующе съ тѣхнитѣ постѣпци, се присжждатъ :

На затваряние въ гауптвахта отъ единъ до три мѣсеци, или на ограничаване на служебнитѣ права ;

Или на затваряние въ гауптвахта на хлѣбъ и вода отъ единъ до три мѣсеци.

142. За несѣблюдаване общитѣ правила на караулната и конвойната служба, виновнитѣ, ако дисциплинарното наказание се окаже несѣотвѣтствующе съ тѣхнитѣ постѣпци, се присжждатъ :

На затваряние въ гауптвахта отъ единъ мѣсець до една година, или на отстраняване отъ длѣжностъ, или на ограничаване служебнитѣ права ;

Или на испращаніе въ дисциплинарната рота по четвърта стѣпень, или на затваряние въ гауптвахта на хлѣбъ и вода отъ единъ до три мѣсеци.

143. За несѣблюдаване особенитѣ обязанности на караулната и конвойната служба виновнитѣ се присжждатъ :

На исклучване отъ служба, или на отстраняване отъ служба, или на затваряние въ гауптвахта отъ три мѣсеца до една година ;

Или на испращаніе въ дисциплинарната рота отъ шестъ мѣсеца до една и половина година, съ единиченъ затворъ и съ прѣвеждане въ втория разрядъ по поведението, по усмотрѣніето на сѣдѣтъ.

Забѣлѣжка. Подъ думата «особени обязанности на караулната служба» се разумѣватъ такива обязанности, за изпълнението на които е учреденъ караулъ.

144. За самоволно отлѣчване отъ постѣтъ на началника на караула, часовия или конвойния, се присжждатъ :

На наказанията, които сѣ опредѣлени въ предидущата (143 ст.) въ най високата мѣра, при което виновнитѣ отъ долнитѣ чинове се привеждатъ обязательно въ втория разрядъ по поведението, а другитѣ чинове принадлежащи къмъ състава на караула, за самоволно отлѣчване отъ него, се присжждатъ къмъ наказанията опредѣлени въ указаната по горѣ 143 статия.

145. Опредѣленитѣ въ предидущитѣ 142, 143 и 144 статии наказания се възвишаватъ на една или на двѣ стѣпени, когато противо-

законнитѣ дѣйствия, за които се говори въ тѣзи статии, сѣ извършени въ военно врѣме или въ врѣме на смутове, възмущения, пожаръ, наводнение или нещастенъ случай, тѣ могатъ да бѣдѣтъ още възвишени на една или на двѣ стѣпени, когато означенитѣ нарушения сѣ причинили избѣгването на плѣнникъ или арестантинъ, пожаръ или загубване на повѣренъ за пазение имотъ или другъ врѣдъ на службата.

146. За самоволно отлѣчване отъ караула въ лицето на неприятеля, виновнитѣ се присжждатъ :
На смъртъ.

147. Виновнитѣ отъ страна на военния караулъ, които злоумышленно сѣ допустнали избѣгването на плѣнникъ или арестантинъ, се присжждатъ :

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до дванадесетъ години.

148. Началника на военния караулъ, часовия и разводящия, виновни въ ограбване, умышленно истрѣбление, или поврѣждане на поврѣренния тѣмъ за запазване имотъ, а тѣмъ сѣщо и ония отъ тѣхъ, които умышленно сѣ спомагали за това на други лица, се присжждатъ :

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години.

На сѣщото накакание се присжждатъ и другитѣ чинове, принадлежащи къмъ състава на караула, но винаги съ понизяване на една или двѣ стѣпени.

Забѣлѣжка. Въ военното врѣме за означенитѣ въ 147 и 148 статии прѣстѣпления, виновнитѣ, въ случай на особенни увеличающи вината обстоятелства, се присжждатъ :

На смъртъ.

ГЛАВА IV.

За отклоняване отъ службата.

149. За отклоняване отъ службата подъ предлогъ на лѣжлива болѣстъ, или пѣкъ за умышленно причиняване не важно поврѣждение на здравіето, или друго излѣгване, направено отъ военнослужащия съ цѣль да се освободи отъ изпълняване служебнитѣ си обязанности, виновнитѣ се присжждатъ :

На отстраняване отъ служба, или на затваряние въ гауптвахта отъ единъ до шестъ мѣсеца, или на ограничаване служебнитѣ права ;

Или на испращаніе въ дисциплинарната рота по четвърта стѣпень, съ прѣвеждане въ втория разрядъ по поведението, или

на затваряние въ гауптвахта на хлѣбъ и вода отъ единъ до три мѣсеца.

Забѣлѣжка. Не важно поврѣждане на здравето се нарича онова, което прѣпятствува да се изпълняватъ служебнитѣ обязанности, не повече отъ единъ мѣсець.

150. За умишлено причиняване на себѣ непосредственно или чрезъ друго лице, съ цѣль да се отклони отъ служба, осакатяване или растравяние на ранитѣ си или пъкъ друго гнжно поврѣждане на своето здравие, виновнитѣ се присъждатъ:

На исключване отъ служба;

Или на испращание въ дисциплинарната рота отъ шесть мѣсеца до една и половина година, съ прѣвеждане въ втория разрядъ по поведението.

151. На опрѣдѣленитѣ въ предидущитѣ 149 и 150 статии наказание се подвѣргатъ и ония, които съ намѣрение причинятъ другиму, каквото и да е поврѣждане на здравето съ цѣль да му дадѣтъ възможность да се отклони отъ служебнитѣ обязанности или отъ службата.

152. Самоволното отсъствие отъ командата или отъ мѣстото на службата, което се продължава по вината на отлѣчившия се въ мирно врѣме — не повече отъ една недѣля, въ военно — не повече отъ три дена, въ лицето на неприятеля — не повече отъ единъ день, а за долнитѣ чиновове, състоящи на служба по малко отъ шесть мѣсеца, въ мирно врѣме — не повече отъ двѣ недѣли, въ военно — не повече отъ една недѣля, а въ лицето на неприятеля — не повече отъ три дена, се признава за самоволно отлѣчване и виновнитѣ въ това се присъждатъ:

На дисциплинарно наказание.

Въ особенно важни случаи, или когато отсъствието е направено изъ-подъ стража или изъ-подъ затворъ, виновния се присъжда:

На отстраняване отъ служба, или на затваряние въ гауптвахта отъ единъ до три мѣсеца, или на ограничаване служебнитѣ права;

Или на затваряние въ гауптвахта на хлѣбъ и вода отъ единъ до три мѣсеца.

Забѣлѣжка. Виновнитѣ въ отлѣчване изъ-подъ стража, или изъ-подъ затворъ, се подвѣргатъ на това наказание само тогава, ако отлѣчването се е продължавало по малко отъ единъ день, въ противенъ случай подобно отлѣчване се наказва на основание слѣдующата 154 статия, като за избѣгване.

153. За повтаряние предвиденитѣ въ предидущата 152 ст. прѣстѣпления, слѣдъ истър-

пване на наказанието по сждѣ, виновнитѣ се присъждатъ:

На исключване отъ служба, или на затваряние въ гауптвахта отъ три мѣсеца до една година;

Или на прѣвеждане въ втория разрядъ по поведението, по усмотрението на сждѣтъ.

154. Самоволното отсъствие на военнослужащия отъ командата или отъ мѣстото гдѣто той слугува, което се продължава по волята на отлѣчившия се повече отъ оказанитѣ въ ст. 152 срокове, се признава за избѣгване.

155. Офицеритѣ и военнитѣ лѣкари, виновни въ избѣгване отъ службата, се присъждатъ:

а) въ мирно врѣме:

На исключване отъ служба, или на отстраняване отъ служба; или на затваряние въ гауптвахта отъ три до шесть мѣсеца;

б) въ военно врѣме:

На исключване отъ служба, или на обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години.

156. Долнитѣ чиновове, виновни въ избѣгване, се присъждатъ:

а) за първъ пѣтъ:

На прѣвеждане въ втория разрядъ по поведението, по усмотрѣнието на сждѣтъ; или на затваряние въ гауптвахта отъ единъ до три мѣсеца;

б) за втори пѣтъ:

На испращание въ дисциплинарната рота отъ три до деветъ мѣсеца, съ прѣвеждане въ втория разрядъ по поведението; или прѣвеждане въ втория разрядъ по поведението;

в) за трети пѣтъ:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до петъ години; или испращание въ дисциплинарната рота отъ една до една и половина година съ единиченъ затворъ и съ прѣвеждане въ втория разрядъ по поведението;

г) въ военно врѣме:

Опрѣдѣленитѣ въ предидущитѣ 155 и 156 ст. наказания могатъ да бждѣтъ възвишени на една или на двѣ стѣпени.

Забѣлѣжка I. За тия, които сж се явили доброволно отъ избѣгването, опрѣдѣленитѣ въ 155 и 156 ст. наказания могатъ да бждѣтъ намалени на една или на двѣ стѣпени.

Забѣлѣжка II. Врѣмето, което е прѣведено въ избѣгване, не се счита въ срока на дѣйствителната служба.

157. Опредѣленитѣ въ 155 и 156 ст. наказания могатъ да бждѣтъ още възвишени на една или на двѣ стѣпени, когато избѣгването се е продължило повече отъ 6 мѣсеци, или е извършено изъ-подъ стража или изъ-подъ затвора, особено, ако то се е съпровождало съ расчупване на затворното мѣсто, или пъкъ, ако избѣгването се е съпровождало съ прѣминване на границата, ако това прѣминване не е имало признаци на измама.

158. Долнитѣ чинове, виновни въ избѣгване, въ случай че извършатъ ново избѣгване до прѣдаването имъ подъ сждѣ, или до идването на сждебната имъ присжда, се подвѣргатъ на наказание съразмѣрно съ онова число на избѣгванията, което въ дѣйствителностъ отъ тѣхъ е извършено.

159. За избѣгване въ лицето на неприятеля виновнитѣ военно-служаци, безъ разлика на чинъ, се присжждатъ :

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години.

160. За избѣгване къмъ неприятеля виновнитѣ военно-служаци, безъ разлика на чинъ, се присжждатъ : *на наказание като за господарствена измама, т. е. на смъртъ чрезъ обѣсване.*

161. Неявяването въ срокъ на служба безъ законни причини подвѣрга виновнитѣ на наказанията, които сж опредѣлени въ статиитѣ 155 и 156 отъ този законъ : а) когато военнослужащия не се явилъ слѣдъ истичанието срока на отпуска му въ продължение на двѣ недѣли въ мирно врѣме и на една недѣля въ военно врѣме, и б) когато военнослужащия не се явилъ на служба при опредѣлението му въ нея, при прѣвежданieto му отъ една часть въ друга, при повикванието му отъ отпуска на служба, при излизанието отъ болница и др. въ продължение на двѣ недѣли въ мирно врѣме и на една недѣля въ военно врѣме, свѣрхъ километрическото разстояние.

Неявяването на служба въ по-кратки отъ опредѣленитѣ въ тая статья срокове, се наказва по ст. 152 отъ този законъ.

ГЛАВА V.

За нарушаване правилата на воинското благочиние и постановленията, които го ограждаватъ.

162. За пиянство, за нередовно изпълнение служебнитѣ обязанности, но безъ явно отклонение отъ изпълнението имъ, а така сжщо за

маловажни нарушения на правилата и редѣтъ на воинското благочиние, виновнитѣ въ това офицери, военни лѣкари и долни чинове, подлѣжжтъ на наказание споредъ дисциплинарния уставъ.

163. Долнитѣ чинове, които нееднократно сж извършвали упоменжитѣ въ предишната статья простѣпци и които не сж се изправили и слѣдъ наложенитѣ върху имъ отъ началството дисциплинарни наказания, се присжждатъ :

На прѣвеждане въ втория разрядъ по поведението, по усмотрѣнието на сждѣтъ ; или на затваряние въ гауптвахта на хлѣбъ и вода отъ единъ до три мѣсеци.

Ония отъ тѣхъ, които не сж се удостоили да имъ се упрости глобата и не си исправятъ поведението и слѣдъ наложеното върху имъ наказание отъ сждѣтъ, виновни въ нови простѣпци, се присжждатъ :

На испращание въ дисциплинарната рота по четвърта стѣпень, съ прѣвеждане въ вторий разрядъ по поведението ; или на прѣвеждане въ втория разрядъ по поведение.

164. За нарушаване правилата на благочинието въ публично мѣсто или събрание, а равно за буйство и безчиние, виновнитѣ, ако дисциплинарното наказание се окаже несѣотвѣтствующе съ тѣхнитѣ простѣпци, се присжждатъ, споредъ обстоятелствата на дѣлото и мѣрката на вината имъ :

На отстраняване отъ служба, или на затваряние въ гауптвахта отъ единъ до три мѣсеци ;

Или на испращание въ дисциплинарната рота по четвърта стѣпень, или на прѣвеждане въ вторий разрядъ по поведение по усмотрѣнието на сждѣтъ или на затваряние въ гауптвахта на хлѣбъ и вода отъ единъ до три мѣсеци.

165. За своеволно вземане квартири за стояние, а равно за самоволно земане кола, или за други дѣйствия, които клонятъ къмъ стѣснение на жителитѣ, виновнитѣ, ако дисциплинарното наказание се окаже несѣотвѣтствующе съ тѣхнитѣ простѣпци, се присжждатъ споредъ мѣрката на вината :

На затваряние въ гауптвахта отъ единъ до шесть мѣсеци, или на ограничаване служебнитѣ права ;

Или на испращание въ дисциплинарната рота, по четвърта стѣпень, или на затва-

рание въ гауптвахта на хлѣбъ и вода отъ единъ до три мѣсеци.

Ако само по редъта на противозаконнитѣ дѣйствия, виновнитѣ не ще подлежатъ на по-строга опрѣдѣлено въ законитѣ наказание.

166. Офицеритѣ, виновни въ заеманіе пари отъ долнитѣ чинове, а равно унтеръ-офицеритѣ, виновни въ заеманіе пари отъ подчиненитѣ тѣмъ долни чинове се присжждатъ:

На дисциплинарно наказание;

Въ случай, че това наказание се оказва не успѣшно, виновнитѣ се присжждатъ:

На затваряние въ гауптвахта отъ единъ до шесть мѣсеци, или на ограничение служебнитѣ права;

Или на затваряние въ гауптвахта на хлѣбъ и вода отъ единъ до три мѣсеци.

167. Ако нѣкой се яви нѣйдѣ си въ мундиръ, който не му принадлежи по званието или чинътъ, или ще тури върху си непринадлежащъ нему орденъ или знакъ за отличие, то той се присжжда, ако дисциплинарното наказание не съотвѣтствува на вината:

На затваряние въ гауптвахта отъ единъ до шесть мѣсеци, или на ограничаваніе служебнитѣ права;

Или на затваряние въ гауптвахта на хлѣбъ и вода отъ единъ до три мѣсеци.

168. За подавание жалби по служебни дѣла, съ нарушаваніе установенія отъ закона редъ, виновния се присжжда, ако дисциплинарното наказание се окаже несъотвѣтствующе съ вината:

На затваряние въ гауптвахта отъ единъ до три мѣсеци, или на ограничение служебнитѣ права;

Или на затваряние въ гауптвахта на хлѣбъ и вода отъ единъ до три мѣсеци.

Ако ли пакъ подадената на началството жалба се окаже намѣрено лъжлива, то виновния, споредъ степенята на вината, се присжжда:

На едно отъ наказанията, които сж опрѣдѣлени за оскърбяване началника.

ГЛАВА VI.

За прѣвѣшаваніето, бездѣйствието и злоупотрѣбленіето на властѣта.

169. Военния началникъ, или друго длъжностно лице се признава да е прѣвѣшило повѣренната му властъ, когато, като излѣзе изъ границитѣ и кръгътъ на дѣйствіята, които му сж дадени по званието, длъжността или особни поръчки, ще направи нѣщо въ отмѣна на съ-

ществующитѣ военни или общи узаконения и устави, или даденитѣ нему наставления, или пакъ противъ установенія редъ, ще заповѣда или ще приеме такива мѣрки, които не могатъ да бждатъ приети иначе, освѣнъ на основание на новъ законъ, или като си присвои право неподлежаще нему, самоволно ще рѣши нѣкое дѣло, или си позволи каквото и да е дѣйствие или распореждане, за което би трѣбало особено распореждане отъ висшето началство, безъ да го измоли по надлежащъ начинъ.

170. За противозаконно бездѣйствие на властѣта се признава неупотрѣбаваніето отъ страна на началника или друго длъжностно лице, въ подлежаще врѣме, всичкитѣ указани или дозволени отъ закона срдства, чрезъ които той би можалъ да предупреди или да спре нѣкое злоупотрѣбление или безредіе, които въ своя редъ би запазили господарството, обществото, войската или повѣренната му частъ отъ ущърбъ или врѣда.

171. Не се почита за прѣвѣшаваніе на властѣта, когато виновния началникъ, или длъжностното лице ще отстъпи отъ своитѣ дѣйствия отъ обикновенитѣ остановени отъ закона правила и ще вземе на своя отговорност приеманіето на нѣкои извънредни и рѣшителни мѣрки, ако подиръ това се докаже, че тѣ за господарствената полза сж били необходими, или че, по обстоятелствата на дѣлото, той не е можелъ безъ очевидна опасность или врѣда на службата да отложи приеманіето на тѣзи мѣрки до по високото разрѣшеніе.

172. Къмъ особенитѣ видове прѣвѣшаваніе или бездѣйствие на властѣта по служба, между друго се отнасятъ:

1) употребяване, при усмирение на непокорнитѣ, оръжие безъ крайна необходимостъ, а тѣй сжщо употребяваніето му безъ заповѣдта на началника, на когото е поръчено усмирѣніето;

2) неупотрѣбаваніе указанитѣ или дозволени отъ военнитѣ постановления срдства за снабдяваніето войската или отряда съ нуждитѣ приписа въ опрѣдѣлено количество, а така сжщо за неотлаваніе необходимитѣ распореждания за привеждане укрѣплението въ отбранително положение и снабдяваніето му съ потребноститѣ;

3) неприеманіето на потребнитѣ мѣрки за запазване здравіето на долнитѣ чинове и за предупреждаване распространіето между тѣхъ на болести, особено епидемически, а равно за

неприеманіе длъжното попечение при ползуването и съдържаніето на болнитѣ и раненитѣ;

4) неприеманіето на потрѣбнитѣ мѣрки за запазване на войската, редътъ, повиновението и чинопочитанието въ всичката имъ строгостъ;

5) допущаніе въ домакинското управление отъ повѣреннага частъ, врѣда чрезъ оставяніе въ бездѣйствие на указанитѣ или дозволениѣ отъ военнитѣ постановления срѣдства за запазване хазната отъ загуби и зарари;

6) незапазването на жителитѣ отъ незаконнитѣ искания отъ страна на войската;

7) неприеманіето потрѣбнитѣ мѣрки за усмиряване на непокорнитѣ и за прѣкратыване на възмущенията, насиліята, или на други безредици, и

8) неприеманіето на потрѣбнитѣ мѣрки за предпазливостъ при стрѣляніето въ цѣль, или при произвежданието опити чрезъ артиллерийски оръдия, или при прѣснудване на минитѣ или подкопитѣ.

173. Виновнитѣ въ прѣвишаваніе, или противозаконно бездѣйствие на властѣта споредъ важността на дѣлото и обстоятелствата, които сж то съпровождали, се присжждатъ, ако дисциплинарното наказание несѣотвѣтствува съ вината:

На изключване отъ служба, или на отстраняване отъ служба, или на затваряне въ гауптвахта отъ три мѣсеци до една година, или на отстраняване отъ длъжностъ;

Въ особно важни случаи:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години.

174. Когато оня, който си е позволилъ да прѣвиси или бездѣйствува съ властѣта е направилъ това съ цѣль да извърши или да допусне нѣкое прѣстѣпление, то той се присжжда:

На най-високата мѣрка наказание, което е опрѣдѣлено за станхлото прѣстѣпление.

175. Ако военния началникъ или друго длъжностно лице самоволно и намѣрено ще прѣпѣтствува въ дѣйствиата на други подобни, при изпълняване на длъжността имъ, безъ да иматъ право или особно предписание отъ повисокото началство, или другъ законенъ поводъ, то за това тѣ се присжждатъ, споредъ обстоятелствата на дѣлото, ако дисциплинарното наказание не сѣотвѣтствува на прѣстѣпнитѣ дѣйствия:

На отстраняване отъ служба или на затваряне въ гауптвахта отъ единъ мѣсець

до една година или на отстраняване отъ длъжностъ.

А когато при това виновния ще си позволи нѣкое насиліе или заплашване:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до седемъ години, или на изключване отъ служба.

Ако виновния, при незаконното насилственно въспрѣпятствование въ изпълняването отъ други служебнитѣ си обязанности, употреби оръжие или военна сила, то за това той се присжжда:

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години, или на обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ седемъ до деветъ години.

176. За привишаваніе властѣта по лично користолобіе, виновния се присжжда:

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години.

177. Ако началника, като знае, че нѣкой отъ неговитѣ подчинени е извършилъ прѣстѣпление, не го подвъргне на надлежното наказание, или не го прѣдаде на сждъ, или пакъ въ случаитѣ, когато е обязанъ да донася това на висшето началство, не го направи, то за това началника се присжжда:

На наказание за бездѣйствие на властѣта, опрѣдѣлено въ 173 ст. отъ настоящия законъ:

178. Началника, който преднамѣрено указва противозаконно влияние върху вървежа на предварителното дирение, или върху рѣшението на сжда, се присжжда:

На затваряне въ гауптвахтата до шестъ мѣсеци, или на отстраняване отъ длъжностъ.

179. Който при изпълняването на служебнитѣ си обязанности употреби каквото и да е истезание или жестокостъ, или причини нѣкому съ намѣрение или безъ явна необходимостъ рани или тежко биение или осакатяване, той, споредъ обстоятелствата на дѣлото и прѣстѣпността на дѣйствиата, се присжжда:

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години, или на обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до шестъ години.

180. За вземаніе нѣкого подъ стража безъ никакви достойни за уважение причини, или когато виновния не е ималъ за това право, то той се присжжда, споредъ продължителността и способа на затвора:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до седемъ години, или на изключване

отъ служба, или на затваряние въ гауптвахта отъ единъ мѣсець до една година, или на отстраняване отъ длъжностъ;

Или на обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до седемъ години, или на испращане въ дисциплинарната рота на врѣме отъ три мѣсеци до една и половина година.

А когато нѣкой вземе подъ стража, макаръ и по законни и достойни за уважение причини, нѣ безъ съблюденіе на установенитѣ за туй правила, то виновния се присъжда:

На дисциплинарно наказание.

181. Ако начальника ползующецъ се отъ своята власть ще иска отъ подчиненитѣ нему офицери или воененъ лѣкаръ нѣщо, което не се отнася до служебнитѣ обязанности или ще го освободи съ тая цѣль отъ служебнитѣ обязанности или ще го заеме съ дѣла несъвмѣстни съ офицерското звание, то за това виновния, ако дисциплинарното наказание се окаже несотвѣтствующе съ неговия простѣпкъ, се присъжда:

На отстраняване отъ служба, или на затваряние въ гауптвахтата отъ единъ до три мѣсеци или на отстраняване отъ длъжностъ.

182. Началника, който употреби подчиненитѣ нему долни чиновѣ, макаръ и съ прилично възнаграждение, на работи несотвѣтствени съ тѣхното звание, или въ не свободно отъ служебнитѣ занятия врѣме, съ ущърбъ на службата, се присъжда:

На дисциплинарно наказание, или на ограничение на служебнитѣ права.

Ако при това на долнитѣ чиновѣ не ще бѣде заплатено съотвѣтствующето възнаграждение:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до петъ години, или на исключване отъ служба;

Ако ли пакъ това прѣстѣпление се е съпровождало съ принуждаване долнитѣ чиновѣ на работа чрезъ заплашване или насилие:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до деветъ години.

183. Ако начальника оскърби подчинения си офицеръ или воененъ лѣкаръ съ думи, въ писмо, въ печатъ, съ клѣвета, или съ неприлични дѣйствия, то виновния се присъжда:

На затваряние въ гауптвахта отъ единъ до шесть мѣсеци, или на отстраняване отъ длъжностъ:

За биение или въобще за оскърбяване съ дѣйствие:

На отстраняване отъ служба, или на затваряние въ гауптвахта отъ шесть мѣсеци до една година.

Ако ли пакъ това прѣстѣпление е извършено при изпълняване служебнитѣ обязанности:

На исключване отъ служба или отстраняване отъ служба.

184. За нанисание ударъ или биение на долнитѣ чиновѣ, виновнитѣ въ туй офицери, се присъждатъ:

На затваряние въ гауптвахта отъ единъ до три мѣсеци, или на ограничаване служебнитѣ права, или на дисциплинарно наказание.

Въ случай повтаряние:

На отстраняване отъ служба:

Унтеръ-офицеритѣ или въобще началницитѣ изъ долнитѣ чиновѣ, виновни въ нанисание ударъ или биение на долнитѣ чиновѣ:

На испращане въ дисциплинарната рота отъ три до шесть мѣсеци, или на затваряние въ гауптвахта отъ единъ до три мѣсеци, или на дисциплинарно наказание.

185. Когато начальника наложи на подчинения си, макаръ и виновенъ, дисциплинарно наказание, повече отъ дадената нему отъ закона власть, то той се присъжда:

На дисциплинарно наказание.

Ако ли пакъ начальника подвъргне подчинения си на такова наказание, което не е предвидено въ закона, или което е могло да бѣде опрѣдѣлено само отъ присъдата на сѣдѣтъ, то за това, споредъ родѣтъ на наказанието, той се присъжда:

На исключване отъ служба, или на отстраняване отъ служба, или на затваряние въ гауптвахта отъ единъ до шесть мѣсеци, или на дисциплинарно наказание.

186. Началника, който ще се стареа да забрани на подчинения си, съ заплашване, че ще пострада, или съ друго противозаконно сръдство да подаде жалба или ако остави безъ законно движение подадената нему, по законенъ редъ жалба, или ще се стареа да сполучи тоза съ противозаконни дѣйствия, се присъжда:

На исключване отъ служба, или на затваряние въ гауптвахта до една година.

187. Началника, който е виновенъ въ одържаніе слѣдуемото се на подчиненитѣ доволствие отъ хазната, или продаване на повѣренія нему по служба, частенъ тѣхенъ имотъ,

безъ користолюбие а за удовлетворяване нуждитъ на повѣрената му частъ, се присъжда:

На отстраняване отъ длъжностъ, или на ограничаване служебнитъ права, или на дисциплинарно наказание.

Освѣнъ това той е обязанъ да възнагради подчиненитъ за всичкитъ загуби, които сж изтърпѣли тѣ споредъ противозаконнитъ му распоряжания.

Ако ли пакъ подобно противозаконно распоряжение, извършено макаръ и безъ користолюбие, се е съпровождало съ каквито и да е, по отношение къмъ подчиненитъ, притѣснения или принуждения, то виновния се присъжда:

На отстраняване отъ служба, или на затваряне въ гауптвахта отъ три до шестъ мѣсеци.

188. Началника, който е виновенъ въ одържаніе отъ користолюбие, слѣдующитъ се на подчиненитъ доволствия отъ хазната или повѣренния нему по служба тѣхенъ частенъ имотъ, тѣй сжщо за извършване по отношение къмъ тѣхъ съ сжщото намѣрение нѣкои одържки, се присъжда, освѣнъ заплащаніето на обиденитъ противозаконно одържаното или вичетеното отъ тѣхъ:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години, или на исключаване отъ служба.

Ако ли пакъ упоменжтото прѣстѣпление се е съпровождало съ каквото и да е, по отношение къмъ подчинения, притѣснение или принуждение, то виновния, спередъ обстоятелствата на дѣлото, ссе присъжда:

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до шестъ години, или на обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до деветъ години.

ГЛАВА VII.

За противозаконното отчуждаване и разваляние отъ страна на долнитъ чинове казенното облѣкло и другото снаряжение.

189. Долнитъ чинове виновни въ распиляване даденитъ имъ за употрѣбывание, или взетитъ отъ други долни чинове годишни вещи и изгубване и разваляние, поради небрежното запазване срочното казенно мундирно облѣкло, оръжжіето, амоніцията, патронитъ или конѣтъ, се присъжда:

На дисциплинарно наказание.

За не еднократно извършване на тѣзи простѣпци:

На наказание споредъ 163 ст. отъ този законъ.

190. Долнитъ чинове, виновни въ распиляване или разваляние съ умислъ или въ оставяние даденитъ имъ за употрѣбление или взетитъ отъ други долни чинове мундири или амунични вещи, се присъждатъ:

За пръвъ пжтъ:

На затваряние въ гауптвахта на хлѣбъ и вода отъ единъ до три мѣсеци.

За втори пжтъ:

На прѣвеждане въ втория разрядъ по поведение.

За трети пжтъ:

На испращаніе въ дисциплинарната рота отъ три до деветъ мѣсеци съ прѣвеждане въ втория разрядъ по поведение.

191. Долнитъ чинове, виновни въ распиляване или разваляние съ умислъ или оставяние даденитъ имъ за употрѣбывание или взетитъ отъ други долни чинове, казенно оръжие, патрони или конѣ, се присъждатъ:

На испращаніе въ дисциплинарната рота отъ три мѣсеци до една и половина година съ прѣвеждане въ втория разрядъ по поведение.

192. Който отъ военнослужащитъ земе въ залогъ, купи или, по другъ начинъ приобрѣте отъ съдатына конь, оръжие или друга правителственна вещь, той се наказва съ сжщето наказание, както и оня който му я далъ.

193. Ако виновния въ прѣстѣпленията означени въ ст. ст. 189, 190, 191 и 192, ще попълни доброволно изгубеното до постановлението на сждебната присъда, то наказанието му се намалява на една или на двѣ стѣпени.

ГЛАВА VIII.

За прѣстѣпленията по управление повѣреннитъ по служба имоти, тѣй сжщо по приеманіето и запазваніето имъ.

194. За безполезно бавение въ приеманіето парични сумми или прѣдмѣти за доволствието на войската, или пакъ въ удовлетворяване съ слѣдующитъ се отъ хазната пари, или съ други видове доволствия, тѣй сжщо въ даване квитанции, виновнитъ се присъждатъ:

На ограничаване служебнитъ права, или на дисциплинарно наказание.

А когато това е направено съ користолюбие:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до петъ години или на изключване отъ служба.

195. За приемане или отпускане по невнимание или немарливост провиантъ, фуражъ, дрѣхы, или материяли, които не сж сходни съ образцитѣ, или не въ надлѣжаще качество, или количество, а тъй сжщо предмѣти поврѣдени или развалени, виновнитѣ се присжждатъ:

На ограничение служебнитѣ права, или на дисциплинарно наказание;

А когато това е направено отъ користолюбие:

На наказание, като присвояване повѣренното по служба имущество.

196. За приемане врѣдни или врѣдно дѣйствиющи отъ примѣсване припаси за яденне или на боленъ добитѣкъ, или пъкъ развалени лѣкарства, виновнитѣ се присжждатъ:

На отстраняване отъ служба, или на затваряние въ гауптвахта отъ единъ мѣсець до една година, или на отстраняване отъ длѣжностъ, или на ограничаване служебнитѣ права.

А когато това е направено отъ користолюбие:

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до шестъ години, или на обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до деветъ години.

На сжщото основание се подвърга на отвѣтственность лицето, което е доставлявало горѣупоменжатитѣ врѣдни или развалени предмѣти.

197. За приемане отъ подрядчика пари вмѣсто продукти, вещи и материяли, които сж се слѣдвали по сговоръ на хазната, приемщика и подрядчика, освѣнъ двойната глоба на дадената или зетата сума, се присжждатъ:

На затваряние въ гауптвахта отъ три мѣсеци до една година или на отстраняване отъ длѣжностъ.

А когато това е извършено отъ користолюбие, то виновнитѣ, освѣнъ горѣказаната глоба, се присжждатъ:

На наказание, като за присвояване повѣренното по служба имущество.

198. На сжщото наказание подлѣжжтъ виновнитѣ за земяне или отпускане по голѣмо количество отъ користолюбие пари, или други предмѣти, ако заедно съ това не ще подлѣжжтъ на по-строга наказание за подлогъ по служба

199. За даване пари или други предмѣти преди установения отъ закона строкъ и безъ особно разрѣшение, виновнитѣ се присжждатъ:

На парична глоба въ размѣръ на единъ процентъ въ мѣсець отъ оная сума, или отъ цѣната на онова имущество, които сж дадени неправилно, свѣрхъ това, могатъ да подлѣжжтъ на дисциплинарно наказание, или на ограничение служебнитѣ права;

А когато това е направено отъ користолюбие:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до петъ години.

200. За притѣсняване частнитѣ лица при приемането отъ тѣхъ въ хазната каквито и да сж доставлявани отъ тѣхъ вещи, припаси и материяли, или при освидѣтелствуването на тѣзи предмѣти, тъй сжщо и за одържане слѣдუმитѣ се за даване квитанции, виновнитѣ се присжждатъ:

На отстраняване отъ служба, или на отстраняване отъ длѣжностъ, или на дисциплинарно наказание.

А когато това е направено отъ користолюбие:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до деветъ години.

201. За немарливо пазение повѣреннитѣ по служба сумми или имущества виновнитѣ се присжждатъ:

На затворъ въ гауптвахта отъ единъ до три мѣсеци, или на отстраняване отъ длѣжностъ или на дисциплинарно наказание.

Въ военно врѣме, ако подобна немарливостъ ще има за послѣдствие затрудняване или разстройство въ доволствуване на войската:

На изключване отъ служба.

202. За присвояване повѣренния по служба казененъ или частенъ имотъ, или за ползуване отъ доходитѣ му, виновния, ако той преди откриването на това злоупотрѣбление ще върне напълно всичко отъ него присвоено, се присжжда:

На глоба споредъ цѣната на всичкия присвоенъ имотъ.

Но ако той върне макаръ и самъ и напълно всичко, което самоволно е зель или распилялъ, но вече подиръ откриването на неговото злоупотрѣбление, обаче до обявяването рѣшенитѣ отъ сждѣтъ въпроси за виновността, то свѣрхъ опрѣдѣлената парична глоба се присжжда:

На изключване отъ служба или на отстраняване отъ служба или на затворъ въ гауптвахта отъ три мѣсеци до една година или на отстраняване отъ длѣжностъ.

Оня, който не върне доброволно всичко присвоено отъ него до обявяването на постановената отъ съдътъ резолюция:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години.

Ако цѣната на присвоения имотъ не прѣвишава третата частъ на полученото отъ военния изъ хазната годишно съдържание, то опрѣдѣленото въ закона наказание се намалява на една степенъ.

203. За присвояване парп или предмѣти на доволствието, предназначени въ военно врѣме за дѣйствующитѣ войски, виновнитѣ се присжждатъ:

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години.

Ако отъ това злоупотрѣбление послѣдва разстройство въ доволствието на войскитѣ или на нѣкоя частъ, което се е отразило врѣдно върху вървежа на военнитѣ дѣйствия:

На смъртъ.

204. За употрѣбяване строеви и други правителствени военни конѣ на частни работи отъ лично користолюбие виновнитѣ се присжждатъ:

На изключване отъ служба.

205. Ако прѣстѣпленията отъ настоящата глава сж се извършвали чрезъ подлогъ, то наказанието се опрѣдѣля по съвокупността на прѣстѣплението.

206. Отъ виновнитѣ въ прѣстѣпленията на настоящата глава, освѣнъ опрѣдѣленото отъ закона наказание се зематъ и загубитѣ, които сж причинени на хазната или на частнитѣ лица чрезъ прѣстѣплението.

207. Ако виновнитѣ въ присвояване повѣренното по служба имущество не сж въ състояние да заплатятъ надлѣжната глоба, а така сжщо и тѣхнитѣ съучастници, то тая глоба се налага на началницитѣ и други лица, които сж имали надзоръ надъ виновния, ако се окаже, че тѣ невнимавали тѣхнитѣ обязанности, при освидѣтелствование, пазение, приемане, даване и повѣряване на правителствено имущество.

ГЛАВА IX.

За нарушение редътъ, който е установенъ относительно изпълняването длѣжноститѣ и дѣлата.

208. Който при отстраняване отъ длѣжностъ остави мѣстото на сдѣжбата безъ да сдаде длѣжността си, или повѣренното по служба имущество по установения редъ, на застѣпающия неговото мѣсто, или не го направи въ опрѣдѣленото врѣме, той се присжжда:

На затворъ въ гауптвахта отъ единъ до три мѣсеци, или на дисциплинарно наказание.

За безредицитѣ и злоупотрѣбленията, които се откриватъ въ дѣлата, или въ повѣренното по служба имущество, виновния отговаря на общо основание.

209. За умишленна невѣрностъ, или за не пълно донесение, или неплътнота въ друго писмо, отъ користолюбие, или личенъ интересъ, виновнитѣ се присжждатъ:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години, или на изключване отъ служба;

Въ маловажни случаи:

На дисциплинарно наказание.

210. Който въ приходната по казеннитѣ доходи книга записне съ умисель по-малко отъ дѣйствително постѣпалото, или съвсѣмъ нещѣ запише прихода, или въ расходната книга ще напише повече отъ исхарченото, той се присжжда:

На парична глоба два пѣти по-голъма отъ незаписаното въ проходъ или излишно внесено въ расходъ и свѣрхъ това, на обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години.

211. Признаватъ се виновни въ подлогъ и се подвѣргатъ на опрѣдѣленото за подобенъ наказание:

1) ония, които умишленно истрѣбятъ или скрижатъ даденитѣ имъ за употрѣбление провѣрвени книги или документи, установени за приходъ, или расходъ, или отчетностъ, или приетитѣ отъ длѣжностнитѣ или частни лица квитанции;

2) ония, които умишленно не ще водятъ упоменжтитѣ книги или документи, или ще ги водятъ съ такава неплътнота, щото повѣряването на имуществото, по тѣзи документи, ще бѣде невъзможно;

3) ония, които въ приходнитѣ или расходнитѣ книги, или въ други документи откъсватъ или промѣняватъ листове, или правятъ въ тѣхъ истривание или исправяние, безъ пазяние опрѣдѣленитѣ за това правила;

Виновнитѣ въ извършване горѣупоменжтитѣ подлози не отъ користолюбие, а исклучително отъ немарливостъ, се присжждатъ:

На изключване отъ служба, или на затваряние въ гауптвахта отъ три мѣсеци до една година, или на отстраняване отъ длѣжностъ.

ГЛАВА X.

За противозаконни простѣпци на длъжностнитѣ лица по нѣкои особенни родове служба.

Отдѣление I.

А. За противозаконни простѣпци по изготвяние предмѣти за доволствието.

212. Който се е задължилъ да достави нѣкои предмѣти на търговско право и не изпълни напълно приетото задължение, или изпълни само една частъ, но при това повърне даденитѣ нему отъ хазната пари за тая операция, въ количество равно съ стойността на недоставенитѣ предмѣти, той се присъжда:

На затваряние въ гауптвахта до една година;

Въ военно врѣме:

На изключване отъ служба;

Ако виновния не повърне доброволно въ надлежно количество казеннитѣ пари:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години.

213. Който при производството на изготвителнитѣ операции ще си позволи каквито и да сѫ злоупотрѣбления отъ користолюбие, той се присъжда:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години;

А когато това злоупотрѣбление е извършено въ военно врѣме, при изготвянието за дѣйствующитѣ войски:

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до петнадесетъ години;

А пакъ когато отъ подобно злоупотрѣбление е послѣдвало растройство въ доволствието на дѣйствующитѣ противъ неприятеля войски, което се е отразило врѣдно върху вървежа на военитѣ дѣйствия:

На смъртъ, или на строгъ тъмниченъ затворъ на петнадесетъ години.

Б. По построяванието казенни здания и други здания.

214. Инженеритѣ, архитекторитѣ и други лица, на които е поръчено съставянието проекти или смѣтки по построявание или исправяние правителствени здания, или други сгради, а равно повѣрката на тѣзи смѣтки, проекти или отчети, за всѣко отстъпление отъ опрѣдѣленитѣ за туй правила, се присъждатъ:

На затворъ въ гауптвахта отъ единъ до три мѣсеци, или на отстранявание отъ длъжностъ, или на дисциплинарно наказание;

А когато това е извършено отъ користолюбие:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години.

215. На сжщитѣ наказания и на сжщото основание се присъждатъ ония:

а) който при съграждане, прѣсправяние, или исправяние на казенни здания, или други сгради, самоволно ще отстъпи отъ утвърденитѣ за това проекти, или смѣти;

б) който произвежда работа невнимателно, или който допустне да се тури не отъ подобаючи добрини материяли, или употреби послѣднитѣ неправилно;

в) който, като произвежда освидѣтелствување на казенни здания или други сгради, се окаже виновенъ въ нѣкои упущения или неправилности въ това освидѣтелствување.

216. Ако построеното здание или друга сграда ще се разруши или ще падне нѣкоя нейна частъ по небрежливостта или неправилността на построяванието, то виновнитѣ, споредъ обстоятелствата на дѣлото, се присъждатъ:

На изключване отъ служба, или на отстранявание отъ служба, или на затваряние въ гауптвахта отъ три мѣсеци до една година, или на отстранявание отъ длъжностъ; освѣнъ това може да имъ се забрани да произвеждатъ въ бѣдѣще каквото и да е построявание, за което ще се обнародва за всеобщо знание.

Ако при това се открижѣ злоупотрѣбления, извършени отъ користолюбие:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години;

Ако ли пакъ отъ разрушаванието на постройката, или на едната ѣ частъ, която е станала вслѣдствие злоупотрѣблението на построяванието, ще послѣдва смъртъ, или тежко осакатявание на нѣкой отъ работницитѣ или други лица, то виновнитѣ въ тѣзи злоупотрѣбления се присъждатъ:

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до дванадесетъ години.

217. За притѣснявание при освидѣтелствуванието и приеманието на различни сгради инженеритѣ и други назначени за това лица се присъждатъ:

На затваряние въ гауптвахта отъ единъ до три мѣсеци;

Ако това е направено отъ користолюбие:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до деветъ години.

218. Отъ виновнитѣ въ прѣстѣпленията на настоящата гдава, освѣнъ опрѣдѣленото отъ закона наказание, се взематъ, на общо основание, всичкитѣ загуби, причинени отъ тѣхъ за хазната или на частни лица.

Отдѣление II.

А. По военно медицинската частъ.

219. Военно медицинскитѣ и военно фармацевтическитѣ чинове, за немарливостъ при гледане болнитѣ и раненитѣ и въобще при изпълняването тѣхнитѣ обязанности, или при несъблюдаване установенитѣ правила, споредъ важността на послѣдствията, се присжждатъ:

На изключване отъ служба, или на затваряние въ гауптвахта отъ единъ мѣсець до една година, или на дисциплинарно наказание.

Освѣнъ това на виновнитѣ, споредъ свойството на противозаконнитѣ дѣйствия, заедно съ присжждане къмъ изключване отъ служба, може да се забрани врачевната практика, за което се обнародва за всеобщо знание.

220. За помѣстване въ врачевното заведение военно-служаци, които, по предлогъ на болѣсть, се отклоняватъ отъ службата, а тѣй сжщо за даване медицински свидѣтелства за лъжовна болѣсть, виновнитѣ въ това военно-медицински чинове се присжждатъ:

На затваряние въ гауптвахта отъ единъ мѣсець до една година:

Ако това е направено отъ користолюбие:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години, или на изключване отъ служба.

221. За отпускане казюнни медикаменти и други лѣкарствени вещества на странни лица, които нѣматъ право да се ползватъ съ тѣхъ, ако това е направено отъ користолюбие:

На наказание, опрѣдѣлено за присвояване повѣренно по служба имущество.

Б. По Военно-Съдебната частъ.

222. Ако лицата отъ офицерско звание, които сж назначени съ приказъ по военното вѣдомство за предсѣдатель или членове на Военния (Сждъ, или съ приказъ по гарнизона и полка на полковоя сждъ, не се явятъ въ денѣтъ на засѣданието, безъ законни причини, вслѣдствие на което засѣданието се отложи, то виновнитѣ се присжждатъ:

а) ако отъ това не е произлѣзълъ ущърбъ на хазната или на частни лица:

На ограничение служебнитѣ права;
б) ако ли пакъ е произлѣзълъ какъвто и да е ущърбъ:

На затваряние въ гауптвахта отъ единъ мѣсець до една година; освѣнъ това тѣ сж обязани да попълнятъ ущърбѣтъ.

223. Началника, който безъ особни нужди прѣпятствува на подчинения си офицеръ да се яви на съдебното засѣдание, се присжжда:

За пръвъ пѣтъ:

На дисциплинарно наказание.

За втори пѣтъ:

На отстраняване отъ длъжностъ.

РАЗДѢЛЪ ТРЕТИЙ.

За прѣстѣпленията въ врѣме на война и въ мѣстноститѣ обявени на военно положение.

224. Всѣко едно нарушаване на служебнитѣ обязанности, направено съ намѣрение да се благоприятствува на неприятеля въ неговитѣ военни или враждебни дѣйствия, се признава за господарственна измама и виновнитѣ въ това се присжждатъ:

На смъртъ чрѣзъ обѣсване съ лишаване отъ воинската честъ.

225. Който безъ надлѣжно разрѣшение води прѣписка или други сношения съ нѣкого, който се намира въ неприятелската армия или страна, обаче безъ нѣкакъвъ зълъ умисълъ и при това безъ да съобщава свѣдѣния, които да иматъ какво годѣ отношение къмъ военнитѣ дѣйствия, той се присжжда:

На затваряние въ гауптвахта отъ единъ мѣсець до една година, или на отстраняване отъ длъжностъ;

Ако пакъ виновния съобщи свѣдѣния, които се отнасятъ до военнитѣ дѣйствие и неприятеля се възползува отъ тѣзи свѣдѣния въ ущърбъ на нашитѣ войски, то той се присжжда:

На смъртъ.

226. За разгласяване повѣреннитѣ по служба или по другъ начинъ получени и подлежащи на тайна свѣдѣния за диспозицията или числеността на войскитѣ, за приготвянието да се нападне на неприятеля или да се отстъпи, за състоянието на укрѣплението, за отдадения по войскитѣ паролъ или лозунгъ, или пакъ други подобни распорѣждания, ако това бѣде даже безъ всѣкакво злонамѣрение, виновнитѣ се присжждатъ:

На изключване отъ служба, или на отстраняване отъ служба, или на отстраняване отъ длъжностъ;

Или на испращение въ дисциплинарната рота отъ три мѣсеца до една и половина година съ единиченъ затворъ и прѣвеждане въ второй разрядъ по поведението по усмотрѣніето на сѣда;

А когато отъ тѣзи свѣдѣнія се е възползувалъ неприятеля въ ущърбъ на нашитѣ войски:
На смърть.

227. Който, като е получилъ свѣдѣнія за движението на неприятеля или нѣщо друго, което има, споредъ обстоятелствата на военното врѣме, важно значение, не съобщи за това, по немарливостъ или невнимателность, на когото трѣбва, той се присъжда:

На затваряние въ гауптвахта отъ единъ до шесть мѣсеца, или на отстраняване отъ длѣжность;

Ако това е направено умишленно отъ нѣкои лични цѣли, обаче безъ намѣрение да се благоприятствува на неприятеля:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ до деветъ години, или на исключаване отъ служба, или на отстраняване отъ служба;

Ако ли пакъ отъ умишленно скриване на казанитѣ свѣдѣнія произлѣзатъ за военнитѣ дѣйствия врѣдни послѣдствия, то виновния се присъжда:

На смърть.

228. Който самоволно, обаче безъ намѣрение да благоприятствува на неприятеля, разруши укрѣпление, унищожи или развали орѣдия, истрѣби складове, или продоволственни припаси, той се присъжда:

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до петъ години, или на исключаване отъ служба, или на отстраняване отъ служба;

А когато тѣзи прѣстѣпления сѣ имали врѣдни за военнитѣ дѣйствия послѣдствия:

На смърть.

229. Който, като командува войската, корпусъ или другъ отрядъ, ще сложи орѣжието предъ неприятеля, или, като началствува надъ нѣкой укрѣпенъ пунктъ, ще го прѣдаде на неприятеля, до катъ не е исчерпалъ всичкитѣ срѣдства за борба или защита и безъ да е изпълнилъ всичко онова, което му предписва длѣгътъ на службата или честъта, той се присъжда:
На смърть.

230. Който, като е принуденъ да прѣдаде на неприятеля нѣкой укрѣпенъ пунктъ, или да сключи капитулация, не се старае да спечели

възможно по сгодни условия за повѣреннитѣ му войски, или за запазване на мѣстнитѣ жители отъ насилственнитѣ дѣйствия на неприятеля, той се присъжда:

На строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до шесть години;

Или на обикновенъ тъмниченъ затворъ до деветъ години.

231. Който самоволно отстъпи отъ утвърденія за военнитѣ дѣйствия планъ, или самоволно ще да предприеме каквото и да е движение или измѣни диспозицията на войскитѣ, съ исклѣчение на случаитѣ, въ които подобни дѣйствия сѣ предизвикани отъ настоятелна необходимостъ, а така сѣщо, който вземе началство надъ каквато и да е военна часть, или ще продължава да я командува противъ распорѣжданieto да я прѣдаде другиму, ако не бѣде при това доказано, че за това той е билъ принуденъ отъ необходимостъта да отблъсне крайната опасность, която е угрозявала войската, той се присъжда:

На исключаване отъ служба, или на отстраняване отъ служба;

А когато отъ това сѣ произлѣзли за военнитѣ дѣйствия врѣдни послѣдствия:

На смърть.

232. Който не дойде на мѣстото си по сигнала или тревогата, той се присъжда, ако дисциплинарното наказание несѣотвѣтствува:

На затваряние въ гауптвахта до шесть мѣсеца;

Или на испращение въ дисциплинарната рота по четвърта степенъ, съ прѣвеждане въ второй разрядъ по поведение по усмотрѣніето на сѣда.

233. За самоволно напущаніе постѣтъ въ лицето на неприятеля, виновния се присъжда:

На смърть;

Но ако отъ това не е имало никакви врѣдни послѣдствия:

На исключаване отъ служба, или на отстраняване отъ службата;

Или на испращение въ дисциплинарната рота на една и половина година съ единиченъ затворъ и съ прѣвеждане въ второй разрядъ по поведение.

234. Който въ врѣме на сражението, или въ лицето на неприятеля ще почне да бѣга, или отъ малодушие ще распуща слухове, които дѣйствуватъ врѣдно върху духътъ на войската, или пъкъ ще си позволи нѣкои други постѣпки,

които изразяватъ явно малодушие и страхъ, той се присъжда :

На обикновенъ тъмниченъ затворъ отъ три до деветъ години, или на исключване отъ служба;

Ако тѣзи постѣпки сж имали вѣдни послѣдствия за вървежа на военнитѣ дѣйствия, или пакъ бѣгавшия ще възбуди съ своя примѣръ безредица въ войскитѣ, или подаде поводъ и на другитѣ да бѣгатъ, то се присъжда :

На смъртъ чрезъ обѣсване съ лишаване отъ военната честь.

235. За изгубване въ боя знамето, ако частта на която е то присвоено, не употрѣби всичкитѣ срѣдства за неговото спасяване, то ония, на които прѣимущественно е било повѣрено пазнието на знамето, се присъждатъ :

На смъртъ чрезъ разстрѣлване.

А другитѣ, споредъ вината си, на основание правилата изложени въ ст. 86 отъ настоящия законъ.

236. Частта, която е нарушила заповѣдта на началника и е изоставила назначеното за нея мѣсто безъ бой, или която е сложила оръжието предъ неприятеля, или се е сдала въ плѣнъ, безъ да изпълни обязанноститѣ споредъ дългътъ на клѣтвата, се счита, като че се е възбунила противъ началството и всичкитѣ главни виновници, а тѣ сжко старшитѣ въ чинъ или звание, които сж участвували въ това прѣстѣпление, се присъждатъ :

На смъртъ чрезъ обѣсване съ лишаване отъ воинската честь;

А другитѣ споредъ мѣрката на виновността по правилата изложени въ ст. 86 отъ настоящия законъ.

237. Началника, който е виновенъ въ не приемане въ лицето на неприятеля, или въ сражението, зависящи срѣдства, да задържи ония, които бѣгатъ, или да застави непокорнитѣ да трѣгнатъ противъ неприятеля, или пъкъ въ не приемане рѣшителни мѣрки спрямо ония, които разпространяватъ смущение и страхъ въ войската, се присъжда, споредъ важността на послѣдствията :

На обикновенъ тъмниченъ затворъ до деветъ години, или на исключване отъ служба, или на отстраняване отъ служба, или на отстраняване отъ длъжностъ.

238. За не приемане установенитѣ отъ военнитѣ правила мѣрки за предпазливостъ въ вѣрме на движение противъ неприятеля, или при рас-

полаганието въ неговото лице, по явна безпечностъ или немарливостъ, виновнитѣ се присъждатъ :

На затваряние въ гауптвахта отъ единъ до шесть мѣсеци, или на отстраняване отъ длъжностъ.

А, когато отъ това сж произлѣзли вѣдни послѣдствия :

На исключване отъ служба, или на отстраняване отъ служба;

Ако пакъ по слѣдствие на казаната прѣстѣпна небрѣжностъ е било цѣлно поражение и капитулация на повѣреннитѣ виновному войски, или пакъ това е повлѣкло подирѣ си опасни и крайно вѣдни послѣдствия въобще за вървежа на военнитѣ дѣйствия :

На смъртъ.

239. Ако военния началникъ предприеме противъ съюзното или неутралното господарство, каквито и да е, съединени съ нарушаване международното право, или особено сключения договоръ, дѣйствия, освѣнъ случаитѣ, въ които по особеннитѣ обстоятелства на военното вѣрме не е могло да се избѣгнатъ такива дѣйствия, то той се присъжда :

На отстраняване отъ служба, или на затваряние въ гауптвахта до една година, или на отстраняване отъ длъжностъ;

Но когато военния началникъ самоволно открие противъ съюзно или неутрално господарство военни дѣйствия, или като получи надлежащи извѣстия за сключване на миръ или прѣмирие съ неприятеля, умишленно ще продължава военнитѣ дѣйствия, то той се присъжда :

На смъртъ, или на строгъ тъмниченъ затворъ до петнадесетъ години;

Ако послѣдното прѣстѣпление е извършено неумышленно, а само по невнимателностъ и немарливостъ :

На исключване отъ служба, или на отстраняване отъ служба.

240. За присвояване или скриване взетитѣ отъ неприятеля трофеи или други предмети на военна печалба, които, съгласно съ даденитѣ распореждания, трѣбва да се представяватъ на началството, виновнитѣ се присъждатъ :

На наказание, което е опрѣдѣлено за присвояване повѣренното по служба имущество.

241. За обирание убититѣ въ сражението, виновнитѣ се присъждатъ:

На затваряние въ гауптвахта отъ три мѣсеци до една година;

Или на испращение въ дисциплинарната рота отъ три до деветъ мѣсеци съ единиченъ затворъ и прѣвеждане въ втория разрядъ по поведение.

242. За обирание раненитѣ или плѣнитѣ, виновнитѣ се присъждатъ:

На исключване отъ служба;

Или на испращение въ дисциплинарната рота отъ една до една и половина година съ единиченъ затворъ и прѣвеждане въ втория разрядъ по поведение;

Когато това се е съпровождало съ насилие:

На наказанието опрѣдѣлено като за разбой въ военно врѣме.

243. За самоволно налагание контрибуция върху жителитѣ на мѣстата, които сж заети отъ войскитѣ, виновнитѣ се присъждатъ:

На исключване отъ служба, или на отстраняване отъ длъжностъ;

А когато това е направено отъ користолюбие:

На най-високата мѣрка наказание, което е опрѣдѣлено за лихоимство (рушветъ).

244. За мародерство, т. е. за открито вземане отъ жителитѣ на мѣстноститѣ, заети отъ войската, припаси, облъкло и други вещи, а тѣй сжщо всѣкаквъ неустановенъ отъ закона данѣкъ отъ жителитѣ, виновнитѣ се присъждатъ:

На обикновенъ тѣмниченъ затворъ отъ три до деветъ години;

Когато това прѣстѣпление е извършено отъ цѣла команда или отъ нѣколцина сговорени за това нѣщо лица, или сж е съпровождало съ употребяване на оръжие, то началницитѣ и главнитѣ виновници се присъждатъ:

На смъртъ;

А другитѣ:

Споредъ вината, на основание ст. 86 отъ настоящия законъ.

Забѣлѣжка. Не се счита мародерство земанieto отъ жителитѣ по необходимостъ припаси, облъкло,

обуца, топливо, фуражъ и прѣвозочни срдства въ мѣрка на дѣйствителна нужда.

245. Въ мѣстата, отбранявани противъ неприятеля, или намиращи се въ неговото лице, всѣки който е виновенъ въ обмислено запалване или друго истрѣбяване на военнитѣ снаряди, или други прѣдмѣти, които принадлежатъ въ срдствата за отбрана, или къмъ продоволствието, или пакъ въ умишлено унищожаване или повреждане на телеграфитѣ, водопроводитѣ, желѣзнитѣ пѣтища, мостоветѣ, плотинитѣ и други срдства за съобщение, се присъждатъ:

На смъртъ.

246. Въ военно врѣме, за умишлено убийство, изнасилване, разбой, грабежъ, умишлено запалване, виновнитѣ се присъждатъ:

На смъртъ.

247. Наказанията, които сж опрѣдѣлени отъ този законъ за прѣстѣпленията на военнослужащитѣ въ военно врѣме, се примѣняватъ къмъ подобни прѣстѣпления на тия лица, а тѣй сжщо къмъ лицата, които принадлежатъ на войската, когато сж извършени въ войската или мѣстноститѣ, които сж обявени на военно положение, на това общо основание се присъждатъ на наказание гражданскитѣ лица, които се намиратъ въ обявенитѣ на военно положение мѣстности за онѣзи прѣстѣпления, които ще бждѣтъ означени въ Княжеския указъ. На сжщитѣ наказания подлежатъ и жителитѣ на неприятелскитѣ области, заети отъ войската, за всичкитѣ прѣстѣпления, означени въ прокламацията на Главнокомандующия.

248. Военно плѣнитѣ, виновни въ умишлени дѣйствия противъ безопасността на войската или въ способствование на неприятеля, а така сжщо като се отпустнатъ на честна дума, отново идатъ противъ наши войски съ оръжие, се присъждатъ:

На смъртъ чрѣзъ обѣсване.

На сжщото наказание се присъждатъ и неприятелскитѣ шпиони, уловени въ военно врѣме.

Приложение къмъ ст. 55.

ТАБЛИЦА I.

която опредѣля съответственността на нѣкои исправителни наказания отъ Военно-Наказателния Законъ съ наказанията отъ обще-уголовнитѣ закони, които дѣйствуватъ въ Българското Княжество.

Наказания отъ обще-уголовния законъ	Исправителни наказания отъ Военно-Наказателния Законъ	
	За офицеритѣ и военнитѣ лѣкари	За долнитѣ чинове
Тъмниченъ затворъ отъ една до три години	Затваряние въ гауптвахта отъ шесть мѣсеци до една година съ ограничаване служебнитѣ права	Испрачание въ дисциплинарната рота по всичкитѣ четири степени, съ единиченъ затворъ или безъ него съ прѣвеждане или безъ прѣвеждане въ вторий разрядъ по поведението
Тъмниченъ затворъ отъ седемъ денье до една година	Затваряние въ гауптвахта отъ единъ до шесть мѣсеци съ ограничаване или безъ ограничаване служебнитѣ права	Дисциплинарната рота отъ три до шесть мѣсеци съ прѣвеждане или безъ прѣвеждане въ вторий разрядъ по поведението или на затваряние въ гауптвахта
Тъмниченъ затворъ отъ единъ до седемъ денье	Наказание по дисциплинаренъ редъ	Наказание по дисциплинаренъ редъ
Удаление отъ длъжността	Отстраняване отъ длъжността Ако подсѣдмия се окаже виновенъ въ такова прѣстѣпно дѣяние, за което се подвързва, споредъ обще-уголовнитѣ закони, на тъмниченъ затворъ до три години и сѣдѣтъ ще признае, че споредъ родѣтъ на прѣстѣплението или простѣпѣлка, той трѣбва да се уволни отъ служба, то осѣдения се присѣжда на общото съ гражданскитѣ лица основание, къмъ тъмниченъ затворъ, като го уволни отъ служба	Затворъ въ гауптвахта на хлѣбъ и вода

Приложение къмъ ст. 55.

ТАБЛИЦА II.

която опредѣля относителната строгостъ на исправителнитѣ наказания, опредѣлени въ настоящия законъ за военнослужащитѣ съобразно съ тѣхното положение по службата.

Исправителни наказания по Военно-Наказателния Законъ	
За офицеритѣ	За долнитѣ чинове
1. Затваряние въ гражданскитѣ тъмници 2. Исклучване отъ служба 3. Отстраняване отъ служба 4. Затваряние въ гауптвахта отъ единъ мѣсець до една година 5. Отстраняване отъ длъжностъ 6. Ограничаване служебнитѣ права 7. Парична глоба 8. Дисциплинарно наказание	1. Сѣщото 2. Испрачание въ дисциплинарната рота по всичкитѣ степени съ единиченъ затворъ и прѣвеждане въ вторий разрядъ по поведението или затваряние въ гауптвахта на хлѣбъ и вода отъ единъ до три мѣсеци 3. Парична глоба 4. Дисциплинарно наказание

Настоящия законъ се вотира и прие въ настоящата му форма отъ V-то обикновено Народно Събрание въ заседанието му отъ 12 декемврий 1887 год.

Заповѣдаме: Настоящия законъ да се облѣче съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и тури въ дѣйствиe.

Распореджанията за въведението въ дѣйствиe на тоя законъ възлагаме на Нашия Воененъ Министръ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ ст. София на 17 декемврий 1887 год.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Царско Височество написано:

Фердинандъ.

Приподписали:

Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

Първообразний законъ облѣченъ съ Държавния Печатъ и регистриранъ подъ No. 166, на 22 януарий 1888 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,
Управляющий Министерството на Правосъдието,
Министръ на Финансите: Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Вътрѣшнитъ Дѣла.

Съ указъ подъ No. 20 отъ 15 януарий т. г., утвърждава се рѣшението на общинския Съвѣтъ отъ с. Горско-Сливово, Севлиево околия, отъ 7 декемврий 1887 г. (протоколъ No. 7), касателно сключванието въ името и за смѣтка на Горско-Сливовската селска община единъ заемъ отъ двадесетъ петъ хиляди (25000) л., за доплащане на жителя отъ казаното село А. Минчовъ, купенитъ отъ него за въ полза на тая община земи, (ниви, ливади, лозя, гори и пасбища) отъ 4838¼ дюлюми, които сж принадлежали на изселившитъ се турци отъ близосѣдното село Юрюклери.

Съ указъ подъ No. 21 отъ сѣща дата, утвърждава се рѣшението на общинския съвѣтъ отъ с. Азаклий, Айтоска околия, Бургаско окръжие, отъ 28 октомврий 1887 год. (протоколъ No. 106), касателно продаванието на публиченъ търгъ едно праздно общинско въ селото мѣсто и полученитъ за него пари да се употребятъ за църквата и училището.

П Р И К А З Ъ

№ 90.

На основание чл. 17 отъ „закона за селскитѣ общини“, и въ допълнение на приказа отъ 5 ноемврий 1887 г. подъ No. 691,

П О С Т А Н О В Я В А М Ъ:

I Да се утвърдятъ за кметове и тѣхни помощници избранитѣ, съгласно чл. 16 отъ „закона за селскитѣ общини“, лица въ 6 селски

общини отъ Кюстендилското окръжие, а именно: I отъ Кюстендилската околия: 1) за кметъ на Склокошицката община Андонъ Митовъ, а за неговъ помощникъ Стою Божковъ; 2) за кметъ на Береинската Хр. Андоновъ, а за неговъ помощникъ Стоименъ Треневъ; 3) за кметъ на Шишковската Токе Мановъ, а за неговъ помощникъ Анастасъ Стояновъ; II отъ Дубнишката околия: 1) за кметъ на Вуковската Михалко Ракиджикъ, а за неговъ помощникъ Мано Рашовъ; III отъ Радомирската околия: 1) за кметъ на Еловъ-Долската Георги Кръстевъ, а за неговъ помощникъ Георги Илиевъ; IV отъ Изворската околия: 1) за кметъ на Бистърската Стоянъ Янчевъ, а за неговъ помощникъ Ангелъ Стоилковъ.

II. Прѣписъ отъ настоящия приказъ да се прѣпроводи на Кюстендилския окр. управителъ за свѣдѣние и изпълнение.

София, 30 януарий 1888 год.

Министръ, С. Стамболовъ.

П Р И К А З Ъ

№ 91.

На основание чл. 17 отъ „закона за селскитѣ общини“, и въ допълнение на приказа отъ 28 януарий 1888 год. подъ No. 73,

П О С Т А Н О В Я В А М Ъ:

I. Да се утвърдятъ за кметове и тѣхни помощници избранитѣ, съгласно членъ 16 отъ „закона за селскитѣ общини“, лица въ 6 селски общини отъ Пловдивското окръжие, а именно: I отъ Пловдивската околия: 1) за кметъ на Бѣлашишката Георги Апостоловъ, а за неговъ помощникъ Георги Динковъ; 2) за кметъ на Перущишката Атанасъ А. Малиновъ, а за неговъ помощникъ Стойко Гълъбовъ; 3) за кметъ на Брѣстовишката Димитръ Шишковъ, а за неговъ помощникъ Никола Славковъ; II отъ Сърненогорската околия: 1) за кметъ на Салалийската Никола Христовъ, а за неговъ помощникъ Златанъ Пеневъ; 2) за кметъ на Манолската Топо Петровъ, а за неговъ помощникъ Василъ Петровъ; 3) за кметъ на Муртатлийската Рангелъ Атанасовъ, а за неговъ помощникъ Петко Димитровъ.

II. Прѣписъ отъ настоящия приказъ да се прѣпроводи на Пловдивския окр. управителъ за свѣдѣние и изпълнение.

София, 30 януарий 1888 год.

Министръ, С. Стамболовъ.

Съ приказъ подъ No. 25 отъ 10 януарий т. г., назначава се бившия секретаръ при Дупнишкото окол. управление Хр. Янковъ за и. д. Искрепки окол. началникъ съ предвидената по бюджета за тая длъжностъ заплата, която ще се брой отъ деньтъ на встъпванието му въ длъжностъ.

О Б Я В Л Е Н И Я.

Главна распоредителна комисия.

Обявление № 10.

Главната распоредителна комисия, на основание „закона за публичниятъ търгове“, обявява за всеобщо знание на интересующитѣ се лица, че на 20 февруарий т. г., въ 10 часа сутренѣта, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставяние на предметитѣ отъ вещево дозволствие за Българската армия.

Офертитѣ ще се приематъ до 12 часа по пладнѣ въ назначенія за търга день.

Количество на предметитѣ и складоветѣ, въ които тѣ ще бждатъ положени, сѣ указани въ долѣприлагаемата таблица.

Лицата, които желаятъ да участвуватъ на търга, внасятъ 5% отъ стойността на всѣки предметъ отъ доставянieto като залогъ.

Поемнитѣ условия и тѣхническитѣ описания, желающитѣ могатъ да видятъ всѣки присѣственъ день отъ 10 до 12 часа по пладнѣ.

Переторжката, на основание чл. 32 отъ „закона за публичниятъ търгове“, ще бжде произведена на 25 февруарий т. г., въ 10 часа сутренѣта и то слѣдъ намаление 5% по-долу отъ цѣнитѣ, които останатъ най-долни въ време на търга.

Срока за окончателната доставка на тия предметѣ се опредѣлява 1 октомврий 1888 г.

ТАБЛИЦА

за количеството на материалитѣ, които трѣбва да се доставятъ въ вещейитѣ складове на Военното Министерство.

№ по редъ	Наименование на предметитѣ	Въ кои складове			Всичко	
		Софийския	Русенския	Пловдивския		
		метра см	метра см	метра см	метра см	метра см
1	Бѣло сукно	160	451	—	611	—
2	Жълто «	83	—	100	183	—
3	Кожанния материалъ за ботуши въ комплекти*	6666	20000	13334	40000	—
4	Платно за подплата	—	250000	—	250000	—

* Забѣлка. Комплекта трѣбва да има единъ чифтъ голенища, два чифта предници, два чифта стѣпала и два чифта полустѣпала, т. е. 40000 чифта голенища, 80000 чифта предници, 80000 чифта стѣпала и 80000 чифта полустѣпала.

Ст. София, 20 януарий 1888 год.

з—(159)—з

Обявление № 13.

Главната распоредителна комисия, на основание „закона за публичниятъ търгове“, обявява за всеобщо знание на интересующитѣ се лица, че на 22 февруарий т. г., въ 10 часа сутренѣта ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставяние на предметитѣ отъ пѣхотното снаряжение, количеството на които и складоветѣ, въ които тѣ ще бждатъ положени, сѣ указани въ долѣ-прилагаемата таблица.

Офертитѣ ще се приематъ до 12 часа по пладнѣ въ назначенія за търга день.

Лицата, които желаятъ да участвуватъ на търга, внасятъ 5% отъ стойността на всѣки предметъ отъ доставянieto като залогъ.

Поемнитѣ условия (cahiers des charges) и описания, желающитѣ могатъ да видятъ въ главната распоредителна комисия всѣки присѣственъ день отъ 10 до 12 часа по пладнѣ.

Переторжката, на основание чл. 32 отъ „закона за публичниятъ търгове“, ще бжде произведена на 27 февруарий т. г., въ 10 часа сутренѣта и то слѣдъ намаление 5% по-долу отъ цѣнитѣ, които ще останатъ най-долни въ време на търга.

Срока за окончателната доставка на тия предметѣ се опредѣлява 15 ноемврий 1888 год.

ТАБЛИЦА

за количеството на предметитѣ, които трѣбва да се доставятъ въ вещейитѣ складове на Военното Министерство.

№ по редъ.	Наименование на предметитѣ.	въ вещейитѣ складове			В С И Ч К О
		Софийския	Русенския	Пловдивския	
		парчета	парчета	парчета	парчета
1	Ранци	16667	50000	33333	100000
2	Чрезъ раменни патронни сумки	16667	50000	33333	100000
3	Котелки	16667	50000	33333	100000
4	Патронни сумки	23333	70000	46667	140000
5	Поясни ремици	11666	35000	23334	70000
6	Ружейни ремици	11666	35000	23334	70000

Ст. София, 21 януарий 1888 г.

з—(160)—з

2-й артиллерийски полкъ.

Обявление № 80.

2-й артил. полкъ обявява за знание, че въ полка има ваканция за свѣрхсрочно-служащи фейерверкери. Желающитѣ да постѣпятъ, да подаватъ докладни записки въ полка, въ които да е извѣстно, гдѣ колко грѣме и гдѣ е служилъ желающия.

Шуменъ, 21 януарий 1888 г.

Вр. командующий полка, майоръ: Цѣновъ.

Завѣд. домакинството: капитанъ: Сѣбовъ.

1—(320)—з

Дѣловодитель: В. Марголинъ.

3-й артиллерийски полкъ.

Обявление No. 257.

3-й артил. полкъ съ настоящето си извѣстява интересующитѣ се лица, че на 22 тек. мѣсець, въ 8 часа сутринта, въ полковата канцелярия ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за доставка на полка 600 квадрат. метра войлокъ (кече).

Приблизителната стойност по доставката на войлока е около 4000 лева.

Искания залогъ за право на конкуренция е отъ 200 лева.

Желающитѣ лица да конкуриратъ, трѣбва въ означений день да се явятъ и конкуриратъ. При това, съгласно чл. 6 отъ „закона за публичнитѣ търгове“, конкурентитѣ представляватъ свидѣтелства за честностъ и правоспособностъ, а иностраннитѣ подданици — и декларации, съгласно същия законъ.

Поемнитѣ условия, описанieto и образеца могатъ се видя въсѣмъ присѣственъ день въ полковата канцелярия. Пловдивъ, 1 февруарий 1888 г.

Командиръ на полка, майоръ: Балабановъ.

Врем. завѣдующий домакинството,

капитанъ: Андрѣевъ.

1—(322)—1

Дѣловодителъ: Т. Христовъ.

Ловчански епархийски духовенъ съвѣтъ.

Призовка No. 78.

На основание чл. 8 въ гл. XVII отъ „допълнението къмъ екзархийски уставъ“, Ловч. епарх. дух. съвѣтъ призовава Деча Петковъ, жителъ отъ с. Лѣтница, Ловч. околия, комуто отъ 7 години мѣстожителството е неизвѣстно, да се яви лично въ залата на същия съвѣтъ, въ 3 мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ денъ на трикратното обнародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на пресбата за разводъ, подадена отъ съпругата му Иванка Печова отъ сѣщото село.

Ако призоваемия се не съобрази съ горнето, съвѣта ще разгледа дѣлото и ще издаде заочно рѣшение.

Ловечъ, 23 януарий 1888 г.

Главенъ писаръ: Цвѣтко Слабичковъ.

2—(261)—3

Ломска митница.

Обявление No. 50.

Въ магазията на Ломската митница се намиратъ слѣдующитѣ стоки, на които годишния срокъ имъ е истекълъ, а именно:

1 пакетъ марка, адресъ No. 338. К^о 1. $\frac{700}{1000}$ пантилони;

6 бурета марка R. К^о 208 глечъ;

1 парче „ А. № 1 К^о 19, хаванъ за тютюнъ;

1 пакетъ № 2, К^о 5, ножове за рѣзание „

1 санджкъ марка G. B. No. 123.68 К^о 11 стѣклария;

1 кутия „ Т. Н. Р. No. 655 К^о 3 дрѣхъ.

Притежателитѣ на тия стоки се поканватъ, съгласно чл. 68 отъ „закона за митницитѣ“, да се явятъ въ митницата, да имъ заплатятъ надлѣжнитѣ митарственни сборове; въ противенъ случай, послѣ единъ мѣсець отъ

двоекратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се поступи съгласно чл. 69 отъ същия законъ. Ломъ, 27 януарий 1888 г.

За управителъ: В. Петровъ.

За секретаръ: Д. Начевъ.

1—(302)—2

Държ. практическо земледѣлческо училище.

Обявление No. 23.

Управлението на горѣказанното заведение, извѣстява интересующитѣ се, че съгласно разрѣшението на Министерството на Финанситѣ, то ще продава на всѣко време съ пазарлъкъ и за производяние прасета разни възрасти отъ мѣстна, английска и австрийска породи.

Садово, 22 януарий 1888 г.

3—(240)—3

Отъ управлението.

Извѣстие за търговско дружество.

Лазаръ Трифковичъ има честь да извѣсти на всички свои клиенти и приятели, че е приелъ въ търговията синъ си Михаила Л. Трифковичъ, който за напредъ, съгласно съ нотариалния актъ отъ 21 януарий 1888 год., подъ No. 1, ще има право равно съ баща си да подписва протоколираната въ Соф. окр. сждъ фирма:

„Лазаръ Трифковичъ и синъ“.

София, 31 януарий 1888 г.

2—(280)—3

Бълг. строит. дружество Ив. Грозевъ и с-ие.

Обявление № 221.

Улеснението, което се правеше до сега, като се дозвляваше на пътници да се ползуватъ отъ трѣнветѣ по направената линия, се прекратява за напредъ, по заповѣдъ на контролната тѣхническа комисия, съ писмото ѝ No. 38.

За да се не излагатъ просителитѣ на отказване, Българското Строително Дружество обявява горнето за знаение. София, 4 февруарий 1888 г.

За предѣлателъ: Г. Гавриловъ.

1—(24)—1

Секретаръ: П. В. Горбановъ.

Балчишко околийско управление.

Обявление № 187.

Подъ надзора на Дуванъ-Ювалийското общ. управление се пазятъ два вола безъ ступанъ (юва), съ слѣдующитѣ бѣлези: единъ 4 год., космъ жълтъ, лѣвото му ухо оюкъ, дѣсното отзадъ дюсъ рѣзано, а другий 4 год., космъ сивъ и безъ особни бѣлези.

Вслѣдствие на това, поканватъ се притежателитѣ на тия волове да се явятъ въ Балч. окол. управление въ разстояние на 41 день отъ днесъ, съ изискуемитѣ се свидѣтелства за да си ги получатъ, иначе тѣ ще се продадатъ за въ пелга на хазната.

Балчикъ, 18 януарий 1888 г.

За и. д. окол. нач., секретаръ: В. Петровъ.

1—(230)—1

Ямболско околийско управление.

Обявление No. 352.

Честъ имамъ да обявя за знаение, че при Пандаклийското общ. управление, Ямболско, има задържанъ

единъ безпригетателенъ биволъ, съ слѣдующитѣ бѣлезни: 6—7 год., сакаресть, двѣтѣ му уши пробити, заднитѣ крака до баканакитѣ бѣли и опашка дълга и бѣла. Той ще бѣде продаденъ на публиченъ търгъ за въ полза на хазната, ако отъ днесъ до 41 день не се яви притежателя му за да си го засвидѣтелствува и прибере.

Ямболъ, 18 януарий 1888 г.

Окол. началникъ: Д. П. Георгиевъ.

1—(224)—1

Секретарь: П. А. Лоловъ.

Бѣленско околийско управление.

Обявление № 445.

Бѣленското окол. управление, като обявява, че на Бѣжъ-Бунарский общ. кметъ е предаденъ на хранение единъ волъ (юва) на 5 год., космъ сивъ, лѣвото ухо рѣзано и разцѣпено и съ очи здрави, а не види. Поканва притежателя му, снабденъ съ нужнитѣ документи за правособственностъ, да се яви и си го получи въ расстояние на 41 день, считая отъ 29 декемврий м. г., слѣдъ който срокъ волътъ ще бѣде продаденъ за въ полза на хазната, съгласно чл. 4 отъ „закона за изгубенный добитъкъ (юва)“.

Бѣла, 22 януарий 1888 г.

1—(229)—1

За нач., секретарь: Из. Пеневъ.

Варненско околийско управление.

Обявление No. 219.

Варн. окол. управление обявява за всеобщо знаение, че въ с. Русларъ се намира една безступанска биволица на 4 год., на челото и опашката има бѣло и двѣтѣ ѝ уши рѣзани.

Ако до 41 день отъ обнародванието настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, не се яви ступанина ѝ съ надлѣжния документъ и си я вземе, ще се продаде за въ полза на хазната.

Варна, 18 януарий 1888 г.

1—(231)—1

Окол. началникъ: О. Ивановъ.

Секретарь: Р. П. Михаловъ.

Обявление No. 218.

Варн. окол. управление извѣстия за всеобщо знаение, че въ с. Николаевна се намира една безступанска крава (юва) на 11 години, космъ сивъ, дѣсното ухо стрѣлоухо и на лѣвата страна има дамба катранена.

Ако до 41 день отъ обнародванието настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, не се яви ступанина ѝ съ надлѣжния документъ и си я вземе, ще се продаде за въ полза на хазната.

Варна, 18 януарий 1888 г.

1—(232)—1

Окол. началникъ: О. Ивановъ.

Секретарь: Р. П. Михаловъ.

Обявление No. 220.

Варн. окол. управление обявява за всеобщо знаение, че въ с. Петре се намира единъ биволъ на 2 години, сакаръ, дѣсното му ухо отдолу оукъ, опашката и заднитѣ му крака бѣли.

Ако до 41 день отъ обнародванието настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, не се яви ступанина му съ надлѣжния документъ и си го вземе, ще се продаде за въ полза на хазната.

Варна, 18 януарий 1888 г.

1—(233)—1

Окол. началникъ: О. Ивановъ.

Секретарь: Р. П. Михаловъ.

Новоселско околийско управление.

Обявление № 110.

Новоселското окол. управление, честь има да обяви за всеобщо знаение, че подъ надзора на Ченгелский и Куванлъшкий общ. кметове, се намиратъ (юва): 1) една биволица 3 годишна, космъ черъ, глава бѣла, на гърдитѣ малко бѣло и на четиритѣ крака има бѣло; 2) една биволица 3 годишна, космъ черъ, на челото малко бѣло и подъ шията тоже бѣло, лѣвото ухо малко разрѣзано, окото ѝ чакъръ, опашката, заднитѣ крака до коленитѣ и преднитѣ до воктитѣ бѣли и 3) една крава 5 годишна съ рога тънки, стопанитѣ на които се поканватъ въ расстояние на 41 день отъ днесъ да се явятъ съ нужнитѣ документи и си ги получатъ, понеже слѣдъ истичанието на срока ще се продадатъ за въ полза на хазната.

Новосело, 11 януарий 1888 г.

1—(242)—1

За окол. началникъ: Д. Дюгмеджиевъ.

За секретарь: М. Т. Бъчваровъ.

Раховско околийско управление.

Обявление No. 364.

Въ Селановската селска чарда се намира безъ притежателъ (юва) едно мѣжко магаре на около 3 год., сиво и безъ други бѣлези.

Приканва се ступанина му, снабденъ съ нужното свидѣтелство, до установеный срокъ, да се яви и го прибере, иначе ще бѣде продадено за въ полза на хазната.

Рахово, 20 януарий 1888 г.

1—(248)—1

За нач., секретарь: Стаменковъ.

Бѣло-Слатинско околийско управление.

Обявление № 384.

Въ селата: Б.-Слатина и Комарево, повѣренната ми околия, се намиратъ безъ притежатели (юва): въ първото — едно конче мѣжко, космъ вранъ, на двѣ години; въ второто — една кобила яздитна, космъ вранъ, на гърба бѣло отъ убивано.

Притежателитѣ на казаннитѣ добитъци се приканватъ да се явятъ отъ днесъ слѣдъ 41 день, снабдени съ нужнитѣ документи за правособственностъ и си ги прибератъ, иначе ще бѣдатъ продадени за въ полза на хазната, съгласно чл. 4 отъ закона за ювитѣ.

Б.-Слатина, 21 януарий 1888 г.

1—256)—1

И. д. окол. началникъ: { сами се
Секретарь: { знаятъ

Никополский градски мирови съдия.

Резолюция.

Въ името на Негово Царско Височество Фердинандъ I Българский князь, Никополский мир. съдия въ откритото си съд. заседание на 23 октомврий 1887 год.

разглежда гражданското дѣло под №. 959/87 год по искъта на Иванъ Ив. Дюковъ изъ г. Плевенъ, повѣренникъ на д-ръ К. Кръсниковъ изъ същия градъ, противъ Карабибероглу Али или неговитѣ наслѣдници живущи въ гр. Цариградъ (Турция) за искъ 171 рубла сребр. или лева 598 и 50 ст.

На основание стат. 48, 71, 100, 115 и 116 отъ гражд. мир. съдопроизводство, рѣши: осъжда заочно Карабибероглу Али или неговитѣ наслѣдници, живущи въ г. Цариградъ (Турция) да броятъ на д-ръ К. Кръсниковъ изъ гр. Плевенъ, а сега живущъ въ гр. Никополъ, 1) 593 лева и 50 ст.; 2) за публикация призовката въ „Държ. Вѣстникъ“ 18 лева и 90 ст., и 3) послѣдующитѣ разноси до окончателното свършване на дѣлото.

Рѣшението е неокончателно и подлѣжи на апелелъ предъ Свищовскій окр. сѣдъ въ двѣнедѣленъ срокъ отъ днесъ за ищецъта, а въ отношение къмъ отгѣтника или отгѣтничозитѣ наслѣдници тоже въ двѣнедѣленъ срокъ на отзивъ предъ Никополскій мирови сѣдья, който срокъ ще смѣтатъ отъ денъта на еднократното публикуване настоящата резолюция въ „Държ. Вѣстникъ“.

Мировий сѣдия: П. Пенчовъ.

1—(3266)—1

Секретаръ: Н. Петрушевъ.

Резолюция.

Въ името на Негово Царско Височество Фердинандъ I Българскій князь, Никополскій мир. сѣдия, въ откритото си сѣд. заседание на 24 ноември 1887 год. разглежда гражд. дѣло под №. 1388/86 г., по искъта на Стоянъ Горановъ отъ село Тръстеникъ, противъ Ахмедъ Мустафовъ Чанаковъ, изъ същото село, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство за издаване крѣпостенъ актъ върху едно бранище и двѣ ниви, оценени за 415½ лева.

Мир. сѣдия като изслуша обясненията на страната и съгласно чл. 48, 100, 115 и 116 отъ гражд. мир. съдопроизводство, рѣши: осъжда задочно Ахмедъ Мустафовъ Чанаковъ, бивши жителъ на с. Тръстеникъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство да брои на Юр. Поповъ и Николай А. Мариновъ, повѣр. на Стоянъ Горановъ отъ с. Тръстеникъ, 415 лева и 50 ст., законната имъ лихва 12% начиная отъ 4 септември 1886 год. до окончателното имъ исплащане, сѣдебни и за водение на дѣлото разноси 26 лева, за публикуване резолюцията въ „Държ. Вѣстникъ“ 19 лева и 80 ст. и всички други разноси, които ще послѣдватъ до окончателното свършване дѣлото.

Рѣшението е неокончателно и подлѣжи на апелелъ предъ Свищовскій окр. сѣдъ въ двѣнедѣленъ срокъ отъ днесъ за истеца, а за отгѣтника на отзивъ въ същия сѣдъ и на апелелъ предъ Свищов. окр. сѣдъ тоже въ двѣнедѣленъ срокъ отъ еднократното публикуване настоящата резолюция въ „Държ. Вѣстникъ“.

Мировий сѣдия: П. Пенчовъ.

1—(3425)—1

Секретаръ: Н. Петрушевъ.

Търновскій градски мирови сѣдия. Опредѣлене.

Днесъ на първий окт мзрий 1887 год., Търновскій градски мирови сѣдия, Ив. Малозъ, разгледа проше-

нието, подадено днесъ отъ Майора Алек. андра Фудолаки, Командиръ на № 6 на Н. Ц. Височество полкъ, по което е образувано гражданското дѣло под № 705/87 год., съ приложения: едно удостоверение, издадено отъ В. Търновското градско общинско управление под №. 2126; поръчителство завършено отъ общинското управление и едно обявление съ дата 31 юлий т. год., под №. 728, като заявява, че вѣткой си Ахмедъ Хафузъ Есадовъ отъ гр. Търново билъ осѣдиль наслѣвницитѣ на покойния Шейхъ Мустафа, а именно: жена му Хатидже и синъ му Мехмедъ отъ гр. Търново, а по настоящемъ живущи въ Турция, Цариградъ, за една сума отъ 1130 гроша, лихвѣ имъ, сѣдебнитѣ разноси 115 гроша и 75 лева и станалитѣ по изпълнението на дѣлото разноси 182 лева и 26 стот., за която сума взелъ изпълнителевъ листъ под №. 169 отъ Търновското градско мирово сѣдилище и наложилъ запоръ на една негова къща двуетажна отъ стара система, находяща се въ гр. Търново, Долва махала, съ предѣли: Попъ Генко, Йорго Станковъ, Христо Касапъ и пѣтъ, като назначилъ и продажба на горнята къща за удовлетворение на земаието си отъ горѣпомѣнатитѣ наслѣдници. Но защото къщата, върху която е наложено запоръ, е собственно притежание на пребивающата въ гр. Търново войска, а никакъ не на нѣкакъвъ си Шейхъ и се продава за чуждъ дългъ, за това моли да се призове Ахмедъ Ефенди Есадовъ и отклонившитѣ се отъ гр. Търново, отгѣтници Хатидже (жена на покойния Шейхъ Мустафа) и синъ му Мехмедъ и се разгледа дѣлото, слѣдъ което, като са докаже, че е тѣхна (на войската) собственост, да са осѣди отгѣтника Ахмедъ Есадовъ да си дигне запора, наложенъ върху къщата и до разгледването на дѣлото, да не би да се отчужди въпросната къща, да се пише на помощника на сѣдебния приставъ при Търновския окръженъ сѣдъ, на VI участъкъ, да спре дѣйствиата си по продажъта на къщата, върху която и да се наложи запоръ, защото инакъ може да я отчужди до окончателното разгледване на дѣлото имъ.

Мировий сѣдия, като взе прѣдъ видъ: 1) отъ обявлението на помощ. на сѣдебния приставъ под №. 728, се вижда че къщата, за която претендира просителя, ще се продава за удовлетворение искъта на Ахмедъ Хафузъ Есадовъ; 2) искането на просителя да се преостанови изпълнението, т. е. продажъта на къщата и да се наложи запоръ върху нея, като основано върху едно поръчителство, съ което се гарантиратъ загубитѣ на вискателя, съгласно ст. 243, п. 3 отъ Врем. Сѣдеб. Правила, подлѣжи да се допустне запоръ и да се преостанови временно изпълнението. На основание тия съображения и съгласно ст. 243, п. 3 отъ Времен. Сѣдеб. Правила. 427 и 428 съшитѣ Правила, опредѣли: допуща се запора на горѣказанната къща и да се пише на помощникъ на сѣдебния приставъ на VI участъкъ да спре изпълнението на изпълнителния листъ, издаденъ отъ Търновското градско мирово сѣдилище на 26 февруарий 1886 год., под №. 169, до второ разпореждане.

На просителя да се издаде приказъ въ името на помощника на сѣдебния приставъ при Търновскій окръж-

женъ съдъ, на VI участъкъ, който да го положи въ изпълнение по редътъ, по който се изпълняватъ изпълнителнитѣ ластове.

Опредѣленето е съ право на обжалване предъ Търновскій окръженъ съдъ, въ двѣнедѣленъ срокъ отъ дня на връчване коние, съгласно ст. 244 и 315 отъ Врем. Съдеб. Правила, или отъ обнародването му еднократно въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий Сѣдия: Ив. Маловъ.

1—(3480)—1

Секретарь: М. Райковъ.

Преславскій мирови сѣдия.

Резолюция No. 1033

Въ името на Н. Ц. Височество Фердинандъ I, Българскій Князь, на 30 ноември 1887 г., Преславскій мирови сѣдия, въ публично съдебно заседание, разглежда гражданското дѣло № 1570, заведено по искъ на Преславската землед. касса, противъ Халилъ Ахмедовъ Трапешли, бившій жителъ на с. Тройца, а сега живущъ въ неизвестно мѣстожителство и поръчителъ му Мустафа Абутовъ Берберовъ, Хасанъ Мустафовъ и Сюлюманъ Мехмедовъ отъ сѣщото село, за 120 лева.

На основание ст. ст. 48, 49, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ гр. мир. съдопроизводство, задочно рѣши: длѣжника Халилъ Ахмедовъ Трапешли, а въ случай несъстоятелностъ, поръчителитѣ му Мустафа Абутовъ, Хасанъ Мустафовъ и Сюлюманъ Мехмедовъ да платятъ на Преславската землед. касса 120 лева, лихвитѣ имъ по 9% за година отъ 18 декември 1885 г. и всички разноси до конечното исплащане дѣлга.

Рѣшението относително длѣжника Халилъ Ахмедовъ, подѣлки на апелъ предъ Шум. окр. съдъ въ двѣнедѣленъ срокъ, отъ еднократното му обявление въ „Д. Вѣстникъ“.

1—(3282)—1

Мир. сѣдия: К. Саввовъ.

Видинскій съдебенъ приставъ.

Запрещение No. 2104.

Подписанъ, М. Попповъ, помощникъ съдебенъ приставъ при Видинскій окр. съдъ, на околийскій участъкъ, на основание заповѣдта подъ No. 1610, издадена отъ Видинскій окр. мирови сѣдия въ полза на Цвѣтко Кжнговъ отъ с. Синяговци, срещу Велко Вълевъ изъ с. Буковецъ, настойникъ на малолѣтний Станко Ивановъ по масата на покойния Ив. Георгиевъ, за искъ на сума 500 гр. и др. и съгласно ст. 248 отъ Временитѣ Съдебни Правила, съ настоящето си налага възбрана върху слѣдующий недвижимъ имотъ, принадлежащъ на длѣжника, а именно: една нива отъ 10 дюлюма въ района на Буковецъ, въ мѣстността називаема „Кочаний“, помѣжду съседни: Гоцо Георгиевъ, дѣдо Маринъ съ лозето и долъ.

Горѣпомѣнатото имущество не подлежи на отчуждение до снемание настоящата възбрана.

Видинъ, 7 декември 1887 година.

Помощ. съдеб. приставъ: М. Попповъ.

1—(3411)—1

Запрещение No. 2136.

Подписанъ, М. Попповъ, помощникъ съдебенъ приставъ при Видинскій окр. съдъ, на околийскій участъкъ,

на основание заповѣдта подъ No. 1475, издадена отъ Видинскій околийскій мирови сѣдия въ полза на Георги Флоровъ отъ с. Бръгово, срещу Ионъ С. Мишай отъ сѣщото село, за искъ на сума 1350 гр. и др. и съгласно ст. 248 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, съ настоящето си налага възбрана върху слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежащи на длѣжника, а именно:

1) едно лозе, находяще се въ Косовското бърдо състояще отъ 2000 гяжи до съседни: отъ истокъ Станко Мишай отъ къмъ западъ Труцъ Тефериджий отъ югъ Никъ Цыгу отъ къмъ северъ потокъ.

2) една нива находяще се въ района на с. Бръгово въ мѣстността називаема „Срѣдний Вунаръ“ състояща отъ 3 дюлюма, до съседни: отъ западъ Стоянъ Г. Вана, а отъ три страни Ванъ Фетелче.

3) една ливада, находяще се въ района на Бръгово въ мѣстността називаема отъ западъ Чикъ Чокою, отъ северъ Калинъ Таралия отъ Ракитница отъ югъ Станко Мишай и отъ другата страна селското пазбище, горѣпомѣнатото имущество не подлежи на отчуждение до второ распоряждане.

До снемание настоящата възбрана.

Видинъ, 14 декември 1887 год.

1—(3412)—1

Пом. сѣд. приставъ: М. Попповъ.

Казанлъжскій мирови сѣдия.

Резолюция.

Въ името на Негово Царско Височество Фердинандъ I Князь Българскій, Казанлъжскій мирови сѣдия С. П. Карасимеоновъ, днесъ на 28 ноември 1887 год., въ открито съдебно заседание разглежда гражданското дѣло No 967, по описа за 1887 год., заведено по искъ на Н. Самовъ, касиеръ на Казанлъжската земледѣлческа касса, отъ гр. Казанлъкъ, противъ Ферада Мола Еюмеровъ, изъ с. Сикарчево, Казанлъжка околия, по настоящемъ живущъ въ неизвестно мѣстожителство, за 260 лева и 55 стотинки и на основание чл. чл. 39, 48, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство, ст. 22 отъ устава за земледѣлческитѣ касси и ст. 99 и 100 отъ притурката на турскій търговскій законъ.

Задочно опредѣли: Ферадъ Мола Еюмеровъ, изъ село Сикарчево, се осъжда да заплати 260 лева и 55 стот. и лихва по 9% на годината отъ 5-ий май 1887 год. по послѣдното имъ наплащане на казанлъжската земледѣлческа касса, чрезъ касиерина ѝ Никола Самовъ, изъ Казанлъкъ и съдебни и воденито на дѣлото разноси 12 лева и за публикация за една призовка 18 лева и послѣдующитѣ разноси.

Съ право на апелъ за истцовата страна предъ Старо-Загорскій окръженъ съдъ въ двѣседмиченъ срокъ, считанъ отъ денъ на обявлението на настоящата, а за отѣтника съ право на отзывъ предъ надѣжното съдилище, тоже въ двѣседмиченъ срокъ, считанъ отъ денъ на послѣдното еднократно публикуване чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мирови сѣдия: С. П. Карасимеоновъ.

1—(3549)—1

Секретарь: А. М. Бояджиевъ.

Севлиевомирски мирови сѣдия.

Призовка № 20184.

Севлиевомирски мир. сѣдия, на основание ст. 115 п. 3 отъ Врем. Сѣд. Правила, призовава Христо Ивановъ, бивши жителъ на с. Добремарка, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви самъ лично, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, въ залата на Севлиевомирското мир. сѣдилище, най-късно слѣдъ 6 мѣсеца, отъ трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, да отговаря на заявения срещу му отъ Спиридонъ Стояновъ изъ г. Габрово искъ за 850 гроша по записъ, наедно съ всичкитѣ лихви и послѣдующитѣ по дѣлото сѣдебни разноси.

Въ случай на неявка, мир. сѣдия ще постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

Севлиево, 9 декемврий 1887 год.

Мир. сѣдия: Х. Д. Харизановъ.

з—(3344)—з

Секретаръ: Хр. Татевъ.

Пловдивски сѣдебенъ приставъ.

Овѣявление №. 68.

Подписаний пом. сѣд. приставъ при Пловдив. окр. сѣдъ, П. Кожухаровъ, на основание изпълнит. листъ №. 1921, издаденъ отъ Пловд. окр. сѣдъ въ полза на Ат. Д. Самоковецъ противъ Петръ Григоровъ отъ с. Селджиково и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила обявямъ, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продаде воденицата на Петръ Григоровъ, находяща се въ Турскитѣ юрница, с. Селджиковска мѣстность, отъ нея 1 камѣкъ и $\frac{3}{4}$, съпредѣлена; съ двора на Низамъ Хасановъ, съ рѣка и градината отѣтнѣкова, съ първоначална цѣна 15 л. т.

Желающитѣ да купятъ това имущество, могатъ всѣки день въ присѣдственнитѣ да наддаватъ отъ деня на съобщение продамата.

з—(3472)—з П. сѣд. приставъ: П. Кожухаровъ.

Овѣявление №. 58.

Подписаний пом. сѣд. приставъ при Пловд. окр. сѣдъ, П. Кожухаровъ, на основание изпълнит. листъ №. 4229, издаденъ отъ Пловд. окр. сѣдъ въ полза и удовлетворение искътъ на Никола Коняровъ противъ Матю и Ламбо Георгиеви, състоящъ се отъ около 66 лири турски и лихвитѣ имъ отъ 10 декемврий 1886 г. до крайното исплащане и др. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила обявямъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продаждъ на публиченъ търгъ недвижимитѣ имоти на отѣтнѣнитѣ Матю и Ламбо Георгиеви, находящи се въ с. Строевското землище, Овче-Хълмска околия, а именно:

1) къща съ с. Строево съ оборъ и съ дворъ отъ около 1 увратъ обемающа пространство изобщо, съ съсѣди: къщитѣ на Геро Вановъ, Рангелъ Титовъ и пѣтъ, първоначална цѣна 200 лева; 2) едно лозе въ лозята отъ 2 лека, съпредѣлено: съ лозята на Стоичко Мѣркевъ и пощъ Недѣлю, оцѣнена за 50 лева; 3) нива 2 уврата, съсѣдна: съ нивитѣ на Никола Костадиновъ, Георги

Христовъ, Петръ Георгиевъ и Христо Георгиевъ, оцѣнена за 75 лева и 50 стот.; 4) нива 6 уврата и 3 лека, съсѣдна: съ нивитѣ на Мине Митовъ, Христо Панайотовъ, конското пѣтче и излата, оцѣнена за 135 лева; 5) нива 6—7 уврата „Новинитѣ“, съсѣдна: съ нивитѣ на Петко Т. Манчовъ, Стоичко Мѣрковъ, Видуль Кочовъ и Хр. Георгиевъ, оцѣнена за 130 лева; 6) нива 3 уврата називаема „Богородица“, съсѣдна: съ нивитѣ на Стоянъ Тодоровъ, Аргиръ Стояновъ, Хр. Георгиевъ и пѣтъ, оцѣнена за 60 лева; 7) нива два уврата и 3 лека „Голѣний пѣтъ“, съсѣдна: съ нивитѣ на Стойно Николовъ, Георги Димитровъ, Христо Георгиевъ и пѣтъ, оцѣнена за 55 лева; 8) нива 8 уврата „Козарова могила“, съсѣдна: съ нивитѣ на Стойно Николовъ, Атанасъ Николовъ, Хр. Георгиевъ и пѣтъ, оцѣнена за 160 лева; 9) нива 9 уврата и 3 лека „задъ излата“, съсѣдна: съ нивитѣ на Янко Митровъ, Хр. Георгиевъ и излата, оцѣнена за 195 лева; 10) нива 1 увратъ и 1 лека „зюрта“, съсѣдна: съ нивитѣ на Стоянъ Тодоровъ, Стоичко Мѣрковъ, Хр. Георгиевъ и пѣтъ, оцѣнена за 25 лева; 11) нива 9 уврата и 2 лека називаема мѣстността „Бозлевский пѣтъ“, съпредѣлена: съ нивитѣ на Георги Димитровъ, Хр. Георгиевъ и пѣтъ, оцѣнена за 190 лева.

Желающитѣ да купятъ тия имущества, могатъ всѣки день въ присѣдственнитѣ да наддаватъ въ канцеларията ми въ гр. Пловдивъ отъ 8 $\frac{1}{2}$ часа сутриньта до 5 вечерьта, на които ще бждатъ достѣпни всичкитѣ книжа по производството на продамата.

Пловдивъ, 9 декемврий 1887 год.

з—(3324)—з П. сѣд. приставъ: П. Кожухаровъ.

Хасковски сѣдебенъ приставъ.

Овѣявление № 1575.

Подписаний сѣд. приставъ при Хасков. изпълнит. участъкъ. Хр. Черноколевъ, на основание изпълнит. листъ подъ №. 1369, издаденъ отъ Хасковски мир. сѣдъ и съгласно ст. ст. 452, 454, 456, 461 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, чрезъ настоящето си обявямъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето обявление въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще трае публичната продажъ върху недвижимитѣ имущества, принадлежащи на Тяно Петковъ отъ с. Хасобасть, а именно:

1) една къща съ двѣ стаи, килеръ и ахъръ, покрити съ керемиди на единъ етажъ отъ простъ материалъ, дворъ около една лека, въ село Хасобасть въ Черковната махала, между съсѣди: Тончо Божиновъ, Колю Кирчевъ, Райко Тънковъ, рѣка и пѣтъ, първоначална оцѣнка 300 лева;

2) единъ юртъ (харманлъкъ) отъ 1 увратъ въ село Хасобасть, при съсѣди: Янко Петковъ, отъ двѣ страни Райко Тънковъ и пѣтъ, първоначална оцѣнка 50 лева;

3) една нива съ лозе около 6 лека, въ мѣстността „Илиянъ день“, съ съсѣди: Кирчо Тенушевъ, Руссе Русеновъ, Митю Георгиевъ и Божианъ Панайотовъ, първоначална оцѣнка 20 лева;

4) едно лозе отъ 1 $\frac{1}{2}$ лека, въ мѣстността „Лѣшавица“, при съсѣди: Срѣбра Вълчева, Руси Дѣлчевъ, Ваню Ангеловъ и Райко Таневъ, първоначална оцѣнка 20 лева;

5) едно лозе отъ $1\frac{3}{4}$ леа, въ мѣстността „Саражурската страна“, при сѣсѣди: Райко Тянковъ, Атанасъ Митевъ, Латиявъ Апостоловъ и пѣтъ, първоначална оцѣнка 20 леа;

6) една нива отъ 10 уврата, въ мѣстността „Малтепе“, при сѣсѣди: Тодю Тяневъ, Тѣнко Райковъ, рѣчка и пѣтъ, първоначална оцѣнка 100 леа;

7) нива отъ $1\frac{1}{4}$ увратъ, въ мѣстността „Гората“, при сѣсѣди: Райко Тянковъ, Руссе Посторовъ, Петко Костозъ и пѣтъ, „Даалж-Йолъ“, първоначална оцѣнка 20 леа, и

8) нива отъ 3 уврата, въ мѣстността „Гьочюклякъ“, при сѣсѣди: Тѣню Маринсвъ, Сръбра Вълчева, Руссе Дѣлчовъ и Маринъ Дѣлчовъ, първоначална оцѣнка 100 леа. — Всичкитѣ тѣзи имущества се намиратъ въ Хасковското землище.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 630 леа.

Горѣспомѣнатитѣ имущества не сѣ заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение исктъ на Х. Никола К. Балабановъ отъ г. Хасково, състоящъ отъ 4555 гр. текущи и лихвата имъ отъ 28 октомврий 1886 год. и разноси по изпълнението.

Желающитѣ да купятъ тѣзи имущества, могатъ да дохаждатъ всѣкидневно въ канцеларията ми, освѣнъ въ неприсѣтственнитѣ дни и часове, гдѣто ще имъ бѣде достѣпно разглежданieto формалноститѣ по тая продажба и да наддаватъ.

Хасково, 5 декемврий 1887 год.

з—(3310)—3 Сѣд. приставъ: Хр. Черноколевъ.

Обявление No. 1597.

Подписаний сѣд. приставъ при Хасков. окр. сѣдъ, на I Хасков. исплн. участъкъ, Хр. Черноколевъ, на основание исплн. листъ подъ № 1840, издаденъ отъ Хасков. мир. сѣдия и съгласно ст. ст. 452, 454, 456, 461 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, чрезъ настоящето обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето обявление въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще трае публичната продажъ върху недвижимитѣ имущества, принадлежащи на Мюлюнъ Гауроолу отъ с. Кочашли, а именно:

1) къща съ три стаи, подъ тѣхъ яхъръ (дамъ), покрити съ керемиди, направа отъ добръ материалъ, дуvari каменни, дворъ около една леа, между сѣсѣди: Рушенъ Хюсеиновъ, Изетъ Шабановъ, Мюсюнъ Исмаиловъ и пѣтъ, тази къща се намира въ горната махала на с. Кочашли, първоначалната оцѣнка 840 гр.;

2) нива 2 уврата, въ мѣстността „Калдаржмъ-алти“, между сѣсѣди: Хаджи Атипъ, Руманъ Хюсеиновъ, Хаджи Ахмедъ Алиевъ и Мюсюмъ Исмаиловъ, оцѣнена за 540 гроша;

3) нива отъ $1\frac{1}{2}$ увратъ, въ мѣстността „Огулъ яне“, между сѣсѣди: Исуфъ Мемишовъ, Али-Чаушъ Изетъ Христовъ и Османъ Османовъ, оцѣнена за 200 гроша;

4) нива отъ 3 уврата въ мѣстността „Мелекъ дере“, между сѣсѣди: Мемишъ Исуфовъ, отъ двѣ страни бара и Ахмедъ Исуфовъ, оцѣнена за 300 гр.;

5) нива отъ 4 уврата, въ мѣстността „Ипожиликъ“, между сѣсѣди: Ахмедъ Мемишовъ, Исуфъ Мемишовъ, Али Османъ и Дайлийски пѣтъ, оцѣнена за 200 гр.;

6) нива отъ 2 уврата, въ мѣстността „Душга-бакъ-ялж“, при сѣсѣди: Исуфъ Мемишовъ, байръ, Господинъ Панайотовъ и пѣтъ, оцѣнена за 200 гр.;

7) нива отъ 3 уврата, въ мѣстността „Амуръ-кесенъ“, при сѣсѣди: Мемишъ Исуфовъ, Хюсеинъ Мехмедовъ, Джаферъ Чаушъ и пѣтъ, оцѣнена за 400 гр.;

8) нива 2 уврата, въ мѣстността „Тумбулъ“, при сѣсѣди: Али Чаушъ, Мемашъ Исуфовъ, Хюсеинъ Мехмедовъ и Мюсюнъ Исмаиловъ, оцѣнена за 200 гр.;

9) нива отъ 1 увратъ, въ мѣстността „Тумбулъ“, при сѣсѣди: Мемашъ Исуфовъ, Рушенъ Хюсеиновъ, Джаферъ Чаушъ и пѣтъ, оцѣнена за 100 гр. Останалитѣ тукъ 8 парчета ниви се намиратъ въ землището на с. Кочашли.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Горѣспомѣнатитѣ имущества не сѣ заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение исктъ на Х. Нури Хаджи Кючукоолу отъ г. Пловдивъ, състоящъ отъ остатъка на $31\frac{1}{2}$ л. т., сѣд. разноси 45 леа и разноси по изпълнението.

Желающитѣ да купятъ тѣзи имущества, могатъ да дохаждатъ всѣкидневно въ канцеларията ми, освѣнъ въ неприсѣтственнитѣ дни и часове, гдѣто ще имъ бѣде достѣпно разглежданieto формалноститѣ по тая продажба и да наддаватъ.

Хасково, 9 декемврий 1887 год.

з—(3398)—3 Сѣд. приставъ: Хр. Черноколевъ.

Бургаский сѣдебенъ приставъ.

Обявление No. 1809.

Подписаний, Димитръ Пенчевъ, пом. сѣд. приставъ при Бургаский окр. сѣдъ, на Анхналский участъкъ, на основание исплн. листъ на Бургас. окр. сѣдъ отъ 19 септемврий т. г. подъ No. 4821 и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, съ настоящето си честь имамъ да обявя на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще трае публичната продажба съ наддавание на слѣдующето недвижимо имущество на Али Ефенди Абдулъ Латифовъ, по настоящемъ живущъ въ Цариградъ (Турция), а именно:

1) нива 115 кила „Таушанъ кайрякъ“, съ предѣли: Тахиръ Паша, Сюлейманъ Ефенди, Халилъ и тепе, оцѣнена за 80 л. турски;

2) нива 30 кила „Русларъ кайрякъ“, съ предѣли: Халилъ, Юуфоглу Али и Якупаа, оцѣнена за 23 т. лири;

3) нива 25 кила „Каракая юлу“, съ предѣли: Мехмедъ, Молла Юсеинъ и каракая ноки кайрякъ, оцѣнена за 25 л. т.;

4) нива 30 кила „Арапина“, съ предѣли: Добра-линта, Хасанъ, Сюлейманъ, кюпрю и Атанасъ, оцѣнена за 30 л. т.;

5) нива 30 кила „Фурунъ дере“, съ предѣли: Му-стафа, Хаджи Халилъ и Караганчо, оцѣнена за 5 л. турски;

6) нива 30 кила „Сѣртмачъ юкъ“, съ предѣли: Якунъ Османовъ и отъ двѣтѣ страни пѣтъ, оцѣнена за 20 л. т.;

7) нива три кила „Таушанъ кайрякъ“, съ предѣли: дере, кайрякъ и чаврякъ, оцѣнена за 3 л. т.;

8) нива 10 кила „Хаджикая“, съ предѣли: Мехмедъ Ефенди, Якубъ, Хаджикая дереси и Чешма дереси, оцѣнена за 10 л. т.;

9) нива 20 кила „Арапина“, съ предѣли: Хюсеинъ Ефенди, Хасанъ Мустафа и Али, оцѣнена за 20 лири турски;

10) нива 18 кила „Керемитчи тарла“, съ предѣли: Хаджи Халилъ, Дяманди, Баракийски и Анхалски пѣтища, оцѣнена за 18 л. т.;

11) нива 20 кила, „Куссларъ тарла“, съ предѣли: чифликъ тарла, Юмеръ и пѣтъ, оцѣнена за 20 лири турски;

12) нива 7 кила „Караколъ юлу“, съ предѣли: Хюсеинъ Ефенди, Хасанъ и Мустафа, оцѣнена за 7 л. турски;

13) нива 8 кила на „Сейдали кюпрю“, съ предѣли: Сюлейманъ Ефендови наслѣдници, Сазъ юлу и Анхалски пѣтъ, оцѣнена за 8 л. т., и

14) единъ чифликъ, състоящъ се отъ 4 стаи, единъ яхъръ и единъ плѣвникъ, находящъ се въ с. Даутлий, въ крайната махала, съ предѣли: дере и отъ третѣ страни пѣтъ. съ дворно мѣсто около 6 дюлюма, чифликитѣ стаи, яхъра и плѣвника сж построени отъ дървенъ материалъ и покрити съ керемиди, оцѣненъ за 20 л. турски.

Означенитѣ тукъ недвижими имущества, всички се намиратъ въ Даутлийското землище, Анхал. околия.

Вишепомѣнатото недвижимо имущество не е заложено никому, но е собствено притежание на длъжникътъ Али Ефенди Абдулъ Латифовъ и ще се продаде за удовлетворение искътъ на Костадинъ Я. Ецовъ, отъ г. Айтосъ, състоящъ се отъ 223³/₄ л. турски, законната имъ лихва по 12% на годината отъ 8 януарий 1887 год. до наплащанieto, 145 лева и 70 ст. за сѣдебни и други разноси и 242 лева възнаграждение за водене дѣлото.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка нагорѣ.

Желающитѣ г-да да наддаватъ, могатъ свободно да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Анхалъ, всѣки дѣлникъ, часътъ отъ 9—12 преди пладнѣ и отъ 2—4 слѣдъ пладнѣ, гдѣто ще имъ бѣде достъпно да разглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по тази продажба.

Анхалъ, 27 ноември 1887 год.

з (3409)—з

П. сѣд. приставъ: Д. Пенчевъ.

Руссенский апеллативенъ сѣдъ.

Призовка № 3654.

Руссенский апеллат. сѣдъ, отдѣл. гражд., съгласно ст. 115 § 2 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовава Жазифъ Ферхадъ Беювъ, бившии жителъ отъ с. Гатфакъой, Балчишка сколия, а по настоящемъ живущъ въ г. Цариградъ (Турция) да се яви лично или чрезъ законно опълномощенъ повѣренникъ, въ сѣдебното засѣданье на този сѣдъ, слѣдъ 4 мѣсеци отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на заявения срещу него искъ отъ Балчишката земледѣлческа каса, за 1375 елва и 50 стот. заедно съ лихвитѣ имъ 1934 лева и 37 стотинки. Всичко 3309 л. и 87 ст.

Въ случай на неявяване, сѣдътъ ще разгледа дѣлото съгласно ст. 302 отъ Врем. Сѣдебни Правила. Руссе, 12 декември 1887 год.

Предсѣдателъ: В. Поповъ.

з—(3392)—з

Секретаръ: В. Рѣдкостъповъ.

Руссенский градски мирови сѣдия.

Призовка № 2268.

Руссенский градски мирови сѣдия, възъ основание ст. 115, п. 2 отъ Врем. Сѣдебни Правила, призовава бившии Руссенски жителъ Исмаилъ Мехмедовъ, а сега живущъ въ Цариградъ (Турция), да се яви лично или чрезъ повѣренникъ, въ залата на сѣдилището му, въ предложение на 4 мѣсеца, отъ децѣтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу му искъ отъ Айше Нухъ Молла Оглу Мехмедова и Хасанъ (мажътъ на Айше) за една къща. Въ случай на неявяване, ще се постанови съгласно чл. 115 отъ гражд. мировото сѣдопроизводство.

Мирови сѣдия: Н. М. Поповъ.

з—(3356)—з

Секретаръ: Д. Ив. Шипковъ.

Ловчанский сѣдебенъ приставъ.

Поѣска No. 1231.

До господина Юсуфъ Ментевъ отъ с. Девиатаки, съ неизвестно мѣстожителство въ Турция.

На основание испл. листъ на Ловчан. мир. сѣдия отъ 19 септември 1887 г., подъ No. 2191, въ полза на Хасанъ Горчевъ отъ с. Иоглавъ, противъ васъ, за 690 гр. и 19 лева и 80 ст. отъ публикация повѣстката на Ловч. Мир. сѣдия, призовавамъ ви, г-не, подиръ 14 дни слѣдъ трикратната публикация настоящата въ „Държ. Вѣстникъ“, да се явите въ канцеларията ми въ г. Ловечъ, самъ или чрезъ повѣренникъ, да заплатите казанитѣ гроша и разноси, съ разносикитѣ и за настоящата публикация, въ противенъ случай, съгласно ст. 333 отъ Вр. Сѣд. Правила, ще опиша и обява публична продажъ на нивата ви около 15 дюлюма, въ Девиатанското землище, на лѣка „Поляна“, съ предели: пѣтъ, мера, Муставъ Ментевъ и камакъ, за исплащанье дългътъ ви съ разносикитѣ по изпълнението.

Ловечъ, 9 декември 1887 год.

з—(3336)—з П. сѣд. приставъ: Д. Н. Консуловъ.

Трънскій сѣдебенъ приставъ.

Обявление No. 916.

Пом. на сѣд. приставъ при Трънскій окр. сѣдъ отъ III Брѣзникъшкый участъкъ Георги Семерджиевъ за изпълнение исполнительни листъ, издаденъ отъ Брѣзникъшкый мирови сѣдия, на 30 септември 1887 год. No. 738, съ който листъ е осѣденъ Моца Колевъ изъ с. Гургулятъ да плати на Братя Илиевъ изъ градъ Брѣзникъ (1667 гр. 20 пари), хилядо и шестотинъ и шестдесетъ и седемъ гроша и двадесетъ пари и лихвата имъ по дванадесетъ на стотъ годишно за грѣме отъ 20 ноември 1886 год. до деня на исплащанieto имъ; сѣдебни разноси (7) седемъ лева, както и тѣзи до исплащанieto на този листъ; то на основание ст. ст. 452, 454, 457

и 462 отъ Временнитѣ Сждебни Правила, съ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 деѣъ ще се произнесе публиченъ продавъ на слѣднитѣ недвижими имоти принадлежачи на горѣспоменатий Колевъ а, именно: На една механа на два етажа, съ двѣ отдѣления, маза и яхъръ, находяща се въ с. Гургулятъ съ граници: Стефанъ и Иванъ Дамянови.

Брѣзникъ, 12 декемврий 1887 год.
з—(3371)—з Пом. сѣд. приставъ: Г. Семерджиевъ.

Чирпанскій мирови сѣдѣя.

Празовна № 2276.

Чирпанскій мир. сѣдѣя, съгласно чл. 115 п. 3 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовава бившій ж. на г. Чирпанъ, Алиа Хюсеинъ Ефендиевъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ повѣренникъ, въ камарата на Чирпанското мир. сѣдилище най-късно до 6 мѣсеци, отъ послѣднето трикратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу му искъ отъ Цаню Вѣлчевъ отъ с. Каратерзилери, Чирпанска околия, за 163 лева и 50 ст. Въ случай на неявка, мирови сѣдѣя ще постанови съгласно съ ст. ст. 115 и 116 отъ гражд. мир. сѣдопроизводство.

Чирпанъ, 19 декемврий 1887 год.
Мир. сѣдѣя: С. Денковъ.
з—(3567)—з Секретаръ: Хр. Олчевъ.

Разградскій окръженъ сѣдѣ.

Обявление №. 6104.

Разградскій окръж. сѣдѣ, на основание ст. 850 и 852 отъ Вр. Сѣд. Правила, дири отклонившиятъ се отъ сѣдебното дирение, обвиняеми въ кражба на добитъкъ: Дели Сали Ахмедовъ Попкъвлю, братъ му Махмудъ Ахмедовъ и зетъ имъ Ахмедъ Мустафовъ, съ неизвѣстно мѣстожителство, които сѣ се отклонили отъ дирението когато стражаритѣ отъ Кесаровската околия, Минчо Димовъ и Джуро Миловичъ на 17 юлий сѣ ги конвоирали.

1). Дели Сали Ахмедовъ Попкъвлю, по народностъ циганинъ, 30 годишенъ (въ полицейското дознание се е показалъ на 35 години), ръстъ срѣденъ, мустаци и вежди черна, брада и глава бръснати, очи сиви, носъ голѣмъ.

2). Махмудъ Ахмедовъ Попкъвлю, по народностъ циганинъ, 30 годишенъ, (въ полицейското дознание се е показалъ на 35 години), ръстъ срѣденъ, мустаци и вежди черни, брада и глава бръснати, носъ обикновенъ и

3). Ахмедъ Мустафовъ по народностъ циганинъ, 45 годишенъ, ръстъ срѣденъ, брада и лице черни.

Първитѣ двама Дели Сали и Махмудъ предъ полицейскитѣ власти сѣ казали мѣстожителството си въ с. Садиѣва, Поповска околия; а послѣдний — Ахмедъ Мустафовъ — въ с. Шахинларъ, Силистр. окръжие и се изселили неизвѣстно гдѣ.

Всѣкой, комуто е извѣстно мѣстопребиванието на горѣпоменатитѣ подсѣдими, е обязанъ да извѣсти на полицейскитѣ власти, а тѣзи послѣднитѣ сѣ длъжни да ги представятъ въ тоя сѣдѣ.

Предсѣдатель: С. И. Долговъ.
з—(3554)—з Секретаръ: Ив. П. Хорозовъ.

Ловчанскій сѣдебенъ приставъ.

Обявление №. 1230.

Подписаний пом. сѣд. приставъ на I участкъ при Ловчан. окръж. сѣдѣ, на основание испълн. листъ на Лов. мир. сѣдѣя, отъ 13 януарий 1887 г. подъ №. 100 и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 456 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявявамъ на почитаемота публика, че подаръ трикратната публикация настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ ще почватъ и до 31 деѣъ да се продаватъ съ наддаване въ вверенната ми канлелария съдружническитѣ имоти на Стоянъ Коновъ, Иванъ Димовъ и Цаню Мешевъ отъ с. Тепава, а именно:

1) една къща въ с. Тепава съ соба и хашево, отъ дървена направа, покрита съ камени плочи и дворно мѣсто около 3 дюлюма, при съсѣди: дворъ на Чорле Мехмедъ и пѣтъ отъ двѣ страни, оцѣнена за 100 лева;

2) нива на мѣстността „Куру дере“ 3 дюлюма, съ предѣли: ниви на Х. Исмаилъ, Коджа Али и Бекирово бранище, оцѣн. за 40 лева;

3) нива на сѣщата мѣстность 2 дюл., съ предѣли: Бекиръ, Керимъ и пѣтъ, оцѣнена за 30 лева;

4) нива на мѣстността „Папалъкътъ“ 9 дюл., съ предѣли: Папазъ бунаръ, ниви на Ибиша и Биволлиятъ, оцѣнена за 80 лева;

5) нива на мѣстността „Талашмантъ“ 6 дюл., съ предѣли: нив. на Дончо и Ахмеда и бранище Ашово, оцѣнена за 30 лева;

6) нива на мѣстността „Сейменското бранище“ 1 1/2 дюл., съ предѣли: бранѣща Ибишово, Молла Хасаново и нива Цанкова, оцѣнена за 20 лева;

7) нива на мѣст. „Гюнето“ 5 дюл., съ предѣли: Мустафово бранище, кайрякъ и Молла Хасанова нива, оцѣнена за 25 лева;

8) нива на мѣст. „Коджа меше“ 3 дюл., съ предѣли: гора, Кесмикова и Мехмедова ниви, оцѣнена за 20 лева;

9) нива на мѣст. „Гробитъ“ 2 дюл., съ предѣли: Ашово, Хюсеинова ниви и кайрякъ, оцѣнена за 20 л.;

10) нива на мѣстн. „Изворска пѣтека“, 1 дюл., съ предѣли: Ефендиева, Мехмедова и Ашова ниви, оцѣнена за 15 лева;

11) нива на „Гухата чешма“ 2 дюл., съ предѣли: Ашово бранище отъ двѣ страни и пѣтъ, оцѣнена за 20 лева;

12) нива на сѣщата мѣстн. 2 дюл., съ предѣли: Алиева и Бекивора ниви и пѣтъ, оцѣнена за 20 лева;

13) трѣнакъ и лавада на мѣстн. „Могилата“ 6 дюл., съ предѣли: Митюва, Таясова ниви и дере, оцѣнена за 30 лева;

14) нива на „Чучуртъ“ 3 дюл., съ предѣли: Мустафово бранище и Шакирѣва нива, оцѣнена за 20 л.;

15) нива на сѣщата мѣстность 2 дюл., съ предѣли: пѣтъ и нив. на Величко и Сюлеймана, оцѣнена за 15 л.;

16) ливада на мѣстността „Мостътъ“ 1 1/2 дюл., съ предѣли: ниви на Алиа, Хюсеинъ Чаушъ и ливада на Муст. нѣ, оцѣнена за 20 лева;

17) ливада до „Гробищата“ 1 1/2 дюл., съ предѣли: Оджова нива, Чолакова ливада и пѣтъ, оцѣнена за 10 лева;

18) лозе на мѣстн. „Долинѣтъ лоза“ 1 дюл., съ предѣли: лозата на Ходжата, Кюсе Мехмедъ и пѣтъ, оцѣнена за 15 лева;

19) нива на мѣстн. „Малкий Долникъ“ $1\frac{1}{2}$ дюл., съ предѣли: Тончова, Юсеинова и Ибраимова ниви, оцѣнена за 15 лева;

20) нива на Бръстозский пѣтъ 2 дюл., съ предѣли: Ахмедова и Реджебова ниви и пѣтъ, оцѣнена за 15 л.;

21) нива на „Махрата“ 3 дюл., съ предѣли: Ходжова, Бонджова ниви и Ахмедово бранище, оцѣнена за 15 лева;

22) нива на сѣщата мѣстн. 6 дюл., съ предѣли: нивъ Х. Исмаилова, бранище Шарково и кайрякъ, оцѣнена за 30 лева;

23) ливада въ „Ливадитъ“ 2 дюл., съ предѣли: Ангелъ, Мустафа и Гено, оцѣнена за 15 лева;

24) нива на мѣстн. „Баа гюне“ 1 дюл., съ предѣли: Ристемъ, Ибишъ и Хюсеинъ, оцѣнена за 10 л.;

25) нива на сѣщата мѣстн. 1 дюл., съ предѣли: Бекиръ, Ходжата и пѣтъ, оцѣнена за 10 лева;

26) къща въ с. Тепава отъ дървена направа, покрита съ плочи и хамбаръ малъкъ, отъ плетъ, съ сламенъ покривъ и дворъ 1 дюл., съ предѣли: трапъ, Ахмедъ и Хасанъ, оцѣнена за 40 лева;

27) селище въ с. Тепава 1 дюл., съ предѣли: пѣтъ, Ибрахимъ и Хасанъ, оцѣнена за 10 лева;

28) ливада на мѣстн. „Мостътъ“ 2 дюл., съ предѣли: Вели, Мустафа и Хасанъ, оцѣнена за 40 лева;

29) бранище на мѣстн. „Хасмасъкътъ“ 30 дюл., съ предѣли: Нено, Ибрахимъ и дере, оцѣнена за 50 л.;

30) нива на мѣстн. „Сюютлю бунаръ“ 6 дюл., съ предѣли: Османъ, Мустафа и пѣтъ, оцѣнена за 40 л.;

31) нива на мѣстн. „Коджа кайрякъ“ 10 дюл., съ предѣли: Вели Буюклуоглу и Тодорова кория, оцѣнена за 50 лева;

32) нива називаема „Момина нива“ 4 дюл., съ предѣли: дере, Реджебъ, Бекиръ и Ахмедъ, оцѣнена за 40 лева;

33) нива на мѣстн. „Ташъ бунаръ“ 5 дюл., съ предѣли: Алилъ, Османъ и Ибрахимъ, оцѣнена за 40 л.;

34) бранище срещу селото Тепава 15 дюл., съ предѣли: Акъ Али, Османъ и Ибрахимъ, оцѣнено за 60 л.

Всѣхитѣ тия сѣ въ Тепавското землище. — Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалнитѣ имъ оцѣнки нагорѣ и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ 4414 гр. съ лихвата имъ 12% въ год., начиная отъ 31 януарий 1885 год. до исплащанieto имъ и 4 лева сѣд. разноски и разноситѣ по исплащанieto, на Михалъ Векилска отъ г. Ловечъ, повѣренникъ на Георги Арнаудовъ отъ с. градъ.

Желающитѣ г-да да наддаватъ, могатъ свободно да се явяватъ ежедневно часа отъ 8—12 преди и отъ $1\frac{1}{2}$ до 5 послѣ обѣдъ освѣнъ непричаственнитѣ дни въ канцелярията ми за наддавание, гдѣто ще имъ сѣ достъпни всички книжа, за разглеждане по продажбата.

Ловечъ, 9 декемврий 1887 год.

2—(3335) — з П. сѣд. пристава: Д. И. Консуловъ.

Търновский сѣдебенъ пристава.

Призовка No. 1311.

До господина Скендеръ Ибраимовъ ж на село Голѣмо Яларе, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство.

На основание исполнительный листъ подъ No. 2159, издаденъ отъ Търнов. окол. мирови сѣдия на 22/12

87 година по гражд. дѣло No. 72/86 год., въ полза на Костадинъ Славчовъ отъ село Голѣмо Яларе, противъ васъ за искъ 540 лева, сѣдебни разноски и публикация повѣстка No. 5469 — 64 лева и 80 ст. и разноситѣ по изпълнението и съгласно ст. 430 и 114 отъ Времен. Сѣдебни Правила, ви пригласявамъ да внесете доброволно рѣченната сума въ канцелярията ми въ г. Търново самъ или чрезъ свой повѣренникъ до 15 дни отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държав. Вѣстникъ“; въ противенъ случай ще се пристапа, съгласно ст. 433 отъ сѣдитѣ правила, къмъ описъ и продажба на недвижимото ви имущество находяще се въ землището на село Голѣмо Яларе, а именно: 1) нива около $1\frac{1}{2}$ дюл. на мѣстността „Алмалѣка“ съ граници: Петръ, Пенчу, Трифунъ и поляна; 2) нива въ „Алмалѣка“ около 3 дюл. съ граници: Петръ, Петръ, Пенчо и пѣтъ; 3) нива въ Аргарасы, около 3 дюл., съ граници: Панайотъ Анчо пѣтъ и рѣка; 4) нива и гора „задъ лозята“ около $12\frac{1}{2}$ дюл. съ граници Руси, Попъ 6) Руси и кайрякъ; 5) нива край селото около $1\frac{1}{4}$ дюлюмъ съ граници: Иванъ, Османъ Хюсеинъ и Али Чаушъ: нива около $1\frac{1}{2}$ дюл. на „Емите“ съ граници: Тодоръ, Анчо, мера и пѣтъ; 7) ливада около $2\frac{1}{2}$ дюлюма въ „ливадитъ“ съ граници: Генчу, Митю, Хюсеинъ и Мѣстънъ; 8) лозе около $\frac{1}{4}$ дюлюмъ въ лозята съ граници: Илия, Иванъ, Акманъ и Хюсеинъ; 9) 20 върби подъ село на Калиманския язъ до рѣката, съ граници мера; 10) 6 върби въ село до рѣката надъ Даскаловия язъ съ граници: мера; 11) къща съ граници: отъ три страни пѣтъ и Юрданъ Рачовъ.

На което имущество е наложено заповъ съ запрещение No. 1309 и при описа на горния имотъ могатъ присѣствува, който описъ ще се извърши слѣдъ истичанieto на горний срокъ.

Търново, 22 декемврий, 1887 год.

Пом. Сѣд. Пристава: П. М. Гюлгелиевъ.

2 (3565) — 3

Силистренский сѣдебенъ пристава.

Обявление No. 1266.

Подписаний, Ж. Ивановъ, помощ. сѣдебенъ пристава, при Силистренский окр. сѣдъ на II Силистренски окол. участъкъ, на основание изпълнат. листъ, издаденъ отъ Силистр. мирови сѣдия на 5 окт. 1887 год. подъ No. 2045, въ полза на Силистр. зем. касса, противъ Костаки Драгановъ отъ с. Пошина, за сума 833 лева съ законната имъ лихва 9% годишно, отъ 4 февруарий 1885 год. до деньтъ на исплащанieto имъ, и съгласно ст. 452, 454, 455, 456, 457, 462, 463 и 465 отъ „Вр. Сѣд. Правила“, съ настоящето си имаю честъ, да обява на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ Дър. Вѣстникъ“ до 31 день, ще произвѣда публиченъ търгъ на недвижимото имущество, което притежава отъгътника въ с. Пошина, а именно:

1) една къща съ четири отдѣления; отдолу има кааза, която има ширина до 10 м. и 10 ст., дължина 7 м. 30 с., височина 3 м. 7 с. и до нея единъ дюгень съ 6 отдѣления, който има дължина 18 м. и 20 с., ширина 8.50 м., височина 2.10 м. съ праздно мѣсто отъ къмъ истокъ $\frac{1}{4}$ увратъ, къмъ западъ до къщата, съ дворно мѣсто което има ширина 19.30 м.

дължина 45 м., а на другия край, има ширина 12 м. и 70 с., при съседитѣ. Митю Ковачъ и три страни път и кладенецъ, направата имъ както къщата и дигена сж постронни отъ простъ дървенъ материалъ, покрити съ керемиди, къщата съ дюгения наедно оцѣнена за 600 лева.

2) една градина отъ 13½ уврата въ мѣстаостта називаема „Червени брѣгъ“ при съседитѣ: Иванъ Манчовъ отъ двѣ страни, и пътъ, уврата оцѣненъ по 6 лева, наднаването ще почва отъ първоначалната имъ оцѣнка.

Желающитѣ, г-да, да купятъ горнитѣ имоти могатъ всѣкий день да присѣдствуватъ въ канцелярията ми при сѣдъ въ гр. Силистра, отъ 9 часа сутринта до 3 подиръ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѣде достъпно всичкитѣ книжа по горната продажба.

Силистра, 5 декемврий 1887 год.

Пом. съдебенъ приставъ: Ж. Ивановъ.

2 - (3364) 3

Обявление No. 3703.

Подписаний, помощникъ на съдебенъ приставъ при Силистренскій окръженъ сѣдъ на Аккаджиларскій участъкъ, Георги П. Шулевъ, на основание изпълнителний листъ подъ No. 3971, издаденъ отъ Русенскій апелативенъ сѣдъ отъ 13 августъ 1887 год., въ полза на правителственната хазна, противъ Садулла Халиловъ и Исмаилъ Хюсеиновъ отъ с. Канаклий за 3000 лева и всичкитѣ разноси станали по изпълнението на листа и съгласно ст. ст. 451, 452, 454, 455, 457, 461 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявявамъ съ настоящето си, че отъ днесъ на послѣдното троекратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ въ расстояние на 31 день ще се продаватъ недвижимитѣ имущества принадлежачи на отгѣтницитѣ: Исмаилъ Хюсеиновъ и Садулла Халиловъ, а именно на първитѣ: 1) една къща отъ двѣ стаи, направена отъ перти, покрита съ керемиди, съ дамъ отъ една стая, покритъ съ керемиди, направенъ отъ перти и съ (5) петъ уврата дворъ, находящъ се въ селото Канаклий, въ махалата „Къзълджикъ олари“, между съсѣди: Якубъ Х. Сулеймановъ, Сюлюманъ Алиевъ и пътъ, оцѣнена отъ защитника на хазната Юмеръ Бей Салиевъ за 600 лева; 2) една нива отъ 20 уврата, находяща се въ Канаклийското землище, називаемо „Чиртава Сѣртъжъ“ между съсѣди: Реджебъ Мустафовъ, гора и пътъ, оцѣнена за 280 лева; 3) нива отъ 11 уврата, находяща се въ същото землище називаемо „Базирганъ Юлубою“, между съсѣди Х. Емурла Мехмедъ Мустафовъ, Сюлейманъ Алиевъ и пътъ, оцѣнена за 154 лева; 4) нива отъ 10 уврата находяща се въ същото землище, називаемо „Кавара“ между съсѣди: Реджебъ Ахмедовъ, Байрамъ Халиловъ, Сали Мехмедовъ и пътъ, оцѣнена за 140 лева; 5) нива отъ 10 уврата, находяща се въ същото землище, називаемо „Юртлукъ тарла“, между съсѣди: Фератъ Насѣфовъ, Мехмедъ Абдуловъ, Ашмъ Хасановъ и Юсеинъ Сюлеймановъ, оцѣнена за 140 лева и 6) нива отъ 8 уврата, находяща се въ същото землище називаемо „Калфа“, между съсѣди Юсуфъ Алиевъ, Хасанъ Антиевъ и чалия, оцѣнена за 112 лева и на втори: 1) една къща отъ двѣ стаи, направена отъ перти покрита съ керемиди, на единъ катъ и отъ долу има маза съ половинъ увратъ дворъ, находяща се въ селото Канаклий, улица „чешме махлеси“, между съсѣди

Мухаремъ Османовъ, Алишъ Алишовъ и отъ двѣте страни път, оцѣнена за 600 лева; 2) една нива отъ 7 уврата, находяща се въ Канакл. землище, називаемо „Калфа“ между съсѣди: Ахмедъ Алиевъ, Кюръ Ахмедъ, Реджебъ Ахмедовъ и пътъ, оцѣнена за 98 лева; 3) нива отъ 6 уврата, находяща се въ същото землище називаемо „Читова сѣртъжъ“ между съсѣди: Алишъ Х. Куровъ, Исмаилъ Юсеиновъ, Ахмедъ Мустафовъ и Реджебъ Ахмедовъ, оцѣнена за 84 лева; 4) нива отъ 4 уврата находяща се въ същото землище називаемо „Читова сѣртъжъ“ между съсѣди: Бейтулла Халиловъ, Хаджи Сали и пътъ оцѣнена за 42 лева и 5) нива отъ 1 увратъ въ същото землище називаемо „бостанлъка“, между съсѣди: Мехмедъ Ескеджи, Алишъ Ахмедовъ и пътъ, оцѣнена за 15 лева.

Продажбата ще се извърши предъ канцелярията ми въ с. Аккаджиларъ, желающитѣ господа да купятъ казанитѣ имущества могатъ да се явятъ всѣкий день въ канцелярията ми освѣнъ празничнитѣ дни, и да наднаватъ.

Аккаджиларъ, 5 декемврий 1887 год.

2 - (3365) - 3 Помощникъ приставу: Г. Шулевъ.

Обявление No. 3704.

Подписаний, помощникъ съдебенъ приставъ при Силистренскій окр. сѣдъ на Аккаджиларскій участъкъ Георги П. Шулевъ, на основание изпълнителний листъ No. 1393 издаденъ отъ Аккаджиларскій мирови сѣдия отъ 1 юлий 1887 год., въ полза на Алексанъ Минасианъ отъ г. Силистра, срещу братя Имамови отъ с. Голубина, за 2532 гроша, лихвата имъ по 1% на мѣсець отъ 1 октомврий 1886 год. до исплащанието имъ, 40 криви ячмикъ, 20 криви жито, 42 лева за публикация въ „Държавния Вѣстникъ“, 42 лева за съдебни разноси и всичкитѣ разноси станали по изпълнението и съгласно ст. ст. 451, 452, 454, 455, 457, 461 и 465 отъ Врѣмнитѣ Съдебни Правила, обявявамъ съ настоящето си, че отъ денятъ на послѣдното троекратно публикуване настоящето въ „Д. Вѣстникъ“ въ расстояние на 31 день ще се продава недвижимото имущество, принадлежаче на отгѣтницитѣ Братя Имамови 1) една нива отъ 23 уврата, находяща се въ Голубинското землище, називаема „Кавакъ Алчаа“, между съсѣди: Сали Халиловъ, Неби Зайиъ, Таиръ Мехмедъ Алиевъ и Османъ Чаушъ Х. Хасановъ и 2) една нива отъ 20 уврата въ същото землище, називаема „Цолла Сартъжъ“, между съсѣди: Сюлюманъ Зайиъ Мустафовъ, Мехмедали Дурановъ и пътъ, оцѣнена за 1720 гроша. Продажбата ще се извърши предъ канцелярията ми въ с. Аккаджиларъ.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ всѣкий день въ канцелярията ми освѣнъ празничнитѣ, за да наднаватъ.

Аккаджиларъ, 5 декемврий 1887 год.

2 (3366) - 3 Помощникъ приставу: Г. Шулевъ.

Обявление No. 3705.

Подписаний, помощникъ на съдебенъ приставъ при Силистр. окр. сѣдъ на Аккад. участъкъ, Георги П. Шулевъ, на основание изпълнителний листъ подъ No. 2188, издаденъ отъ Аккаджиларскій мирови сѣдия отъ 15 септемврий 1887 год., въ полза на Мехмедъ Салиевъ отъ с. Шумъ Бохчаларъ, срещу братя Мюсеинъ и Сюлейманъ Чаушъ Юсеинози отъ същото село, за 35 лири

турски 85 стотинки, лихвата имъ по 1% на мѣсець отъ 19 февруарий 1885 год. до исплащанieto имъ, 18 лева 90 ст. за публикация въ „Държавенъ Вѣстникъ“ 60 лева за сѣдебни разноси и всичкитѣ расходи станали по изпълнението и съгласно ст. ст. 451, 452, 454, 455, 457, 461 и 465 отъ Врѣмен. Сѣдеб. Правила, обявявамъ съ настоящето си, че отъ денътъ на послѣдното троекратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ въ расстояние на 31 день, ще се продава недвижимото имущество, привадлѣжащо на отвѣтника Мюсемъ Юсеиновъ, една къща състояща отъ двѣ стаи, направена отъ перти, пократъ съ керемиди, съ дворъ отъ половинъ увратъ, находяща се въ с. Шумау-Бохчаларъ улица Керимъ онаръ махале; между сѣбди: Х. Бекиръ Мехмедовъ, Юзеиръ Мустафъ въ, Юнузъ Мустафовъ и пѣтъ, оцѣнена за 1500 гроша. Продажбата ще се извърши предъ канцелярията ми въ с. Аккаджларъ.

Желающитѣ да купятъ могатъ да се явяватъ всѣки день въ канцелярията ми, освѣнъ неприсѣственитѣ, за да наддаватъ.

Аккаджларъ, 5 декемврий 1887 год.

2—(3367)—3

Пом. приставъ: Г. Шулевъ.

Пловдивскій сѣдебенъ приставъ.

Призова No. 2215.

До г. Османъ Хасановъ отъ с. Дерелий (Стрем. околия) а по настоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство.

На основание изпълнителный листъ No. 3040 издаденъ на 15 декемврий т. г. отъ Стрем. мир. сѣдия, въ полза на хазната, срещу васъ за 1850 гр. златни и всичкитѣ за публикаций въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и по изпълнението разноси, призовава, ви да внесете въ канцелярията ми въ г. Карлово горнята сума въ петнадесетъ дневенъ срокъ отъ деня на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Д. Вѣстникъ“.

Въ противенъ случай съгласно ст. 433 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, ще пристѣпимъ къмъ описъ и продажба на имуществоята ви, на които съ запрещение No. 992 отъ 26 май т. г. въ „Държ. Вестникъ“ е наложено предупредителенъ заповѣтъ на тѣхъ

Карлово, 22 декемврий 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Хр. В. Загорски.

2—(6)—3

Обявление № 11.

Годписанный п. с. приставъ при Пловдивскій окр. сѣдъ на I гр. участкъ на основание изпълнит. листове подъ No. 2317 и 2519 издадени отъ Пловд. град. мирог сѣдия въ полза на Пловд. земледѣлческа касса срещу Серафимъ Симионовъ отъ гр. Пловдивъ за искъ състоящъ ся по първий листъ отъ 1000 гр. зл., лихвитъ имъ по 10% отъ 13 септемврий 84 год., а по вторий 1300 гр. зл., лихвитъ имъ по 10% отъ 12 септ. 85 год. и съгласно ст. 454, 455, 456, 462 и 465 отъ Врѣм. Сѣд. Правила обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване на настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продава съзвующия дължниковъ имотъ:

Къща въ гр. Пловдивъ, IV часть, „Гьолъ махала;“ състояща отъ 4 стаи на единъ катъ; построена отъ сурови тухли и дървета, пократъ съ керемиди до сѣбди:

Анденъ Костуртъ, Гено Карачолаковъ и пѣтъ. Наддаванетоъ почнува отъ първоначалната цѣна 15 л. турски.

Тази къща не е подъ заповѣтъ или залогъ другому и ще се продава за иска на Пловдивската землед. касса.

Желающитѣ да наддаватъ нека заповѣдатъ въ канцелярията ми прѣзъ работнитѣ дни.

Пловдивъ, 8 Януар. 1888 год.

2 (65)—3

П. сѣд. приставъ: Патевъ.

Хасковскій сѣдебенъ приставъ.

Зап рга повѣстка No. 6.

До господина Мехмедъ Кадировъ отъ гр. Хасково живущъ въ Кърджалий, (Турция).

На основание изпълнителный листъ подъ No. 2393, издаденъ отъ Хасковскій мирови сѣдъ на 25 Августъ 1887 год., чрѣзъ който сте присѣдени да заплатитѣ на Костадинъ Д. Родопски, плѣномощникъ, на Шукри и Айше Кетенъ Халилови и майка имъ Азизе Кара Алиева за себе си и като опекунка на Халилъ, Ибрамъ и Дуръ-Каджъ Кетенъ Халиловъ отъ село Сарж-Ташъ, 18 лева и 50 стот. разноси по гражданското ви дѣло No. 528, и на свидѣлитѣ: Кадиръ и Шакиръ Хюсеиновъ, Халилъ и Мюймаъ Х. Халилови, Кеке Мехмедъ Халиловъ; Шакиръ и Али Кеке Мехмедови по (4) лева на всѣкого за деугубието имъ, всичко 46 лева 5 % и разноси по изпълнението, съобразно съ статии 114, 430 и 433 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовавамъ ви да се явите въ канцелярията ми лично или чрѣзъ законенъ повѣренникъ до 15 дни отъ послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и ми внесете присѣдената сума съ разносикитѣ.

Въ противенъ случай, слѣдъ петъ дни отъ истичанieto на даденый ви срокъ ще постѣпимъ къмъ описъ, оцѣнка и продажба върху една къща въ участокъ „Зъеве“ на г. Хасково, между сѣбди: къщата на жената Зибийде Ханамъ, Ахмедъ Ефенди и пѣтъ.

г. Хасково, 5 Януарий 1888 год.

2—(56)—3

Сѣд. приставъ: Хр. Черноколевъ.

Обявление No. 41.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Хасковскій окръженъ сѣдъ на I Хасковскій изпълнителенъ участкъ Хр. Черноколевъ на основание изпълнителный листъ подъ No. 931, издаденъ отъ Хасковскій окръженъ сѣдъ и съгласно ст. ст. 452, 454, 456, 461, 462 и 465 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни правила, чрѣзъ настоящето си обявявамъ, че отъ послѣдното троекратно публикуване настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ до 31 день ще трае публичната продажъ върху, недвижимото имущество, принадлежащо на Х. Мехмедъ Латифовъ отъ гр. Хасково, а живущъ въ гр. Костащи Мала-Азия (Турция). а именно:

Една нива състояща отъ (21) двадесетъ единъ уврата работна земля и десетъ (10) уврата бозалжъ въ Хасковското зем.ище, въ мѣстността „Паша-Кьсийски пѣтъ“ между сѣбди страни Кукулия Тодоръ, Грозю Запряновъ, градска мера и пѣтъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка десетъ лири турски, горѣспоменатото имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение

иска на Нахманъ Адутъ отъ гр. Хасково, остатокъ 2245 гроша, отъ 3120 гроша и лихвитъ отъ 11 юлий 1885 г. и разноси по изпълненнето.

Желаещитъ да купятъ това имущество, могатъ да дохождатъ всѣкидневно въ канцелярята ми, освѣнъ въ непричастственнитъ дни и часове, гдѣто ще имъ бже достъпно разглеждането формалноститъ по тая продажба и да наддаватъ.

г. Хасково, 8 Януарий 1888 год.

2—(79)—3 Сжд. приставъ: Хр. Черноколевъ.

Пловдивскии околийски мирови сждия.

Призовка № 873.

Възъ основание чл. 115 п. 2 отъ Временнитъ сждебни правила, Пловд. окол. мир. сждия призовава бившии Карамустафаларски жителъ Стоянъ Сажбовъ, живущъ въ г. салиболъ (Турция), да ся яви лично или чрезъ повѣренникъ, въ сждебната му стая най-късно до 4 мѣсеца отъ деньтъ въ който третий пѣтъ се е обнародвала тая призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори по завѣдений противъ него искъ отъ Пловдивчанина Атанасъ Д. Самоковецъ, 52½ лари турски, като поръчителъ-платецъ, за Лука и Танчо Павле Шушулеви, жители и живущи въ сщцото село, Карамустафаларе.

Пловдивъ, 24 декемврий 1887 год.

Мировий сждия: С. Дългмановъ.

2—(5)—3

Секретаръ: Хр. Павловъ.

Пловдивскии градски началникъ.

Призовка No. 6593.

До г-въ Шехъ Хюсю Ефенди, жителъ отъ г. Пловдивъ, а по настоящемъ живущъ въ Цариградъ.

Съобщавамъ ви, че на основание рѣшенieto, издадено отъ Пловдивското Шерватско сдилище на 21 Ребиуль-Еслахиръ 1305 гр. арабски стилъ, подъ No. 145, Ви сте длъжни да внесете въ канцелярята ми въ г. Пловдивъ 1787½ гроша заедно съ лихвата имъ отъ деня на издаването рѣшенieto до исплащанieto и 239 гроша сждебни разноси, които да се даждъ на Хасанъ Ахмедовъ жителъ отъ г. Пловдивъ, за смѣтка на довѣрителката му Шерифе Ханама и 12 лева разноси по изпълненнето, до 15 дни отъ послѣднето трикратно изявление настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ съгласно ст. 114 отъ Временнитъ Сждебни Правила; въ противенъ случай ще се постѣпи съгласно ст. 331 и 333 отъ сщтитъ правила, къмъ запоръ на имуществото ви.

Пловдивъ, 31 декемврий 1887 год.

Градски началникъ: П. Каназирски.

22—(17)—3

Секретаръ: П. Георгиевъ.

Еленскии мирови сждия.

Призовка № 10190.

Еленскии мирон сждия, възъ основание чл. 115 п. 3 отъ Временнитъ Сждебни Правила призовава наследникитъ на покойния Дочо Стояновъ, именно: Стойко и Шетко Дочова, ж. отъ м. Мажлеци, Распоповска община, Еленска околия, а сега живущи въ неизвѣстно мѣстожителство да се явятъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ сждебната зала на сщцото сдилище

слѣдъ шесть мѣсеца отъ деньтъ на послѣднето трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ на прѣдъявения срещу имъ искъ отъ Юрдана Златева — Михалица С. Гудева, наследница на покойния Златя Ив. Хвърлевъ, стъ г. Елена, за 1865½ гроша по записъ.

Въ случай на неявяване сждията ще постѣпи съгласно ст. 283 отъ Врѣменнитъ Сждебни Правила.

Елена, 28 декемврий 1887 год.

Мировий сждия: В. Поповъ.

2—(13)—3

Секретаръ: Андонъ Д. Геневъ.

Сливенскии окръженъ сждъ.

Обявление № 3555.

Сливенскии окр. сждъ, възъ основание ст. ст. 850 и 851 отъ Вр. Сжд. Правила и съгласно съ опредѣлението си отъ 23 декемврий 1887 г., подъ № 1919 обявява, че търси отклонившии се отъ предварителното дирение Злати Ивановъ изъ г. Ямболъ, обвиненъ въ набавяние истински печати и издаване и употребяване фалшиви свидѣтелства за добиткъ.

Отличителнитъ бѣлези на Злати Ивановъ сж тѣзи: 26—27 годишенъ, растъ високъ, лице въздлъгнесто, очи сиви, по лицето му дребни подкожни патна, мустаки малки, вежди и коса жълти (руси), облѣченъ съ вълвени панталони и сетре.

За това, всѣкой, който знае или би узналъ гдѣ се намира рѣченний Злати Ивановъ, да яви на най-близкитъ полицейски власти, а тия послѣднитъ се задължаватъ незабавно да го испроводятъ въ сжда.

Сливенъ, 30 декемврий 1887 г.

Предсѣдатель: Е. Мариновъ.

2—(22)—3

Секретаръ: Ст. Николовъ.

Радомирскии мирови сждия.

Призовка № 3.

До Нако В. Георгиевъ и Алексо Миленовъ, бивши жители на с. Жатуша, Радом. околия, а сега живущи въ Българското Княжество, въ неизвѣстно мѣстожителство.

Възъ основание ст. 115, п. 1 отъ Вр Сжд. Правила, Радом. мир. сждия, ви призовава да се явите въ сждебната му камара, въ г. Радомиръ, слѣдъ единъ мѣсець време отъ трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаряте на прѣдъявения срещу васъ искъ отъ Ненко Храновъ изъ г. Радомиръ, повѣренникъ на Гена Начова отъ с. Прибой, Радом. околия, за 1338½ гр. по записъ.

Въ случай на неявка, ще се постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражд. мир. сждоприводство.

Радомиръ, 2 януарий 1888 г.

Мировий сждия: З. Начевъ.

2—(28)—3

Секретаръ: К. Пановъ.

Бургаскии окръженъ сждъ.

Обявление No. 6949.

Бургаскии окр. сждъ, възъ основание ст. 851 отъ Вр. Сжд. Правила и съгласно опредѣлението си отъ 5 декемврий 1887 г., подъ № 756, ставало въ распоредителното му засѣдание, обявява за всеобщо знание,

ча търси отклонившия се отъ предварителното слѣдствие Хюсеинъ Саръ Алиевъ отъ с. Белезренъ, Бург. околия, обвиняемъ въ ограбване Георги Пройчевъ и Димитръ Стойчевъ отъ с. Мадлешъ, чрезъ нанисане побой за-дружно съ съселениятъ си Джафера Халиловъ и Аламша Ахмедовъ.

Отличителнитѣ му бѣлези сѣ слѣдующитѣ: възраст 20—22 год., рѣстъ срѣденъ, очи черни, вежди и коса тоже черни, носъ и уста обикновени, мустаци черни и съвѣтъ малки (едва го жьгнали), облѣкло потури и аба бозави и червенъ поясъ.

Умолява се прочее, всѣки, който знае или би узналъ гдѣ се намира горѣпомянати обвиняемъ, да извѣсти на най-близкитѣ полицейски власти, а тия послѣднитѣ се задължаватъ да го испратятъ въ Бург. окр. сѣдъ.

Бургасъ, 29 декемврий 1887 г.

Предсѣдатель: Хр. Ивановъ.

3—(30)—3

Секретарь: Н. Мариновъ.

Варненский сѣдебенъ приставъ.

Оъявление No. 2061.

Подписаний, Ил. Дим. Видинлиевъ, пом. сѣд. приставъ при Варненский окр. сѣдъ, на III Провадийский участкъ, възъ основание испълн. листъ No. 7182 отъ 15 декемврий 1884 год. на Варн. окр. сѣдъ, въ полза на хазната, срещу Маринъ Ив. Барбовъ и Али Бей Мустановъ жит. възъ г. Провадия, съгласно ст. ст. 452 и 456 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявямъ за заевие, че отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ съ наддаване недвижимитѣ имущества, а именно:

1) имоти на Али Бей Мустановъ: една третя часть отъ воденицата, находяща се въ околността на село Султанларъ, Провад. околия, въ мѣстността „Герчикъ чаръ“, съ пространство 10 метра и 50 сант. дължина, 4 м. ширина и 1 и 50 височина, съ 1 камѣкъ, покрита съ керемиди, между съѣди: Юмеръ Бей, Юсю Бей и Али Бей, оцѣнката е 1200 лева; и една нива въ сѣщото село на мѣстността „Провадийски пѣтъ“, съ пространство отъ 40 уврата, при съѣди: Юмеръ Бей, Юсю Бей и пѣтъ, оцѣнката е по 10 лева уврата и;

2) имоти на Маринъ Ивановъ Барбовъ: една къща въ г. Провадия, двуетажна, съ пространство дължина и лице 10 метра и 50 сант. и ширина 8 метра, на долния ѣ етажъ механъ, кожухарница и бакалница, подъ която се намира изба, на горний 4 стаи и салонъ, зданието е направено отъ камѣкъ, керемичъ и плетъ, покрита съ керемиди, има дворъ около 30 □ метра, въ който се намира едно атирме сѣщо съ керемиденъ покривъ, оцѣнката на цѣлото това здание е 4000 лева.

Имотитѣ видни горѣ сѣ собственостъ на Али Бей Мустановъ и Маринъ Ивановъ Барбовъ, Провадийци, които не сѣ заложени никому и отъ никого другъ се не намиратъ подъ възбрана, а се продаватъ за удовлетворение взиманието на хазната състояще отъ 2080 лева 57 ст. и всичкитѣ послѣдвали разности.

Продавнѣта ще се произведе въ канцеларията ми въ г. Провадия, гдѣто могатъ да се видятъ и всички формалности по нея въ присѣдственнитѣ дни и часове.

Провадия, 4 декемврий 1887 г.д.

2—3333)—3 П. с. приставъ: И. Д. Видинлиевъ.

Старо-Загорский окръженъ сѣдъ.

Призовка No. 6896.

Старо-Загорский окр. сѣдъ, възъ основание ст. 115 п. 3 отъ Врем. Сѣд. Правила, призовава Ахмедъ Бей Мехмедовъ бивши житель на гр. Чирпанъ, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство да се яви лично, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ сѣдѣбната зала на сѣдѣтъ, въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“ по заѣденото отъ него по въззивъ дѣло противъ Х. Желѣзско Атанасовъ отъ г. Чирпанъ.

Въ случай на неявяване сѣдѣтъ ще постѣпи съгласно стат. 141 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Стара-Загора, 19 декемврий 1887 год.

Предсѣдатель: Ив. Желѣзковъ.

2 (3562)—3

Секретарь: П. Славовъ.

Разградский мирови сѣдния.

Призовка No. 18370.

Разградский мир. сѣдния, възъ основание ст. 115 п. 2 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовава Молла Апти Рюстеновъ, бивший Разградски житель, а сега живущъ въ г. Кирмасти (Турция), да се яви въ Разградското мир. сѣдилище самъ лично, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно слѣдъ 4 мѣсеца отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на предъявений срещу му отъ Яко Мишеновъ, изъ г. Разградъ граждански искъ отъ 1988 гр., въ противенъ случай ще се постѣпи съобразно съ ст. 115 и 116 отъ гражд. мирово сѣдопроизводство.

Разградъ, 23 декемврий 1887 год.

2 (3553)—3

Мир. сѣдния: Ив. Симионовъ.

Ловчанский сѣдебенъ приставъ.

Оъявление No. 2200.

Подписаний, Г. Н. Промковъ, сѣд. приставъ при Лов. окр. сѣдъ, на основание исполнительный листъ на Лов. окр. сѣдъ отъ 20 декемврий 1886 год. подъ No. 8275 и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, съ настоящето си честь имамъ да обява на почитаемата публика, че слѣдъ троекратното обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще трае публичната проданъ съ наддаване на недвижимото имущество на Юрдана Георгиева, Христа и Атанаса Тодорови отъ г. Ловечъ състояще отъ:

Третята часть отъ единъ дюгенъ, състоящъ отъ кафене, бакалски дюгенъ и маза, построенъ отъ дървенъ материалъ и тухли и покритъ съ плочи, находящъ ся въ г. Ловечъ, срещу градския часовникъ, на Плъвненското шосе, съ предѣли: Христо П. Никифоровъ, Мичко Мичовъ, Плъвненско шосе, Байраклъ Джамия и Кюлюкъ.

Това имущество не е заложено никому, а е собствено притежане на помѣнатитѣ Юрдана, Христа и Атанаса, останало имъ наслѣдство, отъ покойния Христо Георгиевъ отъ г. Ловечъ и ще се продава за удовлетворение искътъ на Коста Каровъ отъ г. Ловечъ, състоящъ отъ 6000 гр., лихвата имъ по 12% на годината отъ 23 май 1886 год. до деньтъ на исплащанieto имъ, 28 лева и 66 стот. сѣдебни разности и разности по изпълнението.

Надаваанието ще почне отъ първоначалната цѣна 1000 лева.

Желающитѣ г-да да наддаватъ, могатъ свободно да се явяватъ въ канцелярията ми всѣки присѣственъ день презъ горѣпомѣнатиѣ срокъ, часътъ отъ 9 до 12 предъ пладнѣ и отъ 2 до 4 послѣ пладнѣ, гдѣто ще имъ бѣде достъпно да разгледватъ всичкитѣ книжа от-носящи се до настоящата продажба.

Левечъ, 30 декемврий 1887 год.

Съдебенъ приставъ: Г. Н. Промковъ.

2—(14)—3

Ломскій съдебенъ приставъ.

Обявление No. 1227.

Подписаний, Г. Мановъ, помощникъ сѣд. приставъ при Лом окр. сѣдъ, на Берков. участъкъ, на основание изпълнителния листъ No. 1201, издаденъ отъ Берковский мирови сѣди: на 4 ноемврий т. г., въ полза на Анто Ангелковъ изъ гр. Берковица противъ Алисе Х. Нухова изъ сѣщия градъ за искъ отъ 890 лева и 53 лева за водение на дѣлото и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявявамъ за всеобщо знаение, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава на публиченъ търгъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежащо на длъжницата Алисе Х. Нухова, именно: една къща, находяща се въ гр. Берковица, въ Казанджайската макала, състояща отъ четири отдѣления, отдолу зимникъ покритъ съ керемиди, съградена отъ простъ материялъ, дворъ и градина около къщата на посока отъ единъ дюлюмъ, предъ къщата камъ улицата — Тълкона, отдолу яхъръ, при сѣсѣди: Виденъ Поповъ, Леко Иговъ, Мана Ранчинъ и пѣтъ, оцѣнена за 890 лева.

Описаний имотъ е собственостъ на длъжницата Алисе Х. Нухова, не е заложенъ никому, а се продава на сѣщия ищецъ безъ да му е даденъ крѣпостенъ актъ, отъ която продажба произлиза горѣпомѣнатиѣ дългъ и ще се продава за удовлетворение искътъ на Анто Ангелковъ, предвиденъ въ изпълнителния листъ No. 1201 и разноскаитѣ по изпълнението.

Желающитѣ да купятъ тази къща, могатъ да се явятъ въ канцелярията ми всѣки присѣственъ день, въ опредѣленитѣ за работа часове и да наддаватъ.

Берковица, 30 декемврий 1228 год.

2—(15) 3

Пом. сѣд. приставъ: Г. Мановъ.

Обявление No. 1687.

Подписаний, Г. Мановъ, помощ. съдебенъ приставъ при Лом. окр. сѣдъ, на Берков. участъкъ, на основание изпълнителния листъ No. 969, издаденъ отъ Берков. мирови сѣдия на 22 августъ 1887 год. въ полза на Леко Иговъ отъ гр. Берковица, срещу Демянъ Тодоровъ отъ сѣщия градъ, за искъ отъ 4750 гроша и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявявамъ, че отъ датата на послѣдното троекратно публикуване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продължи публичната продажба на слѣдующето длъжниково недвижимо имущество, а именно 1) една нива въ Берковский районъ, въ мѣстността Раковица, състояща отъ 32 дюлюма, при сѣсѣди: Петръ Цветковъ, Х. Абасъ, градска мера и пѣтъ, оцѣ-

нена за 800 лева; и 2) една градина въ гр. Берковица, въ Табашката макала, при къщата на длъжника Демянъ Тодоровъ, състояща отъ единъ дюлюмъ, при сѣсѣди: Иванъ Куюнджи, Ангелъ Цолевъ, къщата на жената на Демянъ Тодоровъ, Тома Кировъ и пѣтъ, оцѣнена за 80 лева.

Помѣнатото имущество е собственостъ на длъжника и по устното заявление на длъжника, е наложено възбрана само на нивата, за обезпечение на други искъ, а ще се продава за удовлетворение искътъ на Леко Иговъ отъ гр. Берковица, предвиденъ въ изпълнителния листъ No. 969 и разноскаитѣ по изпълнението.

Надаваанието ще почне отъ първоначалната оцѣнка нагорѣ; желающитѣ да наддаватъ, могатъ да се явятъ всѣки день въ канцелярията ми въ гр. Берковица, освѣтъ неприсѣственитѣ дни, гдѣто ще имъ бѣдатъ достъпни всичкитѣ книжа по продажбата.

Берковица, 29 декемврий 1887 год.

2—(12) 3

Пом. сѣд. приставъ: Г. Мановъ.

Плѣвенскій съдебенъ приставъ.

Обявление No. 926.

Подписаний, Атанасъ Кировъ, помощ. сѣд. приставъ при Плѣвен. окр. сѣдъ, на П участъкъ, на основание испол. листъ подъ No. 6129, издад. отъ Плѣв. окр. сѣдъ, на 24 септемврий 1884 година въ полза на хазната, срещу Иото Ивановъ, Ангелъ Мръковъ и Иочо Михалчовъ отъ гр. Плѣвенъ, зъ 5482 лева 45 ст. и др. сѣдеб. разноси, отъ които сума послѣднитѣ двама сѣд исплатили 2950 лева и 70 ст., а за остатъка отъ 2530 лева 75 ст. съ настоящето си съгласно ст. ст. 452, 454, 457, 461, 463 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, честь имамъ да обява на почитаемата публика за всеобщо знаение че отъ послѣдното трикратно публикуване обявлението ми въ „Дър. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ съ наддавание въ канцелярията съ въ гр. Плѣвенъ, долоизложеното недвижимо имущество, принадлежащо на длъжника Иото Ивановъ за исплащане остатъка отъ дългътъ му къмъ хазната, а именно:

1) една къща въ гр. Плѣвенъ, II кварталъ, при сѣсѣди: Георги Атанасовъ Нено Ив. Дачевъ и отъ двѣ страни пѣтъ, състояща отъ 4 отдѣления дълга 8 метра, ширина тоже 8 метра, висока 3 метра, едно етажна, до самата къща, подъ същия покривъ единъ мутфакъ малкъ, подъ къщата мааза, сѣзидана отъ камѣкъ, а къщата сѣзидана отъ кирпичъ облѣнена съ варъ, съградена отъ дървен материялъ, покритъ съ керемиди; съ двѣр около 1½ дюлюмъ и въ същия дворъ единъ яхъръ двоетаженъ квадратно дългъи широкъ по 4 метра, сѣзиданъ отъ кирпичъ и дървен материялъ, покритъ съ керемиди, състоящъ отъ двѣ отдѣления, които всичкитѣ изобщо първоначално се оцѣняватъ за 2000 лева.

Надаваанието на продаваемитѣ се имущества ще почне съ наддавание отъ първоначалната оцѣнка нагоре.

Желающитѣ г-да да купятъ тѣзи имущества, умоляватъ се да се явятъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ, всѣки дѣнь освѣтъ неприсѣственитѣ отъ 9—12 часа сутринята и отъ 2—5 послѣ обѣдъ, за да наддаватъ и разглеждатъ формалноститѣ по дѣлото, гдѣто ще имъ бѣдѣтъ достъпни книжата по продажбата.

Плѣвенъ, 29 декемврий 1887 год.

2—(19)—3

Пом. сѣд. приставъ: Ат. Кировъ.

Ловчанский окръженъ сждъ.

Овявление № 62.

Ловчанский окръженъ сждъ, съгласно опредѣлението си № 584, станъло въ распорѣднителното му засѣдание на 12 декем. 1887 год., вслѣдствие представлението на сѣдебний слѣдователь на I участъкъ при сѣдий сждъ и ст. 850 и 851 отъ Временниѣ Сѣдебни Правила, търси отклонившия се отъ предварителното дѣрние Ахмедъ Асановъ Муса Байрактаровъ отъ с. Бряма, Ловчанский окръгъ, обвиняемъ въ разбойничествование — въ откарване синѣтъ на Изана Колевъ отъ с. Голѣма-Желѣзна, когото водили по горитѣ съ нѣколко дни и го отнѣли чрезъ откупъ.

Отличителниѣ бѣлѣзи на рѣчений Ахмедъ Асановъ Муса Байрактаровъ сж слѣдующиѣ: около 40 годишна възраст, срѣдеденъ бой, лице бѣло, жѣлти голѣми му-стаци, очи сиви, черна лунка на носѣтъ, черенъ калпакъ и въоръженъ съ ятагавъ.

Рѣчений сждъ умолява всѣкого, който знае или би узналъ неговото мѣстожителство да го съобщи на най-близниѣ полицейски власти, а тѣзи послѣдниѣ ги задѣлжава да го приведатъ въ сжда по установеный редъ.

Ловечъ, 8 Януарий 1888 год.

Предсѣтель: В. Поповъ.

1—(913) 3

Подсекретаръ: В. Георгиевъ.

Пловдивский сѣдебенъ приставъ.

Овявление No. 93.

Подписанный, п. сжд. приставъ при Пловд. окр. сждъ П. Кожухаровъ на основание исполнительный листъ подъ No. 767 издаденъ отъ Пловдивский окр. сждъ въ полза и удовлетворение искѣтъ на хазната, противъ Ефросина Варушева жит. отъ г. Пловдивъ, състоящъ се отъ 3211 лева и 52 ст. съ станалитѣ по дѣлото разноски и др. и съгласно ст. ст. 456, 454, 452, 455 и 465 отъ Времен. Сжд. Правила обявямъ, че слѣдъ трикратното обнародование настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продаждѣ на публиченъ търгъ недвижимитѣ имоти на отвѣтницата находящи се въ землището на с. Белащица, Пловд. Околия, а именно:

1) нива при гробищата 6 увата съ предѣли: нивата на Наско Георгиевъ, гробища, Т. Геновъ и нивитѣ на притѣжателката съ первоначалната цѣна 160 лева;

2) бахча надъ селото до чифлика на Ефросина Варушева състояща се отъ 7½ увата, съ предѣли: пѣтъ отъ двѣ страни, улица и чифликътъ на притѣжателката, оцѣнена за первоначалната цѣна 1000 лева;

3) воденица до селото подъ чифликътъ на отвѣтницата, за первоначалната цѣна 500 лева;

4) нива 5 увата „Исакъ Тарла“ подъ селото Белащица, съ предѣли: пѣтъ отъ три страни и съ общинскиѣ хармани, за первоначална цѣна 200 лева;

5) нива подъ селото „Исакъ Тарла“ 6 увата, съ предѣли: съ дворѣтъ на Петко Зеленогоревъ, Наско Георгиевъ и отъ двѣтъ страна пѣтъ, за 189 лева;

6) нива „Долнитѣ лозя“ 4 увата, съ предѣли: нив. на Магродица, Стойчо Димовъ, Нидѣлчо Яковъ и нивата на отвѣтницата, за первонач. цѣна 100 лева;

7) нива до чешмата 6 увата, съ предѣли: нивитѣ на Димитър Райновъ, Росенъ Петровъ, нива на Варушева и пѣтъ, за первоначална цѣна 150 лева;

8) нива до чифликъ харманъ 18 увр., съ предѣли: Дърварски, Марковски и Новоселски пѣтища, за первоначална цѣна 300 лева;

9) нива край дерето 5 увата, съ предѣли: дерето, харманитѣ, Новоселский пѣтъ и Леомо Георгиевъ, оцѣнена за 100 лева;

10) ливада 1 увр. надъ воденични аркъ, съ предѣли: чифлика на Варушева, общин. мера, дере и аркъ, оцѣнена за 35 лева;

11) лозя отъ 900 корена „диврови лозя“ отъ 6½ увр., съ предѣли: лозето на Наско Георгиевъ, Ив. Тодоровъ, Колю Паскаловъ и пѣтъ, оцѣнено за 666½ л.;

12) нива горнитѣ лозя 7 увр., съ предѣли: Дърварский пѣтъ, Новоселский пѣтъ, ниви на Наско Георгиевъ и Ибишъ Алиевъ, за 210 лева;

13) нива Карвачашкий пѣтъ 2 увр., съ предѣли: нивата на Колю Паскаловъ, пѣтъ, Тоси Демитровъ и Донко Триндафаловъ.

Описанитѣ имоти сж собствено притѣжане на отвѣт. Ефросина Варушева и ще се продаждѣ за издѣлжение дългѣтъ къмъ хазната.

Желающитѣ г. г. да купятъ имотитѣ, могатъ всѣки день въ присѣдствіето да наддаватъ отъ деньтъ на откриване продаждѣта, на която ще бѣждѣ достѣпни всичкитѣ книжки по продаждѣта.

1—(18)—3

П. сжд. приставъ: П. Кожухаровъ.

Старо-Загорский сѣдебенъ приставъ.

Овявление No. 961.

Подписанный В. Баллиевъ п. сжд. приставъ при Ст. Загорский окр. сждъ на V Сейменский участкъ, на основание исполнительната формула подъ No. 137 поставена надъ протокола подъ No. 174 на 24 януарий 1885 год., издаденъ отъ Сейменското окол. сѣдилище и съгласно ст. ст. 454, 455, 456, 457, 458, 461, 462, 463, 464 и 465 отъ Временниѣ Сѣдебни Правила, имамъ честь да обявя на интересующитѣ се лица, че слѣдъ трикратното публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продаватъ на публиченъ търгъ слѣдующитѣ недвижими имуществва а именно:

1) къща съ едно хашеве създани съ керпичи съ сламенъ покривъ заедно съ дворно мѣсто отъ около 5 увата, находяща се въ с. Дусадж-Гиоль, Сейменска околия, при съсѣди: Стойню Димовъ, Стою Желевъ, Димо Киревъ и пѣтъ, оцѣнена за 300 лева;

2) нива 10 увата въ землището на с. Дусадж Гиоль въ мѣстността „Ючюлията“ при съсѣди Ив. Желевъ, Теню Петковъ и ада, оцѣнена за 100 лева; и

3) нива 20 увата въ сѣщото землище въ мѣстността „Шашалари“ при съсѣди Ив. Киревъ, Теню Петковъ и Ив. Желевъ оцѣнена за 200 лева.

Описанитѣ имоти сж собственостъ на длѣжника Желя Ивановъ отъ с. Дусадж-Гиоль, Сейменска околия и не се замиратъ подъ залогъ и залоръ и ще се предѣлатъ за удовлетворение искѣтъ на хазната състоящъ отъ 2370 гроша златни и разноскиѣ по изпълнението.

Желающитѣ г. г. да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се являватъ въ канцеларията и разгледватъ формалноститѣ по продаждѣта всѣки присѣдственъ день да наддаватъ. Тър.-Сейменъ, 28 ноември 1887 год.

1—(66)—3

П. сжд. приставъ: В. Баллиевъ.